

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

transact Government business tomorrow, the hon. Deputy Leader of the Opposition and other Members feel that non-official work should be transacted tomorrow."

MR. SPEAKER :—" So, tomorrow will be a non-official day? "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Yes, Sir."

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS INDEBTED AGRICULTURISTS (REPAYMENT OF DEBTS) BILL, 1955—cont.

MR. SPEAKER :—" We shall now take up clause 3 of the Bill. I have received notice of an amendment from the hon. Member Sri P. Rangaswami Reddiar. The hon. Member is not in his seat and, therefore, his amendment is not moved. The Hon. the Minister for Finance will now move the Government amendment."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, I move the following amendments :—

' In sub-clause (1), for the words " for payment of money ", substitute the words " in respect of a debt ".

' In Explanation II, for the words " for a sum of money ", substitute the words " in respect of a debt ".

' In Explanation II, for the words " for payment of money " substitute the words " in respect of a debt ".

' After the proviso, add " Provided further that nothing contained in this section shall apply to any portion of a decree other than that relating to a debt ".

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I beg to move the following amendment :—

' In sub-clause (1), lines 5 to 7, omit the words " and one-eighth . . . whichever is less ".

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The amendment moved by the hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar relates to clause 4 of the Bill. We are now discussing clause 3 of the Bill."

MR. SPEAKER :—" In that case, let him withdraw the amendment he has now moved."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I am withdrawing the amendment I have just now moved."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சர்க்கார் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்த மானது ஒரு வகையில் சிறந்ததாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், நாங்கள்

9 53
a.m.

[Sri M. Kālyanasundaram] [23rd February 1955]

சொல்லிய இரண்டாவது அம்சம், அதாவது குத்தகைக்காரர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பாதுகாப்பு விஷயத்தில் இத்திருத்தம் பாதகத்தை உண்டாக்கும். After the proviso add 'Provided further that nothing contained in this section should apply to any portion of a decree other than that relating to a debt.'. என்பது மூன்றாவது ஷரத்துக்குப் புதிதாக சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தமாகும். ஒரு விவசாயி குத்தகை பாக்கியைச் செலுத்தத் தவறினால் அவன் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படலாம் என்று சட்டப்படி ரெவினியூ கோர்ட்டு தீர்ப்பளித்தால், அந்த விவசாயி நிலத்திலிருந்து வெளியேறக்கூடிய நிலைமை சர்க்காருடைய மேற்கூறிய திருத்தத்தினால் ஏற்படும். இதில் பாடுபாடு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. குத்தகை பாக்கி ஒன்றைத்தான் கட்டுப் படுத்தும், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதை கட்டுப்படுத்தாது. குத்தகை பாக்கியை வேண்டுமானால் நான்கு தவணைகளில் கொடுத்துவிடலாம், ஆனால் நிலத்தைவிட்டு விவசாயி வெளியேறிவிடவேண்டுமென்கிற நிலைமை ஏற்படலாம்.

“சர்க்காருடைய நோக்கம் அதுவல்ல என்பது எனக்குத் தெரியும். திருத்தத்தினுடைய அரித்தமும் அப்படி வராது என்பதும் தெரியும். ஆனால், எல்லாக் கோர்ட்டுகளிலும் இச்சட்டத்தின் கீழ் தாவாக்கள் ஏற்படும்போது அங்கெல்லாம் நிதி அமைச்சரும், அட்வகேட்-ஜெனரலும் இருக்கப்போவதில்லை. ஏதோ விளக்கத்தைக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சர்க்கார் சமாதானம் சொல்லலாம், விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது அவர்களுடைய நோக்கம் அல்ல என்றும் அவர்கள் சொல்லலாம். ஒவ்வொரு காரியத்திலும் தங்கள் இஷ்டம்போல் செய்யவேண்டுமென்று நினைத்து விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது சர்க்காருடைய திருத்தம். மத்திய அரசர்கள் விளக்கம் சொல்ல தோடு கூட இத்துருத்தத்தை எடுத்துவிடவேண்டுமென்று கேட்கக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“Sir, the amendment moved by the Government just now has somewhat clarified the clause. However, I wish to point out one further difficulty. Under the Malabar Tenancy Act, a tenant who keeps arrears of rent for three months is entitled to be evicted. In other words, the landlord is entitled to file a suit for possession. According to the amendment moved by the Government, that portion of the claim relating to rent will be a 'debt'. But the fact of keeping rent in arrears itself is the very cause of eviction. I wish to know what will be the fate of suits filed for possession in such cases?”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“The first point raised by the hon. Member Sri M. Kālyanasundaram relates to the provisions made in the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act, 1952. Under section 10 of that Act, a landholder is entitled to apply to a Revenue Court for eviction of a tenant for non-payment of rent. Under the definition of debt, rent is included in the term 'debt'. As far as this is concerned, there is no difficulty. The only other point which Sri Kālyanasundaram has raised is this: Since we have made it clear that execution will be stayed only in respect of a debt, then will it not be possible for the landlord to execute a decree in respect of the eviction of the tenant as such because that will relate to possession of the land and not debt? But if the hon. Member goes through section 10, he will find that it is not for non-payment of rent only that an order of eviction is passed. The tenant is given time to pay the

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

arrears and if he does not pay within the prescribed time, he is then liable to be evicted. That being so, in a case where time has been given and that time has expired, then the tenant is liable to be evicted in that case. Let us take a case where time has been given for payment of rent but the money has not been paid in time and in the meanwhile, the Moratorium Act has come in permitting non-payment of rent during the moratorium period. What is the position under these circumstances if this Bill becomes law? Since the provisions in this Bill include arrears of rent also under the definition of 'debt', all provisions relating to the payment of debt in this Bill will apply to the payment of arrears of rent also. The tenant will be entitled to pay all these arrears in four instalments as provided for in clause 4 of the Bill which will be further amended when it is taken up for consideration, to clarify the entire position. Amendments to that effect have been circulated to Members. The position is that all the provisions relating to the payment of debt will apply to this debt—arrears of rent—also because we have included rent also in the definition of 'debt'. There is no question of any order being passed for any default of such payments, provided they are paid as prescribed in clause 4 of the Bill. There is absolutely no ambiguity. Unless a Judge acts perversely, he will not give an order for eviction in such circumstances. As far as enactments are concerned, we cannot provide for perverseness. We should take Judges as normal judicial officers. In case of miscarriage of justice, one can always go in appeal to the High Court and there is also the provision for 'writs' in the Constitution. That being so, we should not try to provide for everything saying that some Judge may act perversely or may not understand the provisions properly or may not apply the provisions properly. We should not create provisions for clearing misunderstandings."

SRI S. RAMALINGAM :—“நான் எடுத்துச் சொல்லிய தெல்லாம் சந்தேகத்தை நிவர்த்திப்பதற்காகவே தவிர சட்டத்தில் இஷ்டம் போல் சேர்க்கவேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. தஞ்சாவூர் பண்ணையார் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலுள்ள ஓரே ஒரு கஷ்டம் என்னவென்றால் ரெவினியூ கோர்ட்டினுடைய தீர்ப்புதான் இறுதியானது. ரெவினியூ கோர்ட்டு ஒரு உத்தரவு போட்டுவிட்டால், அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட விவசாயி நிலத்தை விட்டு வெளியேறவேண்டுமென்று உத்தரவு போட்டுவிட்டால், அதற்கு மேல் அப்பீல் செய்துகொள்வதற்கே இடம் கிடையாது. ஹைகோர்ட்டுக்குப் போய் ‘ரிட்’ மனு தாக்கல் செய்வதைத்தவிர வேறு வழியே கிடையாது. தஞ்சாவூரிலுள்ள ஒரு விவசாயி ‘ரிட்’ மனுவைத் தாக்கல் செய்ய மதராசுக்கு வரவேண்டுமானால் அதனால் அவனுக்கு எவ்வளவு சிரமம் ஏற்படும் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகையால் தான் நாங்கள் அதை வற்புறுத்தினோம். சென்ற காலத்தில் ஏற்பட்ட பாக்கியைத் தவணை களாகக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்கவும், நிலத்தை விட்டு அப்புறப் படுத்துவதிலிருந்து பாதுகாப்பு கிடைக்கவும் விவசாயிகளுக்கு வழி இருக்க வேண்டுமென்பதுதான் எங்களுடைய யோசனை. இருந்தாலும் இவ்வளவு தூரம் மந்திரி அவர்கள் வாதம் செய்ததை யோசிக்கவேண்டியதுதான். விவசாயிகளுக்கு பாதகம் ஏற்படாத முறையில் திருத்த மசோதா தேவையானால், அப்படிச் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.”

9-59
அ.ம.

[23rd February 1955]

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, the Hon. Finance Minister did not explain my difficulty. He referred to decrees, but my case is with regard to pending suit because of default in payment of rent.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The same thing will apply in that case also if the non-payment of rent is the cause of action for eviction; that rent, if it is included in the definition debt and if it is in arrears prior to 1st March 1953, then he is entitled to pay the debt in the same manner and that is provided for in clause 4. Default will take place if this provision is not complied with. Therefore, I thought the explanation which I gave to Mr. Kalyanasundaram will apply to what Mr. Kurup said and that is why I did not deal with his case particularly.”

MR. SPEAKER :—“ Before putting the amendments and the clause to vote, I must remind the House that last night, a Government amendment was carried and it has been incorporated in the clause, that is, instead of the words ‘for payment of money’, the words ‘for realisation of debt’ were substituted. Now, the Government should alter it by moving another amendment to that.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Since it has been technically passed last night, I now move that—

‘ In sub-clause (1), for the words “for realisation of debt”, substitute the words “in respect of a debt”. ’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (1), for the words “for realisation of debt”, substitute the words “in respect of a debt”. ’ ”

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In Explanation II, for the words “for a sum of money”, substitute the words “in respect of a debt”. ’ ”

The motion was carried.

MR. SPEAKER :—“ Again there is some change necessary. Last night Government moved that for the words ‘payment of money’, substitute the words ‘for payment of debt’. Government should withdraw that now. It has not been accepted.”

The Government amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In Explanation II, for the words “for payment of money” substitute the words “in respect of a debt”. ’ ”

The motion was carried.

23rd February 1955]

MR. SPEAKER :—" Then, we shall take up the proviso. There is a Government amendment . . . "

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" Sir, there is another proviso to sub-clause (2). Therefore, it should be made clear that this proviso referred to in the amendment relates to sub-clause (1). It simply says 'after the proviso add, etc.' The amendment should be worded in a clear way, as there are two provisos and it should be clear to which proviso it relates."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" The hon. Member will be pleased to see that there is a proviso to sub-clause (1), namely, 'Provided that a suit for possession, etc.' This proviso will relate to sub-clause (1), and will read 'provided further that nothing contained in this section, etc.' It will only relate to sub-clause (1) and not to sub-clause (2)."

MR. SPEAKER :—" The question is—

'After the proviso add "Provided further that nothing contained in this section shall apply to any portion of a decree other than that relating to a debt".'

The motion was carried.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri V. Balakrishnan was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), line 4, for the words "four months" substitute the words "one year".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'For the words "before the expiry of four months from the commencement of this Act", substitute the words, figures and letters "before 31st December 1955".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), line 4, for "four", substitute "ten".'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

'In sub-clause (1), for the words "four months", substitute the words "seven months".'

The amendment was lost.

[23rd February 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (1), line 5, *after* the word " Act ", *insert* the words " and after due notice has been given to the debtor by registered post ". ' "

The amendment was lost.

The amendments of Sri M. Narayana Kurup were, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In the proviso under sub-clause (1), *after* " mesne profits ", *insert* " and costs ". ' "

The amendment was lost.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (2), line 1, *after* " a debt ", *insert* " without making a demand as provided for in sub-section (1) or ". ' "

The amendment was lost.

The amendment of Sri Virupakshiah was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri Gopalan was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" I have put all the amendments to the vote of the House. I am going to put the clause as amended to vote. The question is—

' That clause 3 as amended stands part of the Bill.' "

The motion was carried.

Clause 4.

MR. SPEAKER :—" The clause and the amendments moved yesterday are before the House for discussion."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" Now, Sri T. C. Narayanan Nambiar may be permitted to move his amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" I have no objection."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" I move that—

' In sub-clause (1), lines 5 to 7, omit the words " and one-eighth . . . whichever is less ". ' "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER :—" Then Government amendment. Let the Hon. Minister move it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move that—

For the words " every year " in sub-clause (1) substitute the words " each of the succeeding three years ".

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

After sub-clause (1), add the following :—

“(2) Where in respect of a decree for debt passed before the commencement of this Act, a debtor fails to make any one of the payments specified in sub-section (1) the decree-holder shall be entitled to execute the decree in respect of the instalment which is in default.

“(3) In any suit filed after the commencement of this Act, the court in decreeing the suit shall provide for the immediate payment of such instalment or instalments as would have become due under provisions of sub-section (1) and the balance in further instalments as specified therein.”

For the words “every year” in sub-clause (1) substitute the words “each of the succeeding three years”.

For sub-clause (2) including the proviso, substitute the following :—

“(4) Where in any suit for the recovery of a debt pending at the commencement of this Act, the debtor claims to be an agriculturist the Court shall, if the debtor is an agriculturist, pass a decree for immediate payment of such instalment or instalments as would have become payable under the provisions of sub-section (1) and the balance in further instalments as specified therein.

“(5) Nothing contained in this Act shall bar the court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this sub-section either of its own motion or upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties.”

Re-number sub-clause (3) as sub-clause (6) and in the sub-clause so re-numbered, for the words “for payment of money”, substitute the word “therefor”.

In sub-clause (6) as re-numbered, line 6, for the expression “sub-clause (2)”, substitute the expression “this section”.

“In view of the above amendments, I beg leave of the House to withdraw all the Government amendments to this clause moved during the night session yesterday.” 10 10 a.m.

All the Government amendments to clause 4 moved on 22nd February 1955 were, by leave, withdrawn.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, I will explain the amendments that I have now moved.

“Clause 4 led to some difficulty and confusion in construction. Now we have classified debt into two categories. One category is debt for whose recovery a decree has been passed before the commencement of this Act. In the proposed sub-clause (2), we have

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

provided that in such cases the decree-holder can execute the decree only in respect of the instalment in default under the provisions in the existing sub-clause (1).

“ The second category is debt for whose recovery a suit is filed after the commencement of this Act. Under the proposed sub-clause (3), it is provided that the court in decreeing such a suit shall provide for the immediate payment of the instalment or instalments due under the provisions of sub-clause (1) and the payment of the balance in further instalments as specified in that sub-clause.

“ Certain suits have already been filed but they have been stayed because of the Moratorium Act. Those suits will be pending at the time of the commencement of this Act. We have provided in the proposed sub-clause (4) that in such suits the Court shall pass a decree for immediate payment of the instalment or instalments as would have become payable under the provisions of the existing sub-clause (1) and the payment of the balance in further instalments as specified in that sub-clause. I will give a concrete example. Suppose a court passes a decree before 1st July 1955. That decree will be for immediate payment of the instalment due before 1st July 1955. A decree passed on or after 1st July 1955 will be for immediate payment of the instalment due before 1st July 1955 and the next annual instalment which falls due before 1st July 1956.

“ The proposed sub-clauses (2), (3) and (4) remove all the doubts that have been raised.

“ The payment before 1st July 1955 and the payment of the balance in three equal annual instalments are only the minimum terms. In the proposed sub-clause (5) we have provided that it is open to a court to give more liberal terms and conditions to the debtors who are in difficulty.

“ A difficulty was pointed out by Sri M. Narayana Kurup and also by Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar. They referred to clause (b) of section 48 of the Civil Procedure Code, under which no execution petition can be filed after the expiry of twelve years from the date of the passing of the decree. I propose to accept the amendment of Sri P. S. Krishnaswami Ayyangar. When that amendment is accepted, the provisions of sub-clause (1) for purposes of execution shall be deemed to be a subsequent order passed by a court.

“ We have devoted much time to drafting these amendments. I am grateful to the Advocate-General for the very valuable help he has rendered in this connection and the Law Secretary who, without minding whether it was dead of night or early hours of the morning, sat through and finalised these amendments. I am sure the House will join me in thanking them for the valuable and able assistance they gave me in this matter.”

23rd February 1955]

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ Sir, I wish to draw attention to the amendment given notice of, by me and Sri Gopalan Unni and moved by Sri Gopalan Unni. That amendment proposes that the land properties or the dwelling house of the agriculturist should not be attached or sold or in any way proceeded against for the realisation of the debt. Only four instalments are allowed for repayment of the debt which might have accumulated over a long period. If the agriculturist fails to repay the debt, his land properties and dwelling house will be proceeded against. But since these are the very means of his livelihood, he should not be deprived of them. The creditor can very well proceed against the agricultural produce or the other income of the agriculturist and realise the debt.

“ Another amendment standing in our name is to the effect that the costs of the suit should be borne by the respective parties themselves. An agriculturist will default in the payment of debt only because he is in difficulty. If the Court asks him to bear the costs of both parties to the suit, he will be put to more difficulty. So the creditor, who is in a better position, should bear his costs. Each party to the suit should be asked to bear his costs.

“ Another amendment proposes the insertion of a new sub-clause to the effect that notwithstanding anything contained in this or any other Act for the time being in force the debts by way of arrears of rent shall be deemed to be fully paid if arrears of rent for two years or the actual arrears whichever is less is paid in the manner provided in section 4. According to the Malabar Tenancy Act that was passed in 1953 six years' arrears of rent have to be paid by an agriculturist for wiping off all arrears of rent. The House is aware that in all the six years up to 1953, seasonal conditions in our State were very bad and there had been failure of crops all through. Therefore it is quite likely that he had been in arrears of rent all these six years. We will be doing justice to the agriculturist if we provided that the payment of two years' arrears of rent should be deemed to wipe off all arrears of rent due so far. When the Malabar Tenancy legislation was discussed in this House, Sri C. Rajagopalachari, the then Chief Minister, said that there was already the Moratorium Act and that therefore immediately no action would be taken by landlords to evict their tenants on the ground of arrears of rent. He said that one year's time was allowed by the Moratorium Act and that meanwhile the question of wiping out of the arrears of rent could be considered. We honestly feel that the then Chief Minister had in mind a proposal to bring in another legislation to wipe out the arrears of rent. Now, this new Bill has come and it may be passed. Now, according to this Bill, the arrears of rent accumulated in these six years or even more have to be paid by the peasants in four instalments apart from the rents that will become due for the current year. In view of the adverse seasonal conditions that prevailed in those six years and in view of the difficult position in which the agriculturists of our country are placed, the

10-20
a.m.

[Sri P. K. Gopalakrishnan] [23rd February 1955]

Government should accede to the amendment that has been moved by my hon. Friend Sri K. C. Gopalan Unni. Unless it is accepted, about 50 per cent of the tenants in Malabar will be affected and none of them will be in a position to repay the arrears of rent for the previous six years. All of them may be evicted from the lands that they have been tilling for years and even for generations. So, I think this House will accept the amendment. Or, at least I hope this amendment will be considered sympathetically and the Government will bring forward some amendment in order to do justice to the tenants."

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR :—" Mr. Speaker, amendment No. 136 as proposed gives rights to the decree-holders only to execute the decree with respect to the amount which is in default. Under the provisions of the present Bill, a decree can be executed in instalments—in 1956, in 1957 and in 1958. The last instalment will fall due only in July 1958. If the judgment-creditor is allowed to execute the decree piecemeal, the judgment-debtor will be mulcted with costs thrice. I do not know whether the Hon. Minister is aware that at times the cost of execution amounts to at least one-third of the amount decreed. Especially, in the case of execution in respect of immovable properties, the costs are heavy in getting encumbrance and other certificates. Is it the intention of the Government that in trying to provide some relief for the judgment-debtors they should be indirectly or unconsciously mulcted with costs? Of course, if I suggest that there should be an execution once and for all for the entire balance, it may be mistaken and said that it is intended to help the lawyers indirectly. Much has been said whenever this Bill was dealt with that it gives work to lawyers. But I think the proposed clause would not only give three times the normal work to lawyers but, at the same time, impose an additional liability on the judgment-debtors.

" As regards amendment No. 137, there is some defect or lacuna in clause 4. Act V of 1954 expires on the 1st March 1955. This Bill shall come or shall be deemed to come into force on the 1st March 1955. There are suits and suits filed and pending before the several courts in this State in which the issue is directly whether the defendant is an agriculturist or not. If the Court finds that the defendant is an agriculturist, the only course left open under section 3 of the present Act is to dismiss the suit with costs, because the filing of such suit is barred. Are we to take it that if suits are taken up for trial after the 1st March 1955, they will be treated under clause 4 as suits pending at the commencement of this Bill? Subsequent to 1st March 1955, if a Court comes to the conclusion that such a suit should not have been filed because the defendant was an agriculturist at the time of the filing of the suit, under section 3 of the present Act, the suit would be dismissed. Or, are we to take it that the court will deal with the case with reference to the present Bill? Such confusion should be avoided.

23rd February 1955]

[Sri P. Rangaswami Reddiar]

“ I wish the Hon. the Finance Minister had leisure and goes through certain rulings given by the High Court regarding Act V of 1954. If he does so, then he will not mistake us if such defects are pointed out here lest there should be greater confusion and greater hardship afterwards.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Sir, sometimes creating confusion leads to clarity. Therefore, we need not grudge creating confusion. Take, for instance, this case. We have provided for costs and this Bill will be deemed to come into force on the 1st March 1955. Suppose actually assent is not given to the Bill or it is not published before 1st March 1955. There may be suits likely to be barred by limitation and there may be execution petitions. Suppose the Bill comes into force after one or two months. What will be the fate of suits that are instituted in between this period? Let us take, for instance, that the Bill comes into force in April or May. In the interval there may be many suits and execution petitions. What will be their fate and what is the provision made in respect of costs in those cases? There is a certain presumption that the Bill will be assented to and that it will come into force on the 1st March 1955. There is that lacuna here. With regard to the Government amendment, item (2) is not necessary at all because it has never been thought that the judgment-creditor will be entitled to execute the decree for the whole portion of the money due to him. But the opportunity is availed of to insert further sub-clauses which are, so to say, detrimental to the interests of the judgment-debtor. It is sought to make it obligatory to make the payment of instalments due before the decreeing of a suit. Although it is not clear in the clause, the effect will be the opposite of what is intended.

“ In sub-clause (5) it is stated—

‘ Nothing contained in this Act shall bar the Court from. . . ’.

In all the clauses and sub-clauses the word ‘ shall ’ is repeated. I do not know which ‘ shall ’ the Court will give effect to. Therefore, the powers given to the Court under sub-clause (5) may not be very helpful to the judgment-debtor.

“ My amendment with respect to the construing of a decree is not necessary and I do not press it. But I would like to say a word about the claim to rateable distribution. It was conceded that the absence of such a provision would work hardship. But the Hon. the Finance Minister said that the only possible course in such cases was to go to the Insolvency Court. If it is the intention of the Government that by the passing of this Bill, agriculturists should be driven to the Insolvency Courts, then I have nothing to say. But, otherwise, there will be something in favour of my amendment.”

[23rd February 1955]

10-30
a.m.

* SRI M. JAGANNATHAN :—“ Mr. Speaker, Sir, in support of my amendments I would like to say one or two words. My first amendment reads as follows :—

‘ Omit the words “ the interest due on any debt . . . outstanding or ” and the words “ whichever is less ” .’

Sir, the Joint Select Committee has provided two alternatives for the debtor to repay his first instalment of the debt. The first alternative is that the debtor may be permitted to repay one-eighth of the principal amount outstanding and the interest due by him. The second alternative is that he may be permitted to pay one-fourth of the entire amount outstanding. Sir, in my considered opinion the second alternative is simpler than the first alternative. Strictly speaking there is no appreciable difference between these two alternatives of paying the first instalment. Therefore, it is my suggestion that the first alternative may be dropped. If it is dropped the Bill eschews the possibility of any loophole and it will also be convenient for the parties concerned and the civil courts.

“ My second amendment relates to the Explanation to sub-clause (1) of Clause 4. I would like to submit that the Explanation should be dropped because it reads : ‘ In the case of a decree, the amount decreed shall be deemed to be the principal ’. In this case the term ‘ the amount decreed ’ might include interest as well. So, in the calculation of the interest it may happen that interest may be charged upon interest which will work as an unfair hardship on the debtor, when our intention is to protect the debtor as far as possible. Therefore, we will be defeating the intention of the Bill if we retain this Explanation. Under these circumstances, I humbly submit that both of my amendments may kindly be accepted by the Government.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, the attitude shown by the Hon. Ministers in the Select Committee and now towards the amendments that we have moved, reminds me of the puranic story relating to Kabir written by that great poet, Ullur S. Parameswara Iyer. Kabir who was the son of a poor Muslim weaver had woven a piece of cloth and for which he had invested including the cost of his labour four annas and four annas alone. With that cloth he went to the market and said :

‘ മുണ്ടു മുണ്ടുവേണമോ മുണ്ടു ’ ; ‘ നാലന്ന, നാലന്ന മാത്രം തന്നാൽ മതി ’.

That is, ‘ this cloth costs only four annas and four annas only and I want four annas alone ’. The people who were accustomed to being asked a price over and above the cost price asked the cloth for two annas. Here the poet expresses the feeling of Kabir in the following words : ‘ What is this world. Nobody believes the truth when truth is spoken and it is only interpreted as false in this unfortunate world ’. It is in the same way the Government are treating the amendments moved by us. Sir, I have given some four very pertinent and important amendments which relate to the realities that exist in this land.

23rd February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

“ Sir, our Government want that Rs. 40 crores should be collected from the poor peasantry and handed over to creditors. Is it possible to collect such a huge sum in this State which for the last so many years has been deprived of a good harvest and where, even according to the Government no suitable climatic conditions prevails, no heavy rains fall and no conditions suitable for agricultural operations prevail? Therefore, I have suggested certain things in my amendments. Instead of the one-eighth of the principal amount and the interest due up to the date of the commencement of the first instalment, let the interests alone be paid first and the balance in instalments. It is for that purpose I have given one amendment which I hope the Government will accept without any difficulty.

“ Sir, my second amendment wants that option may be given to the tenant who is liable to pay the debt—he has already been burdened with additional payment of rent due to the land—to pay his debt either in kind or cash. Why I want this amendment is that in certain cases for the failure of the tenant to make prompt payment, the Court may decree that for 500 seers of paddy, Rs. 250 should be realized. But when it is sold in the market it may fetch only Rs. 125. Therefore, if this amendment is accepted that trouble can be overcome.

“ With regard to instalments, I have also given an amendment. Instead of three instalments, it should be six instalments. As many hon. Members have referred to it, I am not going to dilate on it. My last amendment runs as follows :—

‘ In sub-clause (2), after the existing proviso, insert the following :—

“ Provided further that the Court shall not pass a decree or make an order in an application for execution of a decree wherein the debt is an accrued amount of arrears of rent due by a tenant to a landlord prior to 1st October 1953.” ’

Sir, I have quoted several instances on the floor of this House with special reference to the decrees recently given by the reconstituted Rent Courts throughout Malabar, which clearly show beyond any doubt that all these years these poor agriculturists have been compelled to pay rack-rents and it is only as a result of it these debts have been incurred. As my amendments are reasonable and equitable, I hope the Government will accept them.”

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I move the following amendment which stands in my name :—

‘ Add at the end of sub-clause (1) the words “ the year of the first of such annual instalments being the one commencing with 2nd July of the year immediately following the one in which the abovementioned four months’ period ends ”.’ ’

SRI M. JAGANNATHAN :—“ Sir, I second the amendment.”

MR. SPEAKER :—“ Let the hon. Member speak on his amendment.”

[23rd February 1955]

10-40
a.m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, this Bill is intended for lenience to be shown to the agriculturist debtors. Now the first payment to be made by the agriculturist debtor is within four months of the commencement of this Act. We shall take it that this Act comes into force on the 1st of March. These four months will take us to the end of June. The three instalments will commence from after the 1st of July of the year 1955. It means that the agriculturist debtor will have to pay one-fourth of the entire amount within these four months which end with June 30, 1955 and immediately after that on the 1st of July he will have to pay the first of three equal annual instalments. It would be a real hardship. What I suggest by this amendment is that the first of the three instalments should commence from the 2nd July of the year which succeeds the year in which the four months period ends. There should be a long respite given to the debtor to pay the first of the three equal annual instalments. It is with this object that I have proposed this amendment.”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, as regards the amendments which have been moved by me, first of all I want to extend the period of four months, within which the agriculturist debtor has to pay the interest due and one-eighth of the principal, to one year. Then I want to reduce the amount paid towards the principal from one-eighth to one-twelfth and I also want that the balance should be paid in five equal annual instalments instead of the present three equal annual instalments. The title of the Bill itself, namely, the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1954 shows that the poor peasants have got to repay their debts. There is no mention at all in the Bill about any real relief to the agriculturists. Even at the Faizpur Congress where I was present a resolution was passed to wipe out the burden of debt-ridden peasants.

“ In our State 81.1 per cent of the peasants are owning less than five acres. Fifty-one per cent of the peasants are owning only two acres of land. If the peasants have failed to pay their debts it is not because of their intention not to repay but it is due to so many other causes like falling prices for agricultural products, droughts and pests and high prices of other essential commodities. I can understand that it is because of these factors the poor peasants are not in a position to repay their debt. What the Government should have done is really to have introduced a clause wiping away all the debts of the peasants or at least for scaling down their debts.

“ As far as I could understand, the policy of the Government is to enact a legislation which would appear to help the peasants and at the same time seeing to it that the repayments to the creditors are guaranteed. This is what I feel to be the intention of the Government. If the Government want to solve the agrarian problem in the State they should seriously consider the question of how to scale down the debts of the peasants, how to wipe them out and also how to protect the agricultural labourers and peasants.

23rd February 1955] [Sri K. P. Gopalan]

“ I have moved another amendment, namely :—

‘ Provided that if any agriculturist has paid an amount either by way of interest or by way of repayment of the principal amount a sum equivalent to the extent of double the principal he is deemed to have been released from any obligations under the concerned transaction or contract.’

As far as it is concerned, I think this is one of the provisions of the Debt Relief Act of 1938. I do not know why after so many years the Government are not in a position to assert this provision. If the Government really want to help the poor peasants they must try to find out means for the scaling down of their debts. That is why I have moved all these amendments and I hope the Government will consider them. The question of the indebtedness of the peasant in our country and in our State is a very serious problem which the Government must face and unless they do so they cannot solve any other problem relating to our peasants. With these words, I resume my seat.”

* SRI V. R. NAGARAJAN :—“ Mr. Speaker, Sir, after the doubtful position which we reached last night with respect to Clauses 3 and 4, the amendments moved by the Government to Clause 4 are really welcome and they do improve the position considerably. Anyhow, with due respect, I wish to submit that in my opinion in certain places these amendments require further improvement. In the proposed sub-clause (4) after the words ‘ Where in any suit for the recovery of a debt . . . ’ I would also like to add the words ‘ or any Execution Petition ’. If this is agreed to by the Government then a consequential change will have to be made, namely, after the words ‘ pass a decree ’ the words ‘ or order ’ will have to be added.

“ Then in the proposed sub-clause (5) for the word ‘ under ’ in ‘ application for execution of the decree under such terms and conditions ’ it would be better to substitute the word ‘ on ’.”

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, mine is a very minor amendment. It is only to draw the attention of the Government to the fact that if the date is not changed from 1st July to 1st October the indebted agriculturists in Malabar and South Kanara will be put to great inconvenience. In the West Coast paddy cultivation is the main item of agriculture. The agriculturists will be having some money in their hands only after the main harvest in *Kanni* that is in August–September. It will therefore be convenient for them to repay their debt only if the date is changed. I hope the amendment is acceptable to the Government.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I think there is considerable force in what the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar has said about sub-clause (1) where

[Sri N. Gopala Menon] [23rd February 1955]

towards the end it is said the debtor can pay 'the balance of the debt in three equal annual instalments on or before the 1st July of every year . . . 2'

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" We are proposing necessary amendments for this."

* SRI N. GOPALA MENON :—" Sir, instead of the wording proposed by the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar I would suggest 'on or before the 1st July of every subsequent year'. The addition of the word 'subsequent' will be enough."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, on the other hand what we propose to do to make it completely clear and also in view of what we are providing in the proposed sub-clause (2) is to substitute the words 'on or before the 1st July of each of the succeeding three years' instead of the words 'on or before the 1st July of each year' which would completely cover every case. I want to move an amendment to the amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar with reference to sub-clause (1), namely, to substitute the words 'each of the succeeding three years' for the words 'every year' in line 8.

"The other amendment which we propose to accept is with reference to the explanation regarding Section 48 of the Civil Procedure Code. The wording of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar's amendment may be changed as follows:—

'The provisions of sub-section (1) shall, for purposes of execution, be deemed to be a subsequent order of court within the meaning of clause (b) of Section 48 of the Code of Civil Procedure, 1908.'

MR. SPEAKER :—" These two, I think, are amendments to the amendments of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar."

10-50
a.m.

* SRI R. KRISHNAN :—" മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നാലാമത്തെ ക്ലോസിംഗ് ഞാൻ മൂന്നു ഭേദഗതികൾ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അതിൽ ഒന്ന്, അതായത്, 26-ാം നമ്പർ ഭേദഗതി ആവശ്യമില്ലെന്നു എനിക്കു ബോദ്ധ്യമായിരിക്കുന്നു. കാരണം മൂന്നാമത്തെ ക്ലോസ് ആ മട്ടിലാണ് പാസ്സായിട്ടുള്ളത്. ഏഴു തവണകളായിട്ടു വീട്ടാറുള്ള സെക്ഷനും കൊടുക്കണമെന്നാണ് 27-ാമത്തെ ഭേദഗതിയിൽ പറയുന്നത്. രൂപായി 1-ാം തിയ്യതിക്കു മുമ്പ് എന്നുള്ളത് ഡിസംബർ 31-ാം തിയ്യതിക്കു മുമ്പ് എന്നു മാറണം. ഗവൺമെന്റുടേതല്ല. ഒരു പുതിയ സബ്ക്ലോസ് കൂടി ചേർക്കണമെന്നാണ് 28-ാമത്തെ ഭേദഗതി. പാട്ടുബാക്കിയും കടവും ഒരുപോലെയാണു വിളമ്പുന്നത്. മറ്റു കാരണങ്ങളാലോ പാട്ടു ബാക്കിയായിട്ടുള്ള കേസുകളിൽ ജനിക്കു ഭൂമി കഴിപ്പിച്ചെടുക്കാനും വിളമ്പിച്ചെടുക്കാനും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ നൽകേണ്ടതെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് 1951-നു മുമ്പുള്ള ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ബാക്കി മറ്റു വരും വർഷത്തുണമെന്നു ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഇനി പണമായിട്ടു മാത്രമല്ല, സാധനങ്ങളായിട്ടു കൊടുത്താലും മതി എന്നു വ്യവസ്ഥചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഭേദഗതികൾ സമീകരിക്കണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു."

23rd February 1955]

SR. M. P. SUBRAMANYAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் மசோதாவில் சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறதைவிட இன்னும் இரண்டு வருஷங்கள் அதிகமான தவணைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதுதான். இந்த மசோதாவில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் இந்த சட்டம் வந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் வட்டியும், அசலில் எட்டில் ஒரு பங்கும் அல்லது அசலும் வட்டியும் சேர்ந்து நாலில் ஒரு பங்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அத்துடன் பாக்கியைக் கொடுக்க மூன்று வருஷ தவணையும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய திருத்தம் என்னவென்றால் இந்த சட்டம் வந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் வட்டியையும் அல்லது மொத்தத்தில் ஆறில் ஒரு பங்கையும் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், பாக்கி இருக்கும் தொகையை ஐந்து வருட தவணைகளில் கொடுக்கவேண்டும் என்றும், முதல் தவணை ஒவ்வொரு வருஷம் ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி கொடுக்கவேண்டும் என்றும் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த சட்டத்திற்கே முக்யமான பகுதி இந்த நாலாவது பகுதிதான். வாங்கிய கடனை தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியது என்பதுதான். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தின்படி ஒரு விவசாயி தான் வாங்கிய கடனில் ஒவ்வொரு ரூபாயையும் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று இருக்கிறது. தவணையைத்தான் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறோம். 1954-ம் வருஷம் ஹைதராபாத் மாகாணத்தில் இந்த மாதிரியான ஒரு சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள். கடன் வாங்கிய சிலருடைய விஷயத்தில் வாங்கிய கடனில் பாதியை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். ஒருவனுடைய சொத்து மதிப்பின் பாதி அளவுக்குமேல் கடன் அதிகமாக இருந்தால் அந்தக் கடனில் பாதியையும் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கும் காலத்தில் ஒரு விவசாயிக்கு வருகிற வருமானத்தை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அந்த வருமானத்தில் நாலில் மூன்று பங்கைத்தான் கடனுக்கு திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் விதி செய்திருக்கிறார்கள். அந்த விதியை இங்கு மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

“வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபணை இல்லை. எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமோ அதை அவர்கள் கொடுக்கத் தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். கொடுக்கவேண்டிய கடன் தொகையில் ஒரு ரூபாயும் குறைத்து கொடுக்கும்படி இந்த சட்டத்தின் விதிகள் கூறவில்லை. இதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. மற்றொன்று, ஒருவன் ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் கடன் வாங்கியிருந்தால் அப்பொழுது விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகளையும் கடன் திருப்பித்தரவேண்டியிருக்கும் இப்பொழுதுள்ள விலைவாசிகளையும், மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கடன் வாங்கிய காலத்தின் ரூபாயின் மதிப்பையும் இப்பொழுது ரூபாயின் மதிப்பையும் பார்ப்போமேயானால் ரூபாயின் மதிப்பையும் இப்பொழுது இரண்டு மூன்று மடங்கு உயர்ந்துவிட்டது. அதாவது Money in terms of commodities. உதாரணமாக ஒருவன் 5 ஆண்டு களுக்கு முன் ரூ. 1,000 (ஆயிரம்) கடன் வாங்கியதாக வைத்துக் கொள்வோம். இந்த கடன் ரூபாயாக எழுதிக்கொண்டு விவசாயப் பொருளாக கொடுத்ததாக வைத்துக்கொள்வோம். இப்பொழுது விவசாயப் பொருள்களின் விலை மூன்றில் ஒரு பங்காக குறைந்துவிட்டது. அதாவது ஒரு மூட்டை நெல் ரூ. 30 ஆக இருந்தது இப்பொழுது ரூ. 10 ஆக ஆகிவிட்டது. இப்பொழுது இவன் கடன் திருப்பித்தர வேண்டும். பணமாக கொடுக்கவேண்டுமென்றால் வாங்கிய விவசாயி பொருளை போல் மூன்று மடங்கு பொருள்களை விற்றுத் தரவேண்டும் அல்லது பொருளாகத் தரவேண்டும். அதாவது 1,000 ரூபாய் அசலுக்கு ரூ. 3,000 இப்பொழுது அசலாக மட்டும் திருப்பித் தரவேண்டும். இதையும் மனதில் நாம் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஆகையால் கடன் வாங்கியவன் எவ்வளவு கஷ்டமான நிலையிலுள்ளான் என்பது நன்கு தெரிகிறது. இந்த சூழ்நிலையிலும் நாம் கொடுக்க வேண்டிய ரூபாயை ஒரு காசும் குறைக்காமல் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

[Sri M. P. Subramanyam]

[23rd February 1955]

“தவிர கடன் வாங்கிய தொகையைப் போல் $1\frac{1}{2}$ மடங்காகவும் இரண்டு மடங்காகவும் எழுதி வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. ரூ. 1,000-க்கு ரூ. 1,500 ஆகவும் ரூ. 2,000 ஆகவும் எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். வட்டி சில சந்தர்ப்பங்களில் 36 சத வீதம், 48 சத வீதம் என்பதை நாம் நன்றாக அறிவோம். இப்பொழுது நான்கு தவணைகளில் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இது உண்மையாக சரியான தவணைகளாக கொடுத்தால் இரண்டு தவணைகளிலேயே பூராக கடன் வசூலாகிவிடும். கடன் கொடுத்தவன் யோக்கியமானவனாக இருந்தாலும் முதலில் கடனை வசூல் செய்து விட்ட பிறகே மீதி அதிகமான துகையை வசூல் செய்யாமல் நிறுத்துவான். கடன் தொகையைப் பொறுத்த மட்டில் கடன் வாங்கியவனுக்கும் கொடுத்தவனுக்கும் இடையிலுள்ள நல்லெண்ணத்தை நம்பி விட்டு விட்டாலும் தவணைகளாவது அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதையெல்லாம் பார்த்தால் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் மசோதா என்பதை விட கடனை வசூலிக்கும் மசோதா என அழைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும். மூன்று ஆண்டுகளில் வசூல் செய்துவிட வேண்டுமென்று தூண்டுவது போல் இருக்கிறது.

“மசோதாவின் நோக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது போல் மெல்ல மெல்ல தவணைகளில் திருப்பிக்கொடுக்க விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்கிறதா என்றால் அதற்கு நேர்மாராக இருக்கிறது. விவசாயப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் வீழ்ந்து வரும் இந்த நிலையில் எந்த விவசாயியாவது தான் பட்ட கடனை மூன்று ஆண்டுகளில் தன் நிலத்தின் வருமானத்தில் மீதம் வைத்து கட்டிவிட இயலுமா என யோசிக்கவேண்டும். உறுதியாக முடியாது எனக் கூறலாம். வேறு ஒருவரிடத்தில் புதிய கடன் வாங்கி பழைய கடன்காரனுக்கு கொடுக்கவேண்டும். வட்டியோ 36 அல்லது 48 சதவீதம் ஆகிறது. சில சந்தர்ப்பங்களில் கடன் கொடுப்பதற்கு அதுவும் சென்ற ஆண்டு கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதாவிற்கு பிறகு எவனும் கடன் கொடுக்க உறுதியாக முன் வரமாட்டான். நிலத்தை விற்றுக் கடனை திருப்பி கொடுத்துவிடலாமென்றாலோ நிலத்தின் விலை மிகமிகக் குறைந்து விட்டது. அதுவும் நிலசீர்திருத்தம் வருகிறதென்ற பேச்சு அடிபட்டுக்கொண்டிருப்பதால் பெரும்பாலோர் நிலம் வாங்க முன் வருவதில்லை. இந்த இக்கட்டான நிலைக்கு கடன்பட்ட விவசாயியை துரத்த அரசாங்கமும் விரும்பாது என நினைக்கிறேன்.

“ஆகவேதான் கொடுக்கும் தவணைகளையாவது அதிகரிக்கவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய திருத்தம் சாதாரணமானது. அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளுமென நம்புகிறேன்.”

SRI M. PALANIYANDI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நேற்று நமது கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் பேசிய காலத்தில் வேறு மாகாணத்தில் இப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வராமலிருக்கும்போது கூட நாம் மட்டும் இங்கு கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று ரொம்பப் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டு சொன்னார். அவர் சொன்னதில் உண்மை இருந்தாலும் கூட நம்முடைய நாடு இந்த சட்டம் வந்த பிறகு எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். 1939-ம் வருஷ சட்டத்திற்குப் பிறகு மறுபடியும் இப்படிப்பட்ட சட்டம் ஏதாவது வந்துவிடுமோ என்று பயந்துகொண்டு 100 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு 200 ரூபாய்க்கும், 500 ரூபாய் கொடுத்து விட்டு ஆயிரம் ரூபாய்க்கும் எழுதி வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன்? ஒருக்கால் பணம் குறைந்துவிடுமோ என்று அதிகப்படியாக எழுதி வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருந்தால் கொடுத்தபணமாவது வருமே என்று அப்படி எழுதி வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு இயக்கம் இன்று ஆரம்பிக்கவேண்டும். பல இடங்களில் குறைவாக பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அதிக தொகை கொடுத்ததாக எழுதி வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டுபிடிக்க கிராமப் புறங்களில் ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி அதைக் கவனிக்கவேண்டும். காங்கிரஸ் கட்சி உருப்பினர் கனம் ஸ்ரீ நல்லசாமி அவர்களும் இதைப் பற்றிய யோசனையைக் கூறியிருக்கிறார்.

23rd February 1955]

[Sri M. Palaniyandi]

“நான் சொல்வது என்னவென்றால் விலைவாசிகள், ஒரேயடியாக இறங்கிக்கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்தில் விவசாயிகள் நான்கு தவணைகளில் கடனை திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல. அதை ஆறு தவணைகளில் கொடுக்கவேண்டுமென்று செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நலமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் அவர்களுக்கு நலத்தை செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு தொந்தரவுகளையே நாம் அளிக்கக்கூடியவர்களாக ஆவோம். ஆகவே ஆறு தவணைகளில் அதாவது ஆறு ஆண்டுகளில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.”

SRI L. C. PAIS:—“Sir, only on one point I am seeking a clarification in connexion with clause 4. Supposing there is a specific case where a judgment-debtor's property is brought to auction and purchased. It looks as if under clause 4, contrary to the Civil Procedure Code, still the judgment-debtor is allowed to deposit the amount within three years. Is that the idea?”

11
a.m.

(The Hon. Sri C. Subramaniam was heard to say 'yes'.)

* SRI C. H. KANARAN :—“മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, നാലു മാസത്തിനകം കടത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഈ ക്ലോസിൽ പറയുന്നത്. അതായത്, ജുഡായി മാസത്തിന് മുമ്പ്. ജുഡായി മാസത്തിൽ ഈ രാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതി ഏതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ് ഇത് എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ജുഡായി മാസമെന്ന പദത്തെ മലബാറിൽ പട്ടിണിമാസമാണ്. യാതൊരു വിധത്തിലും കൃഷിക്കാരന് കടം വീട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്ത ഒരു ഘട്ടമാണത്. കൊയ്ത്തു കാലം കണിമാസമാണ് അതായത് സെപ്തംബർ-ഒക്ടോബർ മാസകാലം. ജുഡായി മാസത്തിൽ കൊയ്തെത്തന്നെമില്ല. കൃഷിക്കാൻ ആരിടുന്നിന്നു കടംവാങ്ങി ജീവിതം കഴിക്കാമെന്നു നോക്കുന്ന കാലമാണ് ജുഡായി. അപ്പോൾ കടം വീട്ടണമെന്ന പദത്തെ ഒരു തരത്തിലും സാധ്യമല്ല. കൊടുക്കാൻ സാധിക്കാത്തത് കൊടുക്കണമെന്ന പറയുന്നത് കൃഷിക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവന്റെ ഭൂമി നഷ്ടപ്പെടാനുള്ള ഏല്പാടാണ്. കൃഷിക്കാരന്റെ ഭൂമി പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള ഒരു നിയമം ഞങ്ങൾ ഇതാ തന്നിരിക്കുന്നു, അതു പര്യായപ്പെടുത്തി കൊള്ളിൻ എന്ന കടം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ആളുകളോട് പറയുന്നതിന് ഇല്ലാത്തതാണ്. ഈ കാലാവധി മാറി വയ്ക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി പല ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാരും ഇവിടെ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. ഒരു കൊല്ലത്തെ സമയമെങ്കിലും കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞങ്ങൾ പറയുന്നത്, അതായത് ജുഡായി എന്നുള്ളത് അടുത്ത ജനുവരി എന്നാക്കണമെന്നാണ്. അപ്പോൾ ഒരു പത്തു മാസത്തെ സമയം കിട്ടും. ഈ ഭേദഗതി സ്വീകരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

“പിന്നെന്ന്, ഈ നിയമം പാസ്സായിക്കഴിഞ്ഞാൽ കള്ളക്കടങ്ങളെല്ലാം വീട്ടണമെന്നുള്ള ഒരു നില വരുകയാണെങ്കിൽ അതിനെതിരായി നാട്ടിൽ ശക്തിയായ ഒരു പ്രക്ഷോഭംതന്നെ സംഘടിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. കള്ളക്കടത്തിനുവേണ്ടി കൃഷിക്കാരന്റെ സമ്പത്തു മുഴുവൻ ജപ്തിചെയ്യുന്നത് അർക്കം നോക്കിയിരിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

“ഇപ്പോൾ കടത്തിൽ പാട്ടബാക്കിയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. പാട്ടബാക്കിക്കുള്ള സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു സംഗതി പറയാനുണ്ട്. മലബാർ കടിയായ്ക്കു ഭേദഗതി നിയമത്തിൽ ആറു കൊല്ലത്തെ പാട്ടബാക്കി കൊടുക്കണമെന്ന് വ്യവസ്ഥചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ നിയമം ആലോചനയ്ക്കു മുന്നോട്ടോ പാട്ടം വെട്ടിച്ചുരുക്കുകയും ഇളച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കാര്യം ഞങ്ങൾ ഉന്നയിക്കുകയുണ്ടായി. പക്ഷെ അന്ന് മുഖ്യമന്ത്രിയായിരുന്ന ശ്രീ രാജഗോപാലാചാരി അതെല്ലാം കടം നിവാണെ നിയമം വരുമ്പോൾ ആലോചിക്കാമെന്ന പദത്തെ കഴിയുകയാണ് ചെയ്തു. ഇപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി യാതൊരു ആലോചനയും കാണുന്നില്ല. ഈ പാട്ടബാക്കികൾ ഇത്രയധികം വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ കാരണം മനസ്സിലാക്കാൻ പട്ടക്കോടതികളുടെ വിധികൾ പരിശോധിച്ചാൽ മതി. നിലവിലിരുന്നതിന്റെ എട്ടിലൊന്നും പത്തിലൊന്നും പോലും

[Sri C. H. Kanaran] [23rd February 1955]

പാട്ടം കൊടുക്കേണ്ടതില്ലെന്നു എത്രയോ വിധികൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ എത്രയധികം പാട്ടമാണ് മലബാറിലെ കൃഷിക്കാർ കൊടുത്തുവന്നിരുന്നതെന്നു പെട്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. കൃഷിക്കാർ പാട്ടം കൊടുത്താൽപോലും ശീട്ട് കൊടുക്കാത്ത സമ്പ്രദായം മലബാറിൽ പലയിടത്തുണ്ടു്. ജന്മിക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ കൊടുക്കും, അല്ലെങ്കിലില്ല. പാട്ടുവാക്കി അഞ്ചു കൊല്ലത്തേനായാലും ആറു കൊല്ലത്തേനായാലും അതു കടമാണെന്നു വന്നിട്ടുള്ളതുവരെണ്ടു് ജന്മിക്കു കേസ്സു കൊടുക്കാനുള്ള സൗകര്യം ഉണ്ടു്. അതു് കൃഷിക്കാരെ മുഴുവൻ നശിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു ഏല്പാടാണു്. 1953-നു മുമ്പുള്ള ഒരു കൊല്ലത്തെ പാട്ടം കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ അതുവരെയുള്ള ഹറു ബാക്കികളെല്ലാം റദ്ദ് ചെയ്യേണ്ടതാണു് എങ്കിലേ കൃഷിക്കാരനു് എന്തെങ്കിലും രക്ഷ കിട്ടൂ. ചുരുക്കത്തിൽ പാട്ടുവാക്കിയെ സംബന്ധിച്ച വ്യവസ്ഥ മാറുക, ആദ്യ തവണയുടെ കാലാവധി ഡിസെമ്പർ 31-ാം തീയതി ആദ്യക, തവണകൾ വരുമ്പിടിക്കുക ഇതെല്ലാമാണു് ഞങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. അതു സാധിക്കുകമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.”

11-05
a.m.

*SRI V. BALAKRISHNAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களின் கொதித்த உள்ளத்திலே பட்ட கருத்துக்களை நான் அப்படியே ஆதரிக்கிறேன். இந்த சோதாவின் போக்கைப் பார்க்கப் பார்க்க எங்களுடைய உள்ளமும் குமுறு து. அவர்கள் சொல்லிய பிரகாரம் நிலத்தின் மதிப்பு நிலத்திலிருந்து பத்தியாகும் பொருள்களின் மதிப்பைப் பொருத்தே இருக்கிறது. விவ பப் பொருள்களின் விலை குறைந்துவிட்டது என்றால் நிலங்களின் விலையும் குறைந்துவிடும். நிலத்தின் மதிப்பைப் பொறுத்தே கடன் கொடுப்பவர்களும் கடன் கொடுப்பார்கள். அதைக் குறிப்பாக வைத்துக் காண்டே கனம் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் திருத்தம் கொடுத் துக்கிறார்கள். அது ரொம்பவும் நியாயமானது.

“கிராமங்களில் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஒருவன் சிலருடைய வீட்டை நாடிச் செல்வான். அவனைக் கண்டவுடன், “அடி யாத் தே, ஆறு மாதக் கடங்காரன் வந்து விட்டான். இருக்கிற துட்டை எடுத்துவா,” என்று கிராமப் பெண்கள் சொல்லப் பலர் கேட்டிருக்கக் கூடும். இந்த ஆறு மாதக் கடன்காரர்கள் என்பவர்கள் விவசாயிகளுக்குப் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுத்து விட்டு ஒரு ஆறு மாதம் திரும்பியே பாராமல் இருந்து விடுவார்கள். ஆறு மாதங்கள் கழித்த பின்னரே ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று கொடுத்து கடனைத் திருப்பி வாங்குவார்கள். இப்படி தனிப்பட்டவர்களே விவசாயிகளுக்குச் சலுகை அளிக்கிறார்கள் என்றால் மக்களுடைய அரசாங்கம், மக்களுக்காக ஏற்பட்டிருக்கிற அரசாங்கம், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு நடக்கிற அரசாங்கம் பன்னிரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கடனை வாங்கவேண்டுமென்று சொல்வதே மிகவும் நியாயமானதாகும். ஆகவேதான் ஸ்ரீ M. P. சுப்ரமணியம் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவரது திருத்தம் ரொம்பவும் நியாயமானது என்பதால் அதை முழுமனதுடன் ஆதரிக்கிறேன்.”

* **SRI K. MADHAVAN NAMBIAR** :—“ മിസ്റ്റർ, സ്പീക്കർ സർ, വീട്ടിൽ പോയാൽ മോശം കൊഴുക്കാത്തവരായോ ആലയിൽ ചെന്നാൽ പാലുകൊടുക്കുന്നു എന്ന് മലയാളത്തിൽ സാധാരണ ഒരു ചൊല്ലുണ്ട്. എന്നതുപോലെ, കൃഷിക്കാരൻ ഇക്കാലമത്രയും വലിച്ചു വരവുപോട്ടു കൊടുത്തു മുട്ടിത്തുറന്നുവെച്ചിട്ടുള്ള കടക്കാരന്മാർ ചാക്കാരെ വാവുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഈ നിയമം പാസ്സാക്കുന്നത്. ഇതിൽ കൃഷിക്കാരന് തെല്ലെങ്കിലും ആശ്വാസം ലഭിക്കുന്ന മട്ടിൽ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനു തയ്യാറാകാത്ത ഗവണ്മെന്ററാണോ ഈ രാജ്യത്ത് സോഷ്യലിസം നടപ്പാക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1953-ന് മുമ്പുള്ള വാരം പട്ടാമ്പലിക്കുൾ വെട്ടിച്ചുരുക്കണമെന്ന് മാത്രമേ ഇപ്പോൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അത് സമ്മതിക്കാൻ ഭാവാവില്ലെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം കൃഷിക്കാരന് തെല്ലും ആശ്വാസം നൽകുന്ന യാതൊന്നും ഗവണ്മെന്റു സർവ്വീസിക്കാൻ തയ്യാറില്ലെന്നാണ്. ആ നില മാറണം. എന്റെ 39-ാമത്തെ ഭേദഗതി സർവ്വീസിക്കാൻ ഗവണ്മെന്റിന് സന്ദർശനങ്ങളാകണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

22nd February 1955]

SRI N. K. PALANISAMY :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நான்கு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய நான்கு திருத்தங்களில் சர்க்கார் என்னுடைய, திருத்தத்தை அதாவது:

‘Add at the end of sub-clause (1) the following proviso :—

“Provided that the debt of the agriculturist who pays a land tax of Rs. 15 and less will be cancelled if he has borrowed money either from a money lender or from a person who owns a property more than Rs. 20,000 and if the sum is borrowed from a person who owns a property less than Rs. 20,000 the Government will repay it in instalments.

Provided further that the debt of the agriculturists who pay land tax more than Rs. 15 but less than Rs. 150 shall be all owed to count towards the principal any sum paid as interest already.”

என்பதை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் எல்லா சிக்கல்களும் நீக்கப்பட்டு விடும். உண்மையாகவே இன்றையதினம் காங்கிரஸ் சட்டசபைக் கட்சியில் விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப் பரிசீலனை செய்த பின்னர் செய்யப்பட்ட சிபார்சுகளில் இது ஒன்றாகும். அந்தச் சிபார்சின் அடிப்படையில்தான் இந்த மசோதாவையே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவேயே நல்ல மெஜாரிடி இருக்கும்பொழுது எதற்காக அந்தக் கமிட்டியால் செய்யப்பட்ட சிபார்சுகளை எல்லாம் மசோதாவில் கொண்டு வரவில்லை என்று அறிய விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விவசாய மக்களின் நலனை உத்தேசித்தே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது என்று சொன்னால் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டாகவேண்டும்.

“நான் ஏற்கெனவேயே சொல்லியிருக்கிறேன். வாங்கிய கடனை மூன்று தவணைக்குள் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சொன்னால் அது விவசாயிகளுக்கு சாத்தியமேயில்லையென்று எல்லோருக்கும் தெரியும். சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள். சிலர் விவசாயி என்ற பெயரில் அவர்களது உழைப்பைச் சுரண்டிக்கொண்டு கொள்ளை லாபத்தோடு நகரங்களில் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், உண்மையாகவே இம்மாதிரியான பிரச்சினையில் சர்க்கார் யாருக்குச் சாதகமாக இருக்கிறார்களென்றால், நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்குத்தான் சாதகமாக இருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷத்திற்கு முன்னால் பல வருஷ காலமாக தொடர்ச்சியாக மழை இல்லாமல் விவசாயம் செய்முடியாத பல கஷ்டங்கள் இருந்து வந்தன. குறிப்பாக, கோயமுத்தூர், இராமநாதபுரம், மதுரை போன்ற பகுதிகள் மிகவும் அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. அங்குள்ள மக்கள் எப்படி இன்னும் நான்கு மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைக் கட்டமுடியும் என்பதை சர்க்கார் கொஞ்சமாவது யோசிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கும் கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் பஞ்சப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களின் நிலைமையை அனுசரித்துத்தான் ரூ. 150-க்கு குறைவாக கிஸ்தி செலுத்துபவர்களை மட்டும் இம்மசோதாவில் சேர்த்திருக்கிறேன் என்று சொல்கிறார். அவர்கள் சொல்வது நியாயமா? அவர் யோசனை செய்துதான் பேசியிருக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒன்றுமே விளைச்சல் இல்லாத இடத்தில் விவசாயிகள் எப்படி கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியும்? ஒரு ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்தும் விவசாயிக்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறதோ அதே கஷ்டந்தான் ஆயிரம் ரூபாய் கிஸ்தி செலுத்துபவருக்கும் இருக்கிறது.

11-10
a.m.

“விவசாயிகளிடத்தில் இப்பொழுது ‘பேயிங் கபாலிடி’ கிடையாது. அவர்கள் மிக மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். கராச்சி காங்கிரஸிலிருந்து ஆவடி காங்கிரஸ் வரையில் பல தீர்மானங்கள் நிறை

[Sri N. K. Palanisamy] [23rd February 1955]

வேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு எப்பொழுது நிவாரணம் செய்யப் போகின்றார்கள்? எத்தனை ஐந்து வருஷத்திட்டங்களைப் போட்டாலும் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்காவிட்டால் என்ன பிரயோஜனம்? கடன் சமை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு எப்படிக் கடன் சமை அதிகரித்திருக்கிறதென்றால், ரூ. 400 கடனுக்கு ரூ. 800 பத்திரம் எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைத் தவிர மாதா மாதம் வட்டியைக் கூட கட்டவேண்டியிருக்கிறது. வட்டியும் முதலும் சேர்ந்து ஆயிரம் ரூபாய் இரண்டாயிரம் ரூபாய் என்று பெருகிவிடுகிறது. நிலத்தை விற்றுவது கடனைக் கட்டிவிடலாமென்று விவசாயி நினைத்தால், ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை யார் நல்ல விலை கொடுத்து வாங்குகிறார்கள்? நிலத்தை ஈனக் கிரயத்திற்குத்தான் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, நிலத்தை விற்றும் கடன் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் விவசாயி திண்டாடுகிறான். இந்த மசோதாவினால் விவசாயி நிலத்தை விற்றுவிட்டு ஓடக்கூடிய நிலைமையான ஏற்படும். இப்படிக்கஷ்டப்படும் விவசாயிகளின் எண்ணிக்கை ஏராளமாக இருக்கிறது. ஆகவேதான் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“கனம் அங்கத்தினர் பொது விவாதத்தில் பேசுகிறமாதிரி பேசிக்கொண்டு போகிறார். இந்த ஷரத்தைப்பற்றி மட்டுமே பேசவேண்டும்.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“Sir, I have moved four amendments and I request that I may be allowed two more minutes.”

MR. SPEAKER :—“Because the hon. Member has moved four amendments, does it mean that he should go on speaking as though in a general discussion? Let the hon. Member continue and finish soon.”

SRI N. K. PALANISAMY :—“நான் நான்கு திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். கூலி விவசாயிகள், குத்தகை விவசாயிகள் ரூ. 15-க்குக் குறைவாக கந்தாயம் செலுத்தக் கூடியவர்கள் நிலப் பிரபுகளிடமிருந்து கடன் வாங்கியிருந்தால் அந்தக் கடன்களை உடனே ரத்துசெய்யவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். சாதாரண சிறு விவசாயிகள் கடன் வாங்கியிருந்தால் சர்க்கார் அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். 1948-ல் அக்ரேரியன் ரிபார்ம்ஸ் கமிட்டி ஸ்ரீ குமரப்பா தலைமையில் நியமிக்கப்பட்டது. அது ஒரு ரிபோர்ட் சமர்ப்பித்திருக்கிறது. எந்த தேசத்திலும் இல்லாத முறையில் இந்த தேசத்தில் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றெல்லாம் அந்த ரிபோர்ட்டில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கடன்களைப் படிப்படியாகக் குறைப்பதற்கு 1951-ம் வருஷத்தில் பம்பாய் ராஜ்யத்தில் கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது, ஹைதராபாத்தில் 1954-லிலும், பஞ்சாப், வங்காளம் ஆகிய இடங்களிலும் இம்மாதிரி சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. வாங்கிக் கடனும், அதற்கு வட்டியும் ஒருவனுக்கு சொந்தமாக இருக்கக்கூடிய சொத்துக்கு அதிகமாகப் போனால், அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் சக்தியில் இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்துத் தான் நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். ரூ. 15-க்குக் குறைவாக கிஸ்தி செலுத்துபவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்குள்ள கடனையும் ரத்து செய்தாகவேண்டும். மொத்தம் இருக்கக்கூடிய கடனைப் படிப்படியாகக் குறைக்கவேண்டும். அதாவது, 6 சத விதிக் வட்டிக்கு மேல் வசூலிக்கக்கூடாது. அசலும், அதற்கு 6 சத விதிக் வட்டியும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டு, பத்து வருஷத்திலேயோ ஆறு வருஷத்திலேயோ படிப்படியாகக் கட்டுவதற்கு சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். அம்மாதிரி விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். முதல் தவணையை ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு கொடுப்பதற்கானபடி சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

23rd February 1955]

SRI K. R. NALLASIVAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லா அங்கத்தினர்களும் இன்றிருக்கக்கூடிய நிலையைப்பற்றி குறிப்பிட்டுவிட்டார்கள். சர்க்கார் ஒரு விஷயத்தைக் கருத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சம்பந்தத்தில் பாசனத்திற்கு வந்திருக்கக்கூடிய மேட்டுப் பிரதேசங்களிலுள்ள விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் புதிய அண்ணத் திட்டங்களினால் பலன் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கையில் ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். மூன்று வருஷத் தவணைகளில் கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று சொல்வது விவசாயிகளுக்கு உண்மையாகவே நிவாரணம் அளிப்பதாக இருக்காது. ஏனென்றால், அவர்கள் பாசனத் திட்டத்தினால் இன்னும் முழுப்பலனை அனுபவிக்கவில்லை. ஐந்து வருஷத் தவணைகளாவது கொடுத்தால்தான் விவசாயிகள் ஓரளவு சாகுபடி செய்யமுடியும். சாகுபடி செய்யக்கூடிய காலத்தில் தண்ணீர் வரி, அபிவிருத்தி வரி ஆகிய வரிகளும், அதற்குமேல் கடன் பாக்கியும் கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. இந்நிலையில் விவசாயிகளுடைய நிலைமை மிகவும் பரிதாபகரமானது.

“பாசனத் திட்டத்தின் பலனாக வாய்க்காலில் தண்ணீர் விட்டவுடன் அங்கிருக்கக்கூடிய நிலங்களெல்லாம் சரியாக சாகுபடிக்கு வரவேண்டுமென்றால், இச்சட்டத்தின்படி மூன்று வருஷத் தவணைகள் என்பதற்குப் பதிலாக ஐந்து வருஷம் என்று மாற்றினால், விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மையாக இருக்கும், அவர்கள் விவசாயத்தில் நல்லமுறையில் கவனம் செலுத்துவதற்கும். எல்லா நிலங்களையும் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் உதவிகரமாக இருக்கும். ஆகவே, இம்மாதிரி மசோதாவை திருத்த வேண்டும்.

“விவசாயிகள் பட்டிருக்கக்கூடிய கடன் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. பத்து வருஷ காலமாக குவிந்து வந்திருக்கக்கூடிய கடன் ஆகும். ஐந்து வருஷம் அவகாசம் கொடுத்தால்தான் விவசாயி கடனைத் திருப்பித் தரக்கூடிய நிலை ஏற்படும். மேலும், சட்டம் அமுலுக்கு வந்த நாளை மாதங்களுக்குள் முதல் தவணையைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்வது மிக மிக அபத்தமானதாகும். கடன் வாய்தா சட்டம் எந்த முறையில் நிறைவேற்றப்போகிறது என்று விவசாயிகளுக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. ஆகவே, ஒரு வருஷம் வரையில் அவகாசம் அளித்து முதல் தவணையை கட்டலாம் என்ற முறையில் இம்மசோதாவை மாற்றவேண்டும். ஐந்து வருஷத் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று கோரும் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களுடைய திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

*** SRI S. RAMALINGAM :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 11 17
கடனைத் தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை 8.11.
அதிகத் தவணைகளாகக்க வேண்டுமென்பதற்காக இங்குள்ள பல அங்கத் தினர்கள் வெகு தெளிவாகவும் உருக்கமாகவும் பேசியிருக்கிறார்கள். “எறும்பு ஊர்க் கல்லும் தேயும்” என்று ஒரு பழமொழி உண்டு. சர்க்காரைப் பொறுத்தவரையில் யானை ஊர்ந்தாலும் அவர்களுடைய நெஞ்சம் உருகாது என்றுதான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, நான் அதிகமாகப் பேசவிரும்பவில்லை. ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“4-வது ஷரத்து, இரண்டாவது உப-பிரிவு ப்ரொவைசோலில் கூறியிருப்பதாவது :

‘Provided that nothing contained in this Act shall bar the court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this sub-section either of its own motion upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties.’

அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்னவென்றால், ‘கடன்காரர்கள் தங்களுடைய பணத்தை வசூல் செய்வதற்கு கோர்ட்டில் தாவா செய்தால் கோர்ட்டார் அதை விசாரித்து தங்களுடைய சொந்த முயற்சியினாலேயே

[Sri S. Ramalingam] [23rd February 1955]

அங்குள்ள விசாரணைக்குப் பிறகே இருதரப்பாரும் ஒப்புக்கொண்டே இன்னும் அதிகமான சலுகைகளைக் கொடுக்கலாம்' என்று அந்தப் பகுதியில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

“ஒருவர் 500 ரூபாய் கடன் வாங்கியிருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். சட்டப்பிரகாரம் அவர் நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புகிறார். கடனில் நான்கில் ஒரு பகுதியை சட்டம் அமுலுக்கு வந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் கட்டவேண்டுமென்று பிரியப்படுகிறார். பாக்சியை மூன்று வருஷத்தில் கொடுக்கமுடியாது என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஏதோ ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் அதிகமாக தவணை கொடுக்க வேண்டுமென்று அவன் கோர்ட்டுக்குப் போய் மனுச் செய்துகொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடையாது. கடனைக் கொடுக்கத்தவறினால், அவன் மீது வழக்குப் போட்டு தீர்ப்பைப் பெறுவதற்கு கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு இச்சட்டப் பிரகாரம் வசதி இருக்கிறது. ஆனால், கடன் பட்டவர்கள் சட்டத்தின்படி நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள தவணையில் திருப்பிக் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, ஒன்றிரண்டு அதிகத் தவணை கொடுக்கவேண்டுமென்று கோர்ட்டில் மனுச் செய்துகொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் கிடையாது. இது லிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால், சட்டப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமென்று விரும்புவனுக்கு சலுகை அளிக்கப்படுவது கிடையாது. அவன் தன்னுடைய கட்சியை கோர்ட்டுக்கு முன்பு எடுத்துச் சொல்வதற்கு, அதற்காக மனுச்செய்து கொள்வதற்கு உரிமை கிடையாது. கடன் பட்டவர்கள் ஐந்து தவணைகளில் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று மனுச்செய்து கொள்வதற்குள்ள உரிமை ‘லிவிட்’ ப்ரொவீஜர் கோட்’ இலேயே இடம் இருக்கிறது. நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தமாவது :

‘In sub-clause (2), proviso, add at the end the words “and from passing an order, on an application made by the debtor upon consideration of all the circumstances of the case”.

இந்தத் திருத்தத்தைப்பற்றி சர்க்காரும் சபையும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கடனைக் கொடுக்கமுடியாதவன் கோர்ட்டில் மனுப்போட்டுக் கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டும். இம்மாதிரி ஒரு திருத்தம் செய்யாவிட்டால் கடன்பட்டவன், உண்மையாகவே சட்டப்படி திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறவன், ஒன்றிரண்டு தவணைகள் அதிகம் வேண்டுமென்று கேட்பதற்குக்கூட சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போய்விடும். விவசாயிகளுக்கு சாதகமான முறையில் இத்திருத்தம் இருப்பதால், இந்த செளகரியத்தையாவது விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கலாம் என்று சர்க்கார் கருதினால், எங்களுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்திலே மிக முக்கியமான பிரிவு இதுதான். ஆகையால் தான் இவ்வளவு அங்கத்தினர்கள் இதில் பேசி இருக்கிறார்கள். பேசிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வற்புறுத்தியிருப்பது என்னவென்றால், இந்த மசோதாவில் கொடுத்திருக்கக்கூடிய சலுகை, அதாவது தவணைகளில் கடனைச் செலுத்துவது அவ்வளவு நியாயம் அல்ல, இன்னும் சல்லிசாக திருப்பி கொடுப்பதற்கு வகைசெய்யவேண்டும் என்று வற்புறுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டாரம்பத்தில் பாக்கி இருக்கக்கூடிய கடன், டிக்ரி செய்யப்பட்ட தொகை அல்லது குத்தகை பாக்கி ஆகியவற்றை ஒரு காலனாவோ அல்லது கையளவு தான்யமோ குறையாதபடி ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சட்டம்தான். தவணைகளை எவ்வளவு சல்லிசாக செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு சல்லிசாக செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பல அங்கத்தினர்கள் 6 தவணைகள் 8 தவணைகள் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதையே நானும் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். குறைந்தபட்சம் 6 தவணைகளாவது இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

“குத்தகை பாக்கி சம்பந்தப்பட்டவரையிலாவது விரும்பினால் தானியமாகவோ அல்லது ரொக்கமாகவோ கொடுக்கக்கூடிய உரிமையை

23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. அதற்கேற்ற திருத்தமும் கொடுத்திருக்கிறோம். அதை சர்க்கார் ஆலோசிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“சர்க்கார் கொடுத்திருக்கக்கூடிய திருத்தங்களை சற்று ஆலோசிக்கவேண்டும். நேற்றிரவு கூடம் கலைந்தபிறகு மிகப்பிரயாசைப்பட்டிருந்த நிதி மந்திரி அவர்கள், அட்வோகேட் ஜெனரல், சட்ட காரியதரிசி ஆகியவர்கள் இந்த திருத்தங்களைத் தயாரிப்பதற்கு கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய முயற்சியை நான் பாராட்டுகிறேன். காலையில் திருத்தங்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திருத்தங்களின் பலன் என்ன? ஆப்ரேஷன் வெற்றிகரமாக நடந்தது ஆனால் நோயாளி பிழைக்கவில்லை என்கிற மாதிரி அவர்கள் இவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தங்களினால் ஏற்படும் பலன் என்ன என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். அட்வோகேட் ஜெனரல் அவர்களுடைய முயற்சியையும், சட்ட காரியதரிசி அவர்களுடைய முயற்சியையும் நான் ஏதோ குறைகூறுவதாக யாரும் நினைக்கவேண்டாம். அவர்களை ஒன்றும் சொல்லமுடியாது. நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லக்கூடிய கொள்கைகளைத்தொடர்வது வாசகத்தை எழுதி இருக்கிறார்கள். கொள்கைக்கு அதிகாரிகள் பொருப்பல்ல. அதிகாரிகளின் சிரமத்தை நான் குறைகூறுவதாக சொல்லவேண்டாம். நிதி மந்திரி அவர்களும், ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் கொடுத்திருக்கக்கூடிய யோசனையின் விளைவுதான் இந்த திருத்தங்கள் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

“நிதி மந்திரி அவர்களே பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். நேற்று நாங்கள் கொடுத்த திருத்தத்தில் நல்ல அம்சங்கள் இருப்பதை இந்தத் திருத்தங்கள் மூலமாக எடுத்துவிட்டார்கள். ஒரு உதாரணம். 4-வது செக்ஷன் இரண்டாவது பிரிவை திருத்தி அமைத்திருக்கிறார்கள்.

“இரண்டாவது பிரிவு இப்பொழுது திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உள்ளாவார்கள், 2, 3, 4, 5-வது ஏற்கெனவே ஊர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதியைக் குறிப்பிட்டு 3 தவணையில் தீர்ப்பது நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு தவணையாக தீர்ப்பது. இந்த சட்டம் ஆரம்பித்த நான்கு மாதத்திற்குள் எட்டில் ஒரு பங்கு அசலும் மொத்த வட்டியும் அல்லது அசல் வட்டியில் மொத்தத் தொகையில் கால்பங்கோ (எது குறைவாக இருக்கிறதோ அதை) விவசாயி கட்டிவிடவேண்டும். மீதத்தை மூன்று வருஷாந்திரத் தவணைகளில் ஒவ்வொரு வருஷமும் ஜூலை முதல் தேதிக்கு முன்னால், தவணை காலத்தில் ஆகும் வட்டியுடன் கட்டிவிடவேண்டும். எல்லோரும் நான்கு மாதத்திற்கு ஒரு தவணையாக கட்டியும் செலுத்திவிடவேண்டும். இது விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமானால் பரவாயில்லை. ஆனால் விவசாயிகளை வீணை கோர்ட்டுக்கு இழுக்கப்படுவதாக இருக்கிறது. நான்கு தவணைகளில் குறிப்பாக முதல் நான்கு மாதத்திற்குள் ஒரு தவணையும் பாக்கியிருப்பதை மூன்று சமமான தவணைகளில் மூன்று ஆண்டுகளில் கொடுக்கவேண்டும். கடன்காரர்கள் பொதுத்தொகையில் தங்களுடைய கடன்தொகையில் ஒரே வருஷத்தில் கட்டும் படியான ஒரு கடினமான நிலையைத்தான் புகுத்தி இருக்கிறார்கள். இந்தத்திருத்தம் ஒன்றும் அபிவிருத்தி அடைந்ததாகத் தெரியவில்லை. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையிடம் பாதகம் விளைவிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது; விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்கு இழுக்கப்படக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தப் பகுதியில் காலவரையரை மிகக் குறைவாகயிருக்கிறது. விவசாயிகள் தங்களுடைய கடனை எட்டில் ஒரு பங்கு நான்கு மாதங்களில் கட்டவேண்டுமென்று இருக்கிறது. விலவாசிகள் வீழ்ச்சி அடைந்துக்கொண்டிருக்கிறது. விவசாயிகளின் நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது தவணைகளை அதிகரித்து குறைந்த தொகைகளாக ஏற்பாடு செய்திருந்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும். ஆனால் சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் லேவாதேவிகாரர்களுக்குத்தான் சலுகை செய்வதாக இருக்கிறது. அவர்கள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd February 1955]

விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிப்பதற்குத்தான் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்ற முறையில் இந்த ஷரத்து திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் இவ்விதமான சட்டம் கொண்டு வருவதால், விவசாயிகளுக்கு எவ்விதமான நன்மையும் ஏற்பட்டுவிடாது. சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தம் விவசாயிகளுக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கக்கூடியதாயிருக்கிறது.”

MR. SPEAKER :—“ Before I call the Hon. Minister, I want to make a suggestion to the Government. The Government have given notice of an amendment to the amendment of the hon. Member Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar. Instead of that, the Government may move the whole thing as their own amendment. That will make matters clear.”

11-30
a.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. The revised amendment may be taken as the Government amendment. Accordingly, I move the following amendment :—

‘ Add at the end of clause 4 as sub-clause (7) the following :—

“ The provisions of sub-section (1) shall, for purposes of execution, be deemed to be a subsequent order of court within the meaning of clause (b) of section 48 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908).” ’

“ Sir, the discussion on this Clause has been on the pattern of a general discussion of the entire Bill including the Report of the Select Committee. Charges have been levelled against the Government that they have not made any attempt to scale down the debts or wipe out the debts of the agriculturists. It has already been made quite clear that that is not the attempt which we make in this Bill. I do agree that rural indebtedness is a problem which has got to be tackled and that has got to be tackled not by merely destroying the credit structure which they have but by giving a substitute institution for the purpose of providing credit. The committee appointed by the Reserve Bank of India to consider this question has submitted its report and even the hon. Deputy Leader of the Opposition has got a copy of that report. That report is under the consideration of the Government. When we are able to offer to the agriculturists a substitute institution or other facilities for the purpose of getting credit, then we can think of all other things. But if we now interfere with the existing credit system, we will only be making the position of the agriculturists more difficult. Therefore, in this matter hon. Members should take a realistic view and not merely a view taken for the purpose of political propaganda or for the purpose of appealing to the debtors by saying, ‘ we want to wipe out your debts but this Government is against it ’. It is very easy to say so and get some credit for it. But we will have to take into consideration the question, whether the agriculturists will be able to get further credit. Therefore the promise that the debts should be liquidated or wiped out, at this stage, is premature. By doing so, we are not going to help the agriculturists but, on the other hand, we will only be placing them in greater difficulties. I would, there-

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

fore, appeal to the hon. Members to leave it to the Government for taking necessary action. Sir, after all, the problem of rural indebtedness and the problem of rural credit go together and one problem cannot be solved by the exclusion of the other. We will have to consider the whole problem in all its aspects and should not consider it from one point alone. Therefore, I would request hon. Members to leave the problem to be solved not only by this Government but also by the Central Government.

“ Then the other question also comes in. It is not as if we are creating any new liability on the peasants. They have incurred certain liabilities of their accord and they have entered into contracts with the other persons also and that contractual obligation, in the ordinary course, will have to be met. But now we interfered and said that in view of the very difficult circumstances, that obligation need not be met for one year and even then it was made quite clear by the previous Chief Minister to the debtors that there was no question of further extension of this Act or any modification of it and they must be prepared to pay their debts after one year. Therefore, it is not as if we are springing any surprise with regard to the payment of debts. Considering the present situation and taking into account the difficulties which the agriculturists have to face in paying the entire debt immediately after the expiration of the present Act and also in order to see that no special pressure is brought to bear upon especially small and medium agriculturists, we had to consider what should be done. We thought that instead of forcing them to pay the entire debt immediately, it would be better if they paid it in instalments. That is the principle underlying this Bill.

“ Then the other question is, what should be the number of instalments? If we propose six instalments, certainly hon. Members would try to outbeat me by suggesting 12 instalments.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ We are prepared to accept six instalments.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is not a question of one party alone. We have to consider the interests of both the parties and we have to be fair to both of them. We cannot consider the interests of debtors alone. Unfortunately there are creditors who perhaps are in a less advantageous position than some of the debtors. That being the case, can we say, without taking into consideration the problems of the creditors and their difficulties, that the debt can be paid in six or eight or ten instalments? The position of the creditors and that too the creditors who are in a more disadvantageous position than the debtors, has also to be considered. Therefore, we had to arrive at a *via media* by providing for four instalments. Personally if it was left to me, I might have preferred six or eight instalments. But that is quite different thing altogether. We had also to take into consideration the interests of the small agricultural creditors and then we

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

had to make a provision for them. Can we make a distinction between one creditor and another? We thought of giving exemption to a small creditor who had got property worth less than Rs. 5,000 so that he would not come under the mischief of this Bill. But that itself would have created greater problems for the court and a commission would have to be appointed for assessing the value of the property held by him. That would have led to greater difficulties but on this question the Select Committee came to the wise conclusion that we should not make a distinction as between a creditor and a creditor and we should treat them as a class. Therefore we came to the conclusion that four instalments would be enough.

“The next question we have to consider is when the first instalment becomes payable. We have given four months' time and fixed 1st July. Arguments have been advanced that 1st July is the most difficult time for agriculturists and, therefore, 1st July should not be fixed. May I point out to hon. Members of this House that it is not as if an agriculturist is going to earn on the 1st July. He has been given a year's time and another four months' time now. He is asked to pay only from the accumulation or saving he has been able to make during these 16 months. As a matter of fact, he was expected to pay the entire debt after one year when the Moratorium Act Expired. But now we say that after four months small and medium agriculturists need not pay the entire debt but only one-fourth of it. Therefore, it cannot be argued that the debt has something to do with the harvest. I can also put forward a counter-argument. Suppose we fix the harvest time, that is 1st December or 1st January, as the date for the payment of first instalment. What will happen? We will only be forcing agriculturists to sell all the produce for paying the first instalment when the prices are bound to go down as we are seeing now. Only if a person has got resources enough to hold on the produce, he may get proper price for it. Therefore, it is not a question of earning money on the 1st July. Of course, if one wants to be popular with the debtors, he can advance any argument and accuse the Government.

“Now I come to technical difficulties pointed out by some of the hon. Members. Sri Rangaswami Reddiar pointed out that if it is an instalment decree, then the execution costs would go up. It is not our intention that the debtor should incur any additional expenditure on account of the creditor taking up execution proceedings when the debtor defaults in payment. It is the intention of the Government that he should make the payment promptly and regularly, so much so, there may not be any necessity for execution proceedings. If in spite of all the conveniences and the leniency shown to him, he is not able to pay it, he cannot blame the Government for the costs to be paid for execution proceedings. After all, it is not as if in every execution petition that the costs go up. It is only when the debtor puts all sorts of untenable pleas and untenable objections to the execution proceedings that the

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

cost goes up. This cannot be provided for. Perhaps, lawyers may advise the debtors to pay the instalments properly and thus get relief.

“ Another point was made by the hon. the Deputy Leader of the Opposition, Sri M. Kalyanasundaram. He said that the proposed amendment to sub-clause (2) made the position of the class of people contemplated in this sub-clause much worse. This is a misunderstanding of the existing sub-clause (2). Sub-clause (2) as it exists only says that an agriculturist entitled to pay the debt in instalments may be ordered by the Court to pay it in ‘ three equal annual instalments ’. It does not say that the first instalment shall become payable after one year. I have discussed this with the Advocate-General. The only difficulty is that the first of the three equal annual instalments may be made payable immediately. Then the second instalment will become payable in the second year and the third instalment at the end of the second year so much so within two years the agriculturist debtor would have to pay the entire amount. But we do not want to do it and simply because a debtor has been dragged to a court, he should not be put in a disadvantageous position and just because a creditor has gone to court he should not be put in an advantageous position. The debtor shall be entitled to get the advantage of repaying in four instalments and not merely in three instalments as contemplated in the provision made by the Select Committee. This is how the debtor is in a more advantageous position. But, of course, for political propaganda the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram would say that the Finance Minister had made it more liberal for creditors and more stringent for the debtors. This is a misunderstanding of the provision of the law and a misunderstanding of the sub-clause (2) as it exists.

“ By suitable amendments we are providing for the creditors to get back their money in four instalments instead of the three instalments initially provided for. Therefore the debtor in respect of a creditor who has not gone to court and in whose case a decree has not been passed has as much advantage as a debtor in whose case the creditor has gone to court. If we leave it as it is, a debtor in respect of whom a suit has already been filed will be in a less advantageous position. They are given the same advantages. Therefore, I would like the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to understand it. Of course he need not admit it. Let him abuse the Finance Minister for his political propaganda. We have not put the debtor in respect of whom a suit has been filed at a disadvantage.

“ Then another point was made regarding payment in kind and payment in cash. As far as a private contract is concerned, the payment either in kind or in cash is governed by the terms of the contract. Even now this right is not being taken away. If any person is now entitled to pay in kind he is entitled to tender it in kind. But only when the matter goes to the court, the court

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

says that the debtor shall pay it in cash because it cannot be collecting it in kind. Therefore payment in kind, if it is provided for in the terms of contract between the parties, is not taken away. It still stands. Therefore, as far as a tenant is concerned, if he has agreed to pay in kind, his right is not taken away. He can even deposit it in kind in a court but when he commits a default it has to be executed as a decree and it could be executed only as a money decree. As long as he is prepared to comply with the terms of the contract, he will be permitted to pay it either in cash or kind as it exists in the contract.

“Then the hon. Member Sri L. C. Pais spoke about a case where a sale has taken place but has not been confirmed and asked as to what will happen to that? The Government's intention is that the judgment-debtor should get the advantages of the provisions of this legislation. After all, he is only about to be hanged but has not been actually hanged. He should, therefore, be saved from the scaffold and that is the intention of the Government. Therefore, in the few cases where the sales have not been confirmed, the judgment-debtor should get the advantage of repaying it in easy instalments. But once the sale has been confirmed we cannot do anything. The Government cannot go behind every transaction like this.

“Therefore, with all the amendments which the Government have proposed in respect of Clause 4, it has been made more liberal in respect of the class of debtors contemplated under the existing sub-clause (2). All the legal difficulties have also been met. The only difficulty which has not been removed is with reference to rateable distribution. If we accept the suggestion which was put forward, every agriculturist will be put to very great difficulties because the execution of any one decree will mean that all the other decrees for which repayments are to be made in instalments will be affected and these decree-holders will also become eligible for rateable distribution. Under these circumstances the Government are not able to accept this.

“I hope that after these explanations, the hon. Members will withdraw all their amendments which have been moved in certain cases with the *bona fide* intention of removing legal difficulties and in other cases for political propaganda. That propaganda has been achieved now and nothing further will be served by pressing them. I would therefore request them to withdraw their amendments and co-operate with the Government by accepting the Government amendments.”

11-45
a.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இந்த திருத்தங்க ளெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, அரசியல் பிரசாரத்திற்காகத்தான் கொடுக்கப்பட்டன என்று அதிருப்திகரமாக பதில் சொன்னார். கனம் மந்திரி அவர்கள் எப்போழுது பேசினாலும் அரசியல் பூச்சாண்டியைக் காட்டி, பதில் சொல்லுவது வழக்கமாக இருக்கிறது. இது அவருடைய சபாவமாகிவிட்டது. அவர் எப்படி பதில் சொன்னாலும்

23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

அதைப்பற்றி எங்களுக்கு கவலை இல்லை. அவர் பதில் சொன்னதற்கு மேல் தெளிவாக எனக்கும் பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் நான் அப்படிச் சொல்வதற்குத் தயாராக இல்லை. நாங்கள் சொல்லியவைகளுக்கு நல்ல முறையில் பதில் சொல்லாமல் ஆத்திரப்பட்டுக்கொண்டு குற்றம் சாட்டி பதில் சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் 'mischievous' என்ற வார்த்தையையும் அவர் உபயோகப்படுத்தியிருக்கிறார். கனம் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய அகராதியில் இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைத்தான் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்று இருக்கிறதபோல் தோன்றுகிறது. ஆனால் நாங்கள் அதை திருப்பி உபயோகிக்க விரும்பவில்லை. விவாதங்களை நியாயமாக முறையில் நடத்தவேண்டும். அவர் பி.எ., பி.எல். படித்தவராக இருந்தாலும் நான் ஒரு வக்கீலாக இல்லாவிட்டாலும் எனக்கு இங்கிலீஷ் நன்றாகத் தெரியும்.

“அவர் சொன்னபோது ரொம்ப நியாயமாக செய்துவிட்டதாக சொன்னார். ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி வரைக்கும் எந்த விதமான தாவாவும் கோர்ட்டுக்கு போகமுடியாது. பாக்கி இருக்கும் தொகையை மூன்று தவணைகளில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஷரத்து இருக்கிறது. முதல் தவணை 1955-ம் வருஷம் ஜூலை மாதம் 1-ம் தேதி வரும். அப்பொழுது கொடுக்கும்போது வட்டியும், முதலில் அரைக்கால் பங்கு பெரிதா அல்லது மொத்தப் பாக்கியில் நாலில் ஒரு பங்கு பெரிதா என்று கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். எது அதிகத் தொகை என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்களே கணக்கை பார்த்துக்கொள்ளலாம். நாங்கள் சொல்வதைப் புரிந்து கொள்ளாமல் எதிர் கட்சியின் மீது குற்றம் சொல்லி எப்படி தாக்குவது என்று பேசுவதாக இருக்கிறது. அவருடைய கணக்குப்படி கொடுப்பதாக இருந்தால் விவசாயிகளுக்கு நியாயம் வழங்குவதாகாது. எதிர்க்கட்சியை எப்படித் தாக்குவது என்ற முறையில்தான் அவர் பேசுகிறார். இங்கிலீஷ் வார்த்தையின் அர்த்தத்தை வைத்துத்தான் பதில் சொல்லவேண்டும். அப்படி அவர் இப்பொழுது பதில் சொல்லவில்லை என்பதைக் கூறிக் கொண்டு என்னுடைய திருத்தங்களை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Mr. Speaker, Sir, the difficulty expressed by me was not touched upon. We know that this is a measure which requires the assent of the President as well. What I want to point out is that so many suits and petitions are pending and there may be creditors whose claims may become time-barred after the 1st March. Meanwhile, are they to wait for four months and see whether the Act comes into force or not? In such cases, can they file suits or execution proceedings? What is to be done in respect of such cases which have not been mentioned anywhere here? I request the Hon. the Minister for Finance to enlighten me on this subject.

11-50
a.m.

“ I want enlightenment on the subject of suits filed after 1st of March when in the meanwhile this Act has not into force.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The intention of the Government is to get the assent of the President before that date so that all complications may be removed. We want to get the concurrence of the Government of India beforehand and I am hoping, now that the Governor is also in Delhi now, to get the assent of the President quickly.”

MR. SPEAKER :—“ Before I put the amendments to vote, I wish to know which are all the amendments the Government intend to withdraw.”

[23rd February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I beg to withdraw the following amendment :—

In sub-clause (2), after the words “ Where in any ” in the beginning of the sub-clause, *insert* the word “ pending ”.”

The amendment was by leave of the House withdrawn.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I beg to withdraw the following amendment :—

‘ In sub-clause (3), *for* the expression “ in sub-clause (2) ”, *substitute* the expression “ in sub-section (1) or sub-section (2) as the case may be ”.”

The amendment was by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In Clause 4, sub-clause (1) in line 8, *after* the words “ 1st July of ” *for* the words “ every year ” *substitute* the words “ each of the succeeding three years ”.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ *After* sub-clause (1), *add* the following :—

“(2) Where in respect of a decree for debt passed before the commencement of this Act, a debtor fails to make any one of the payments specified in sub-section (1) the decree-holder shall be entitled to execute the decree in respect of the instalment which is in default.

(3) In any suit filed after the commencement of this Act, the Court in decreeing the suit shall provide for the immediate payment of such instalment or instalments as would have become due under provisions of sub-section (1) and the balance in further instalments as specified therein.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ *For* sub-clause (2) including the proviso, *substitute* the following :—

“(4) Where in any suit for the recovery of a debt pending at the commencement of this Act, the debtor claims to be an agriculturist the Court shall if the debtor is an agriculturist pass a decree for immediate payment of such instalment or instalments as would have become payable under the provisions of sub-section (1) and the balance in further instalments as specified therein.

(5) Nothing contained in this Act shall bar the Court from passing a decree or making an order in an application for execution of the decree under such terms and conditions as may be more favourable to the debtor than those provided for in this section either of its own motion upon a consideration of all the circumstances of the case or upon an agreement between the parties.”

23rd February 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, என்னுக்கு ஒரு விளக்கம் தேவைப்படுகிறது. இந்த நான்காவது ஷரத்தை சீர்திருத்தம் செய்யும் சர்க்கார் திருத்தம் பற்றி நான் சில விஷயங்கள் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது.

“இந்தப் பிரிவில் கடனின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை மூன்று சம தவணைகளில் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் இந்த மசோதா சட்டமாக வந்த தேதியிலிருந்து நான்கு மாதங்களுக்குள் ஒரு பகுதியை அதாவது கடனுக்குள்ள முழு வட்டியையும், முதலில் எட்டில் ஒரு பங்கையுமோ அல்லது மொத்தமுள்ள தொகையில் $\frac{1}{4}$ பங்கையோ கொடுத்துவிடவேண்டுமென்றும், பாக்கியை மூன்று **Instalment**-ல் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் இந்த செக்ஷனில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த செக்ஷனில் உபயோகப்படுத்தியிருக்கும் ‘**Instalment**’, என்ற வார்த்தை 3 சம பாகங்களாக செலுத்தவேண்டிய தொகை சம பந்தமான தவணைகள் விஷயத்தில் மாத்திரம் தான் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது முதல் நான்கு மாதங்களுக்குள் கட்டவேண்டிய தொகை போக பாக்கியுள்ளவற்றை மூன்று **instalment**-ல் கொடுக்கவேண்டுமென்பதாகச் சொல்லும் சந்தர்ப்பத்தில்தான் **instalment** என்ற பதம் உபயோகப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் திருத்தத்தில் தவணை கடந்த **Instalment** என்ற பதத்தில் முதலிலுள்ள நான்கு மாதத் தவணையும் சேருமா என்று தெரியவில்லை. நான்கு மாதங்களுக்குள் கொடுக்கப்பட வேண்டிய தொகையும் இதில் சேரவேண்டுமென்று விரும்பினால் அதற்குத் தகுந்தபடி இந்த சர்க்கார் திருத்தத்தில் வார்த்தை போடவேண்டும். ஆகவேதான் **Instalment or Instalments** என்பதற்குப் பதிலாக **amount or amounts** என்று இருந்தால் நன்றாக இருக்குமென்பது என் அபிப்பிராயம். இதை சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“That is also an instalment and I do not think there is any difficulty.”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘Add at the end of clause 4 as sub-clause (7) the following :—

“The provisions of sub-section (1) shall, for purposes of execution, be deemed to be a subsequent order of court within the meaning of clause (b) of section 48 of the Code of Civil Procedure, 1908, Central Act V of 1908.””

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘Renumber sub-clause (3) as sub-clause (6) and in the sub-clause so re-numbered, for the words “for payment of money”, substitute the word “therefor”.’”

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—“The question is—

‘In sub-clause (6) as re-numbered, line 6, for the expression “sub-clause (2)”, substitute the expression “this section”.’

“Before I put the amendment to vote, I wish to know whether the expression ‘sub-clause (2)’ is all right. I think, it should read as ‘sub-section (2)’.”

[23rd February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Yes, Sir. It is a type mistake. It should read as ‘ sub-section (2) ’.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In sub-clause (6) as re-numbered, line 6, for the expression sub-section (2) ’, substitute the expression “ this section.” ’

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ For sub-clause (1), substitute the following :—

2
noon. “ (1) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of Court to the contrary, an agriculturist shall be entitled to pay within four months of the commencement of this Act the interest due on any debt due by him up to the commencement of this Act or one-sixth of the total amount outstanding whichever is less and the balance of the debt in five equal annual instalments on or before the 1st July of every year with the interest due on such instalment up to that date.” ’

The amendment was declared lost. A poll being demanded the House divided thus—

Ayes—44.

Sr. M. Kalyanasundaram.

„ K. P. Gopalan.

„ T. C. Narayanan Nambiar.

„ K. T. Raju.

„ S. Ramalingam.

„ K. C. Gopalan Unni.

„ V. Madanagopal.

„ P. K. Gopalakrishnan.

„ A. K. Subbiah.

„ K. V. Ramasami.

„ T. S. Ardhanari.

„ N. K. Palanisami.

„ K. Madhavan Nambiar.

„ E. T. Kunhan.

„ C. H. Kanaran.

„ R. Krishnan.

„ M. Manickasundaram.

Dr. K. B. Menon.

Sri M. Narayana Kurup.

„ K. T. Sreedharan.

„ K. R. Nallasivam.

„ C. Kunhirama Kuru.

Sri M. Palaniyandi.

„ M. Narayanan Nambiar.

„ N. Paramasiva Udayar.

„ P. Kunhirama Kidav.

„ A. Ayyaru.

„ O. Koran.

„ K. Moidu.

„ C. Velukkan.

„ Mottayan.

„ S. O. C. Antony Pillai.

„ N. Rathina Gounder.

„ M. P. Subramanyam.

„ P. Rangaswami Reddiar.

„ T. Shanmugam.

„ A. Govindswamy Nayagar.

„ A. Senapathi Gounder.

„ A. K. Hanumantharaya Gounder.

„ D. Krishnamurthi Gounder.

„ A. Veloo.

„ R. Rangaswami Gounder.

„ V. Balakrishnan.

„ D. Dasarathan.

Noes—80.

The Hon. Sri C. Subramaniam.

M. A. Manickavelu.

Sri K. Rajaram Naidu.

„ P. G. Karuthiruman.

„ B. K. Nallasamy.

„ S. C. Virupakshayya.

„ P. K. Thirumurthy.

„ R. Kuppuswami.

„ M. K. Kempai Gounder.

„ N. Mounaguruswamy Naidu.

Sri S. R. Arumugam.

„ P. S. Rangaswami Naidu.

„ S. Lakshmana Gounder.

„ P. G. Manickam.

„ N. Ramakrishna Ayyar.

„ K. Venkataswamy Naidu.

Dr. U. Krishna Rao.

Sri M. R. Ramachandran.

„ O. Venkatasubba Reddi.

„ T. P. Elumalai.

„ V. K. Ramaswamy Mudaliar.

[Mr. Speaker]

23rd February 1955]

Noes—80—cont.

Sri S. Panchaksharam.
 „ H. M. Jaganathan.
 „ A. K. Masilamani Chettiar.
 „ R. Thangavelu.
 „ A. Ramachandra Reddiar.
 „ A. Sambasivam.
 „ P. M. Muniswamy Gounder.
 „ O. A. Nanjappa.
 The Hon. Sri B. Parameswaran.
 Sri M. S. Muniswamy Pillai.
 „ V. Muthu.
 „ V. Chinnaiah.
 „ T. V. Sannasi.
 „ R. M. Palaniappan.
 „ T. R. Varadhan.
 „ C. Muthiah Pillai.
 „ O. Chengam Pillai.
 „ M. Marimuthu.
 „ Mohamed Saliah Maracair.
 „ M. C. Muthukumaraswamy.
 „ G. Vagheesam Pillay.
 „ K. Parthasarathy.
 „ M. Jagannathan.
 „ P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
 „ G. Govindan.
 „ Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar.
 „ M. Kandasamy Padayachi.
 „ P. Challathurai.
 „ A. Vaikuntam.
 „ V. Arumugam.

Sri P. B. K. Rajachidambaram.
 „ P. Selvaraj.
 „ M. Chinnathambi Thevar.
 „ S. N. Somayajulu.
 „ I. K. Subramania Pillai.
 „ K. Venkatramana Gowda.
 „ K. Ishwara.
 „ M. S. Mogral.
 „ K. P. Kuttikrishnan Nair.
 „ L. C. Pais.
 „ K. H. Bomman.
 „ V. Dharmalinga Nayakar.
 „ S. Somasundara Goundar.
 „ V. K. Kannan.
 „ G. Samia Koorayar.
 „ V. R. Nagarajan.
 „ E. K. Sankara Varma Raja.
 „ K. Aranganathan.
 „ M. Venugopal Gounder.
 „ A. Appu.
 „ A. Muthuswami.
 „ T. Manavalan.
 „ S. Radhakrishnan.
 „ M. Chadayan.
 „ Kunhi Muhamed Shafee.
 „ K. R. Viswanathan.
 „ M. Dharmalingam.
 „ V. Govindaswami Naidu.
 „ P. T. Rajan.

Neutral—Nil.

Ayes—44; Noes—80; Neutral—nil.

The amendment was declared lost.

The following amendments were by leave withdrawn :—

12-10
p.m.

‘ In sub-clause (1) for the words “ within four months . . . three equal annual instalments ”, *substitute* the words “ within one year from the commencement of this Act the one-fifth of the interest due by him up to the commencement of this Act and one-fifth of the principal outstanding or one-sixth of the total amount outstanding whichever is less and the balance of the debt in five equal instalments.”

In sub-clause (1), line 3, for “ four ”, *substitute* “ twelve ”.

Omit the words “ the interest due on any debt . . . outstanding or ” and the words “ whichever is less ”.

In sub-clause (1) for the words “ the interest due on any debt . . . whichever is less ”, *substitute* the words “ one-fourth to one-seventh of the total amount outstanding, which shall be decided by the Court according to the paying capacity of the debtor ”.

In sub-clause (1), lines 5-7, *omit* the words “ and one-eighth . . . whichever is less ”.

In sub-clause (1), line 6, for “ one-fourth ”, *substitute* “ one-sixth ”.

[23rd February 1955]

In sub-clause (1), line 7, for "three", substitute "six".

In sub-clause (1), line 7, after the words "three", insert the words "to six", and add at the end the words "as the Court may decide according to the paying capacity of the debtor".

Omit the Explanation under sub-clause (1).

Number the existing Explanation under subclause (1) as Explanation I and insert the following Explanation II:—

"Explanation II.—In case the debt is due to arrears of rent in any land it may be repaid either in cash or in kind as desired by the debtor."

Add at the end of sub-clause (1) the following:—

"The provisions of this sub-section for purposes of execution shall be deemed to be a subsequent order of Court referred to in clause (b) of section 48 of Civil Procedure Code, 1908."

After sub-clause (1), insert the following sub-clause:—

"Where the debtor disputes the amount of principal, the Court may refer the matter to a tribunal of villagers of the debtor who will enquire into the issue before an assemblage of that village folks and give their judgment which will be taken by the Court as the principal."

In sub-clause (2), proviso, add at the end the words "and from passing an order, on an application made by the debtor upon consideration of all the circumstances of the case".

In sub-clause (2), after the proviso, insert the following Explanation:—

"Explanation.—The order of the Court making the decree amount payable in instalments under the above sub-section shall be construed as an amendment of the decree."

Add at the end of the clause the following proviso:—

"Provided that nothing in this section shall debar the decree-holder from filing an execution petition for purposes of rateable distribution."

All the other amendments were put and lost.

Clause 4 as amended was put and carried.

New Clause 4-A.

SRI M. KALYANASUNDARAM:—"Sir, I move—

'After clause 4, insert the following as clause 4-A:—

"4-A. Scaling down of debts.—(1) Notwithstanding and law, custom, contract or decree of Court to the contrary all debts payable by an agriculturist shall be scaled down in accordance with the provisions of this section.

(2) Any debt relating to arrears of rent for land shall be scaled down to the rent due for the year preceding 1st October 1953.

23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

- (3) Any other debt due from an agriculturist shall be scaled down to an amount not more than the actual amount borrowed by the agriculturist and simple interest not exceeding $5\frac{1}{2}$ per cent per annum :

Provided however that if an agriculturist has paid an amount equivalent to the principal actually borrowed plus $5\frac{1}{2}$ per cent simple interest per annum, the agriculturist shall not be liable to pay any further amount.

- (4) for the purpose of scaling down an agriculturist shall be entitled to lead evidence to establish the actual amount borrowed by him, notwithstanding anything contained in a document executed by him in favour of the creditor.

- (5) No sum in excess of the amount scaled down in accordance with this section shall be recoverable from an agriculturist or from any land or interest in land belonging to him, and the principal outstanding, or interest or total amount outstanding referred to in sub-section (4) shall not exceed the sum arrived at after scaling down as provided in this section.

Explanation.—Where a debt has been renewed or included in a fresh document executed whether by the same debtor or by his heirs, legal representatives or assigns or by any other person acting on his behalf or in his interest and whether in favour of the same creditor or of any other person acting on his behalf or in his interest, the principal originally advanced together with such sums, if any, as have been subsequently advanced as principal shall alone be treated as the principal sum repayable under this section.” ” ”

“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் திருத்தத்தை நாங்கள் 12-20 கொடுத்திருக்கக்கூடிய நோக்கத்தைப்பற்றி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் p.m. பதில் சொல்லக்கூடிய காலத்தில் என்ன சொல்லப்போகிறார்கள் என்று இப்பொழுதே எதிர்பார்க்கமுடியும். ‘அரசியல் பிரசாரத்திற்காக விஷமத்தனமாக இத்திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது’ என்று நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லப்போகிறார். இம்மாதிரி அவர்கள் சொல்வதை நாங்கள் கேட்டுக் கேட்டு எங்களுக்கு சகஜமாகப் போனதால் அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படப்போவதில்லை. ‘விஷமத்தனம்’ என்ற வார்த்தையே எங்கள் பக்கத்திலிருந்து வருவது கிடையாது. அந்த அளவுக்கு நாங்கள் பேசி எங்கள் காரியங்களில் வெற்றியடைய வேண்டிய அவசியமும் எங்களுக்குக் கிடையாது. விஷமத்தனமாக நாங்கள் திருத்தத்தை கொண்டுவந்திருக்கிறோம் என்று மந்திரி அவர்கள் கருதினால் ஒரு விஷயத்தை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தைப் போலவே, கிட்டத்தட்ட அதேமுறையில், சர்க்கார் கட்சியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ பி. கே. நல்லசாமி அவர்களும் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்கள் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இதிலிருந்து என்னுடைய திருத்தம் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதையும் அவர்கள் உணர்வார்களென்று நான் நினைக்கிறேன்.

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd February 1955]

“இதற்கு முன்பு ஒரு சமயத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும் காலத்தில், ‘லேவாதேவிகாரர்களுடைய கஷ்டத்தை நாம் பொருள்படுத்துவதில்லை, அவர்களுடைய கஷ்டங்களையும் நாம் கணக்கிலெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்’ என்று சொன்னார்கள். அதை ஓரளவுக்கு நாங்கள் ஒத்துக் கொள்கிறோம். உண்மையாக கடன் கொடுத்தவர்கள், அதற்குள்ள வட்டியைப் பெறவேண்டுமென்பதுதான் எதிர்க்கட்சியாகிய எங்களுடைய நோக்கமும். உண்மையாகக் கடன் கொடுத்து நியாய வட்டி வாங்கிக்கொள்பவர்களுடைய கடனைப் பறிமுதல் செய்யவேண்டுமென்றோ, கடனைக் குறைக்க வேண்டுமென்றோ நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால், கொடுத்த கடன் உண்மையாகவே கொடுக்கப்பட்டதாக மட்டும் இருக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய அபிப்பிராயம்.

“நாடாட்புறத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலைமை நிதி மந்திரிக்குத் தெரியாததல்ல. சென்ற 17 வருஷ காலமாக காங்கிரஸ் மகாநாடுகள் நடந்து வருகின்றன. அங்கெல்லாம் விவசாயிகளுடைய கடன் சமையைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காகப் பல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும் நிதி மந்திரிக்குத் தெரியாததல்ல.

“All-India Rural Credit Survey என்ற புத்தகம் என் கையில் இப்பொழுது இருக்கிறது. அதை மந்திரி அவர்களும் பார்த்திருக்கலாம். அதில் இருக்கும் உண்மைகளும் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். கடனைக் குறைக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொல்பவர்கள், ‘மத்திய சர்க்கார்கூட கடன் குறைப்பு சம்பந்தமாக சட்டம் கொண்டுவரலாம், பொறுத்திருந்து பார்க்கவேண்டும்’ என்று சொல்பவர்கள் அப்புத்தகத்தைப் படிக்கவேண்டும். கடன்பட்டவர்கள் பொறுத்திருப்பதற்கு ஆட்சேபணை இல்லை. கொடுத்திருக்கும் கடன்களையெல்லாம் வசூலித்துக்கொள்வதற்கு இடம் அளித்துவிட்டு, நான்கு தவணைகளில் வசூலித்துவிடலாம் என்று சொல்லிவிட்டு, கடனைக் குறைப்பதற்கான ஒரு சட்டத்தைப் பிறகு கொண்டுவருவோம் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. இதிலிருந்து நான் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது என்னவென்றால், ‘மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவந்துவிடுவார்கள், அதற்குள்ளே கடனை வசூலித்துக் கொண்டுவிடவேண்டும்’ என்கிற எண்ணந்தான் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறதோ என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நான் இப்படிச் சொல்வதை நிதி மந்திரி அவர்கள் விஷமத்தனமானதென்று சொல்வார்கள். விஷமத்தனம் எங்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறதா, சர்க்கார் தரப்பில் இருக்கிறதா என்பதையெல்லாம் ஜனங்களே பார்த்து ஒரு முடிவு செய்துவிடுவார்கள். விஷமத்தனம் உண்மையில் எந்தப் பக்கத்தில் இருக்கிறதென்பதை ஜனங்கள் முடிவு செய்துவிடுவார்கள்.

“கடன் கொடுத்தவர்களுடைய கஷ்டங்களைப்பற்றியும் கவலைப்படவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கிராமப் பகுதிகளில் எவ்வளவு பேர்கள் கடன் கொடுத்தவர்கள் என்பதைப்பற்றி ரிசர்வ் பாங்கு ரிப்போர்ட்டில் கண்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக 3 பர்சன்ட்டும், சர்க்கார் நேரடியாகக் கொடுத்திருக்கக்கூடிய முறையில் 3 பர்சன்ட்டும், கமர்ஷியல் பாங்கு மூலமாக 1 பர்சன்ட்டும், தனிப்பட்டவர்கள் (private creditors) 93 பர்சன்ட்டும் இருப்பதாக புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. கடன் கொடுத்தவர்களில் 93 சத விகிதத்தினர் தனிப்பட்ட நபர்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களில் லேவாதேவியைத் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள், பெரிய பணக்காரர்கள் விவசாயிகளாக இருந்துகொண்டு, லேவாதேவி, விவசாயம் இரண்டையும் செய்துகொண்டிருக்கக்கூடியவர்கள் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 70 சத விகிதத்தினராவர். இதுபோக தாட்சண்யத்திற்குக் கொடுப்பவர்கள் ரொம்பக் குறைவு. மந்திரி அவர்கள் யாரைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டும், யாரைக் கைவிட வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்? 70 பர்சன்ட் இருக்கக்கூடிய தனிநபர்கள், லேவாதேவிகாரர்கள் ஆகியவர்களைப்பற்றி ரிப்போர்ட் என்ன கூறியிருக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

"It is stated under the heading 'Questionable practices' at page 174 of the 'All India Rural Credit Survey' as follows:—

'The Indian Central Banking Enquiry Committee listed the more important among various questionable practices connected with money lending: "(a) demand for advance interest, (b) demand for a present for doing business, (c) taking of thumb impression on blank paper with a view to inserting any arbitrary amount at a latter date if the debtor becomes irregular in payment of interest, (d) general manipulation of the account to the disadvantage of the debtor, (e) insertion in written documents of sums considerably in excess of the actual money lent, and (f) taking of conditional sale deeds in order to provide against possible evasion of payment by the debtor.'

கடன் கொடுப்பதினுள்ள மோசமான முறைகளைப்பற்றி மேற்கண்ட லிஸ்டில் கண்டிருக்கிறது. அம்மாதிரி மோசமான முறைகள் நம் ராஜ்யத்தில் இல்லை யென்று சொல்லமுடியாது. நம் ராஜ்யத்தில் லேவாதேவி முறை இன்னும் மோசமான முறையில் நடந்துவருகிறது என்பது நிதி மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியும். மேற்கண்ட ரிப்போர்ட்டில் கோயமுத்தூரைப்பற்றி முக்கியமான கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது.

"சென்னை ராஜ்யம் சம்மந்தப்பட்டவரை சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடியது 5½ பர்சண்ட் வட்டிதான். அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிற வட்டிக்கு அதிகமாக கடன் அளவு எவ்வளவு இருக்கிறதென்றால், இருக்கக்கூடிய மொத்தக் கடனில் 86 பர்சண்ட். சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்ட வட்டிக்கு அதிகமாகக் வரக்கூடிய தொகை மிக அதிகமாக இருக்கிறதென்ற ரிசர்வ் பாங்க் ரிப்போர்ட் கூறுகிறது. இதுவும் மந்திரியவர்களுடைய கவனத்திற்கு வந்திருக்கும்.

"கிராமங்களில் உள்ள விவசாயிகள் கடன் பெறக்கூடிய அஸ்திவராதையே தகர்த்துவிடக்கூடாது. மற்ற ஏற்பாட்டைச் செய்தபிறகுதான் பரிசாரம் செய்யவேண்டுமெனத் தெரிவித்துக் கொண்டு இருப்பது என்றால் கிராமப் பொருளாதாரமே சீர்குலைந்து போய்விடும்" என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். கிராமப் பொருளாதாரத்தின் நிலைமையைப்பற்றி அவர்கள் சரியாகத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கவேண்டும் அல்லது தெரிந்திருந்தும் தாம் கொண்டுவந்த சட்டத்தை எப்படியாவது சமாளித்தாகவேண்டும், சபையில் நிறைவேற்றிவிடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவர் இருக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் நினைக்கிறேன்.

"The Agricultural Finance Sub-Committee sums up its view of the money-lender and his operations as follows:—

'While it is true that the money-lender is the most important constituent of the agricultural credit machinery of the country, it is not possible to justify many of his practices and the charges he makes for his services. Very often these charges are out of all proportions to the risk involved in the business and constitute an exploitation of the helplessness, ignorance and the necessity of the borrower. Nor is the agricultural economy of the country in a position to bear the strain of his extortion. The credit dispensed by him instead of contributing to the agricultural prosperity of the country serves as a serious drag on it.'

இதைவிட இன்னும் தெளிவாக லேவாதேவிக்காரர்களைப்பற்றி எதிர்க்கட்சியினர் எடுத்துக்காட்டமுடியாது. ரிசர்வ் பாங்கியினால் நியமிக்கப்பட்ட கிராமாந்திரக் கடன் வசதியைப்பற்றி விசாரணை செய்த கமிட்டியே இம்மாதிரி கூறியிருக்கிறது. "கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய கடன்காரர்கள் சட்ட விரோதமாக வட்டி வசூலிக்கிறார்கள், அதிகத் தொகைக்குப் ப்ரோ நோட்டு எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள், சொத்தையே கிரயத்திற்கு எழுதிக்கொண்டுவிடுகிறார்கள். கிராமங்களில் தற்போதுள்ள லேவாதேவி முறையினால் விவசாயப் பொருளாதாரம் சுபீட்சமடைவதற்கு மாறாக நசித்துவிடுகிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

"இவ்வித லேவாதேவிக்காரர்களுக்குத்தான் கஷ்டம் இருக்கிறது, அவர்களுக்குத்தான் பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும், அவர்களுடைய உரிமை எந்த விதத்திலும் பாதிக்கக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. யாருடைய

[Sri M. Kalyanasundaram] [23rd February 1955]

சொத்து என்பது அல்ல பிரச்னை. நியாயமாகக் கொடுத்த கடனைக் குறைக்கக்கூடாது, அதிலிருந்து சாலணுகூட குறைக்கப்படவேண்டும் என்று எங்களுடைய திருத்தம் கோரவில்லை. கொடுத்த தொகைக்கு அதிகமாகப் ப்ரோ நோட்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டு இருப்பவர்களைப்பற்றித்தான் இப்பொழுது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது.

“லேவாதேவிக்காரர்கள் அதிக வட்டி போடமுடியாது என்று 1938-ம் வருஷம் கனம் ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தவுடனே மூன்று வருஷ வட்டித் தொகையும் கணக்கிட்டு, அநியாயமான அளவுக்கு கணக்கிட்டு வட்டித்தொகையையும் அசலுடன் சேர்த்து, புதிதாகப் ப்ரோ நோட்டு எழுதி வாங்கி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் லேவாதேவிக்காரர்கள். 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்தவர்கள் 200 ரூபாய்க்கு ப்ரோநோட்டு எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள் இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு என்ன செய்வார்களென்றால், கடன் கொடுக்கும்போதே நான்கு வருஷத்திற்குள்ள வட்டியையும் அசலேவிட நான்கு மடங்குக்கு ப்ரோநோட்டு எழுதி வாங்கிவிடுவார்கள். அதனால் லேவாதேவியில் நெருக்கடியை உண்டாக்குமே தவிர விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்ல முடியாது. உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு நன்மை அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், வாங்கிய அசல் அதாவது உண்மையாக வாங்கிய கடன் தொகையையும், அதற்கு நியாயமான வட்டியையும்தான் வசூலிக்கவேண்டும். அதற்குமேல் காலணுகூட வசூலிக்கக்கூடாது. இச்சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடையாது. விவசாயிகளின் கடன் சுமையைக் குறைப்பதற்குச் சட்டம் பிறகு கொண்டுவருகிறோம், அதற்குள்ளாக பொய் ப்ரோநோட்டில் அடிப்பையில் பணத்தை வசூல் செய்துகொண்டுவிடுகிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. கோர்ட்டுக்குச் சென்று கேஸ் போட்டு ப்ரோநோட்டின் கண்ட தொகையின் நான்கில் ஒரு பகுதியை வசூல் செய்தால்கூட கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு அதனால் நஷ்டம் ஏற்பட்டுவிடாது என்ற நிலைமையில்தான் கிராமத்தில் கடன் கொடுத்திருப்பது இருக்கிறது. இதை உத்தேசித்துத்தான் என்னுடைய திருத்தங்கள் இருக்கின்றன. நியாயமாகக் கடன் கொடுத்தவர்களுடைய பணத்தை அபகரிக்கக்கூடிய எந்தவிதமான முறையிலும் என்னுடைய திருத்தம் இல்லை. நியாயமான அசலும், அதன் பேரில் 5½ பாசன்ட் நியாய வட்டியும் சேர்த்து வசூல் செய்துகொள்ளலாமென்றுதான் என்னுடைய திருத்தம் கோருகிறது. பொய்த் தொகையைத்தான் ரத்து செய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய திருத்தத்தின் நோக்கம்.

12-30
p.m.

“நிலத்துக்கான குத்தகைக்கடன் 1953-ம் அக்டோபர் முதல் தேதிக்கு முன் இருந்த அளவுக்குக் குறைக்கப்படவேண்டும். அதாவது ஒரு வருஷ குத்தகை பாக்கியை மட்டும் வசூலிக்கவேண்டுமென்பதும் என்னுடைய திருத்தத்தில் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். பொய் பத்திரங்களை எழுதி வாங்கிக்கொண்டிருப்பவர்கள்மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க முடியும், கோர்ட்டுக்குப் போய் வாதாடுவதற்கு என்ன வழி இருக்க முடியும் என்று நிதி மந்திரி சொல்கிறார். Evidence Act பிரகாரம் கடன் கொடுத்தவன்தான் கோர்ட்டில் போய் கொடுத்த கடனை நிரூபித்து கடனை வசூலிக்கமுடியும். ஏனென்றால், கடன் கொடுத்தவனிடம் தஸ்தாவேஜா இருக்கிறது. ஆனால், கடன் வாங்கினவனிடம் தஸ்தாவேஜா கிடையாது. கடன் கொடுத்தவனை எதிர்த்து கோர்ட்டில் வாதாடி நியாயம் பெறுவதற்கு வழி கிடையாது. விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குப் போவதையே வெறுக்கிறார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போகவும் பயப்படுகிறார்கள். ஆகவே, பொய்க்கடனைக்கூட எப்படியாவது கொடுத்து விட்டு, கோர்ட்டுக்குப் போகாமலிருக்கப் பார்க்கிறார்கள். அவர்களால் எந்தச் சலுகையையும் அனுபவிக்கமுடியவில்லை. பொய் பத்திரங்களைப் பரிசீலனை செய்து, உண்மைக் கடனைத் திருப்பியளிக்கவேண்டுமென்ற முறையில் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறதென்றால் ஆட்சேபிக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்னுடைய திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

23rd February 1955]

SRI K. T. RAJU :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவாதத்தில் இருக்கக்கூடிய திருத்தம் எதனால் கொண்டுவரப்பட்டது என்றால், அநியாயமாக முதலுக்குமேல் இரண்டு மடங்கு பணம் வாங்கப்பட்டு கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகத்தான். எந்த அளவுக்கு அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கமுடியும் என்பதுதான் நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய பிரச்சனை. எனவே இந்த திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன்மூலம் நம் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நியாயம் வழங்க முடியும். ஏற்கனவே இன்றைக்கு பல அங்கத்தினர்கள் கிராமாந்திரங்களில் எப்படி கடன் கொடுக்கிறவர்கள் ஒன்றுக்கு இரண்டாக பத்திரங்களில் எழுதி ஏழை விவசாயிகளிடம் வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுடைய வறுமை நிலையை பயன்படுத்திக் கொண்டு ஒன்றுக்கு இரண்டாக பத்திரங்கள் எழுதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தை எந்தவிதமான அரசியல் நோக்கத்தோடும் கொண்டு வரவில்லை. எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் இந்தத் திருத்தத்தை கொண்டுவந்தார்களே என்று இதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கக்கூடாது. இன்றைக்கு எந்தவிதமான சொத்துக்களும் இல்லாத ஏழை விவசாயிகளிடமிருந்து இரண்டு மடங்காக எழுதி வாங்கி இருக்கிறார்கள். பொறுப்பு வாய்ந்த கமிட்டியின் மூலமாக திருத்தங்கள் செய்திருப்பது உண்மைதான். இன்று கடனில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பதே எங்கள் திருத்தத்தின் நோக்கம். இன்று அநியாயமான கடன்களிலிருந்து விவசாயிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய நோக்கம். வேறு அரசியல் நோக்கத்திற்கு இடம் இல்லை. அப்படி இந்தத் திருத்தம் அரசியல் நோக்கத்திற்காக கொண்டுவரப்பட்டது என்று கருதினால் ரிசர்வ் பாங்கியிடமிருந்து வந்த அந்த கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டும் அதே நோக்கத்தில் தான் வெளியிட்டிருக்கவேண்டும். அந்தக் கமிட்டி அந்த நோக்கத்தோடு சமர்ப்பிக்கவில்லை.”

“இன்று கிராமத்தில் நிலவி வரக்கூடிய மக்களின் வாழ்க்கையிலுள்ள புதிய அம்சங்களை அவர்கள் பரிசீலனை செய்திருக்கிறார்கள். இந்த சிபார்சுகளில் ஒன்று கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பது தவறு அல்ல. அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதுதான் இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கம். நியாயமாக கொடுத்த பணத்தை கடன் கொடுத்தவர்கள் பெற்றுக்கொள்வதற்கு எந்த விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI T. S. ARDHANARI :—**“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் கிராமங்களில் வசிக்கும் விவசாயிகள் கடனால் பீடிக்கப்பட்டு எவ்வாறு கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். நானும் அதே விஷயத்தைப்பற்றித்தான் இப்பொழுது பேசவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறேன். கிராமங்களில் பணம் கொடுத்தவர்கள் ஏழைவிவசாயிகளிடமிருந்து நிலத்தை அவர்களுடைய கடனுக்காக கிரயம் செய்து வாங்கிக்கொள்ளுகிறார்கள். இது மிகவும் முக்கியமான விஷயம். இவ்வாறு கிரயம் செய்வதைக் குற்றமாகக் கருதினாலொழிய இந்தப் பிரச்சனையத் தீர்க்கமுடியாது. சாதாரணமாக 1946-1947-ல் கடன் பட்டவிவசாயிகள் 100 ரூபாய் கடன்பட்டிருந்தால் அவர்கள் அப்பணத்தை திருப்பிக்கொடுக்கும்போது 150 படி நெல் அந்தக் சமமாக விற்கும்கொடுத்துவிடலாம். ஆனால் இன்றைக்கு அந்த 100 ரூபாய் திருப்பிக்கொடுக்க வேண்டுமானால் 450 படி நெல் இப்போது வற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். இவ்வாறு பணத்தின் மதிப்பு உயர்ந்திருக்கிறது. இதைப் பற்றி விவசாயிகளுக்கு அவ்வளவாகத்தெரியாது. விவசாயத்தொழிலில் ஈடுபட்டு அதனுடைய பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றி புரிந்துகொண்டவர்களுக்கு இந்த உண்மைபுரியும். கடந்த ஒரு வருஷமாக சர்க்கார் கொண்டுவந்த கடன் நிவாரணச் சட்டம் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளித்திருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது இந்தச் சட்டம் காலரவதி ஆனவுடன் அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமடையும். ஆதலால் கிராமங்களில்

[Sri T. S. Ardhanari] [23rd February 1955]

இருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்று கருதினால் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரிக்க வேண்டும்.

“நாம் மக்களிடம் வோட்டுவாங்கும்போது விவசாயிகளுக்கு எல்லாவித நன்மைகளும் செய்வதாக உத்தரவாதம் அளித்தோம். அந்த உறுதி மொழிகளையெல்லாம் நிறைவேற்றாமல் அவர்களுக்கு துரோகம் இழைத்து வருகிறோம். இந்த சமயத்தில் அவர்களை கடன்தொல்லையிருந்து பாதுகாக்க அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். எந்த அரசியல் நோக்கத்தோடும் தட்டிக் கழிக்காமல் இந்தத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத்திருத்தத்தை வருத்தத்துடன் எதிர்க்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்தத்திருத்தம் காலத்தை அனுசரித்துக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத்திருத்தத்தை எதிர்க்கிறேன். இந்தத் திருத்தம் குறை நிறைந்ததாக இருக்கிறது. Any other debt due from an agriculturist shall be scaled down to an amount not more than the actual amount borrowed by the agriculturist என்று திருத்தத்தில் இருக்கிறது. உண்மையில் கடன்வாங்கப்பட்ட தொகைக்கு மேல்போகாமல் கடன் குறைக்கப்படும் (scale down செய்யப்படும்) என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் குறைக்கப்படும் தொகையை கடன் வாங்கியவர் நிர்ணயிப்பதா அல்லது கடன் கொடுத்தவர் நிர்ணயிப்பதா? எப்பொழுது நிர்ணயிப்பது? கடன் வாங்கியவர் நிர்ணயிப்பதானால், கடனை அழிந்துபோகும் ரீதியில் ஒரு மிகச் சிறிய துகைக்குக் கடனைக்குறைத்துக் கொண்டு அந்தத் துகையை வாங்கிக்கொள்ளும்படி கடன் வாங்கியவர் கடன் கொடுத்தவரைக்கேழ்க்கலாம். கடன் கொடுத்தவர் மறுப்பதற்கிடமில்லை. கடன் கொடுத்தவர்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது.

“அதே மாதிரிதான் 5½ பர்செண்ட் வட்டியையும் அதில் நிர்ணயிக்க வேண்டும். 5½, 5, 4, 3 பர்செண்ட் என்று நிர்ணயிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இத்தயார் நிர்ணயிப்பது? கடன் கொடுத்தவர் நிர்ணயிப்பதாக இருந்தால் அதில் எந்த விதமான நியாயமும் இருக்காது. அப்படி நிர்ணயம் செய்யப்பட வேண்டிய விஷயம் இந்த திருத்தத்தில் இல்லாமல் இருப்பதால் அதை ஒப்புக்கொண்டால் பெரிய பாதகங்கள் உண்டாகும். Sealing down இருக்கிறது அதாவது தொகையை நிர்ணயிப்பது. அதை கோர்ட்டில் தான் நிர்ணயம் செய்யலாம். அதைப்பற்றி ஏதாகிலும் திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. எந்த டயத்தில் எந்த ஸ்டேஜில் என்றும் அதில் குறிப்பிட வில்லை. இந்த திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் கடனை அழிந்துபோகக் கூடிய நிலைக்கு வந்துவிடும். Expropriation கூடாது என்று நாம் ஏற்கெனவே அரசியல் சட்டத்தில் சொல்லி இருக்கிறோம். அதற்கு எதிராகவே இந்த திருத்தம் இருக்கிறது. இந்த திருத்தங்களை ஒத்துக் கொண்டால் அரசியல்சட்டத்திற்கு எதிராக அமல் நடத்தக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த திருத்தங்களை நான் எதிர்க்கிறேன்.”

12-40
P.m

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Sir, it is because the Government realised the difficulties of the agriculturists that a Committee was appointed by the Reserve Bank and now a report has been submitted and the entire problem is under examination. As I have already stated credit should, of course, be taken by the hon. the Deputy Leader of the Opposition and I do not want to deny him that credit. But this is not a thing which he has to bring to our notice. We have already taken notice of it and we are taking the necessary steps. The only question is whether we have to take note of it in this Bill and make a provision accordingly. I

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

am. afraid this is a half-hearted provision and a provision which is not comprehensive enough and would only create greater difficulties. That is why we did not make such a provision here. Merely by introducing a clause like this we cannot over come the difficulties which have been pointed out by the committee appointed by the Reserve Bank. I would, therefore, request the hon. the Deputy Leader of the Opposition to wait for the examination of this report and the measures to be taken in pursuance thereof. The hon. the Deputy Leader of the Opposition said that after all within four years the entire debt would have been collected and there was no use in bringing forward a measure afterwards. He seems to think that it will take more than four years to examine this report. My own impression is that it will be expeditiously examined as it is a very urgent problem and I hope the Government of India will initiate measures very soon. This will, therefore, be one of the problems in formulating the Second Five-Year Plan. It is not going to be postponed and the Government of India have also realised the seriousness of the problem.

“ Then, Sir, it is not very easy to find a solution for the problem of double bonds which was pointed out by several hon. Members. Here is a document to which a person has subscribed his signature and, not only that, the money-lenders also would have taken great care to create sufficient evidence to support them. Difficulty arises when it is a question of deciding which is a double bond, which is a genuine bond and which is not a genuine bond. Ultimately, on whomsoever the onus of proof is placed, the Court has to act on the facts available before it. The bond is there to which a person has subscribed his signature and there is no use saying that he has not taken so much money as is mentioned therein. The money-lender would produce evidence like account books, etc., and certainly he would have created all the evidence especially when he has a guilty conscience. As against this we have simply to depend upon the oral evidence of certain interested persons and it would be very difficult to find out whether it is a double bond or not and what is the amount actually lent under this bond. Even now the judgment-debtor can plead that there has been failure of consideration or partial failure of consideration and, if it is possible for him to prove it, he can always do so. Therefore, the question is not merely one of declaring on whom the onus lies but it is ultimately a question of proving whether a bond is a double bond or not. It is the same with reference to sale transactions which are as a matter of fact, only lending transactions. Here also there is a registered document on which a person has subscribed his signature and has said that it is a sale. How can he go back on it and adduce evidence to prove that it is not so? It is a very difficult thing. The difficulty is we cannot distinguish between genuine cases and non-genuine cases because it is not as if the debtors who have as a matter of fact executed sales and who have borrowed the amount mentioned in the bond, would not put forward all these difficulties when once we say these will be enquired into. Even now they are putting forward the plea that there is no consideration and even if there is

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

consideration, it is only partial consideration. The difficulty of finding out the real nature of these transactions is always there and I may hope that when this problem is attempted to be solved this difficulty will be taken note of and a solution will be found. I am afraid that even the amendment which the hon. Member has moved will not solve the problem.

“As regards the scaling down of debts, the Debt Relief Act of 1938 is still there and the legitimate interest provided therein is only $6\frac{1}{4}$ per cent. The hon. Member wants to go a little further than that and wants to make it $5\frac{1}{2}$ per cent by reducing it by $\frac{3}{4}$ per cent. Even now if it is proved that a debtor has paid more than $6\frac{1}{4}$ per cent it will be adjusted towards the principal amount. It is, therefore, not a question of lack of provision in law. Even now there are enough of provisions in law. This problem cannot be solved by merely accepting the amendment of the hon. the Deputy Leader of the Opposition. Perhaps we will be giving more scope for contesting in courts and no real solution can be found. I would, therefore, request him to withdraw this amendment and allow the Government to tackle the problem as best as possible and when the comprehensive measure comes he can make useful suggestions and amendments. If it comes in the Indian Parliament I am sure his colleagues are there to point out the real difficulties. Therefore, this is not proper place or the proper legislation where we can make a provision for it. That is why we have advisedly said that it will be possible to collect one-fourth of the amount and any further dues would be payable in 1956 and then again in 1957 and so on. By 1956, I hope that there will be some specific decisions taken with reference to this problem. I would therefore request the hon. Member to withdraw his amendment and not press it.”

*** SRI M. KALYANASUNDARAM :**—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எதையும் ஆராயாமல் பேசுகிறார் என்று நினைக்கிறேன். கோர்ட்டுக்குப்போனால் விவசாயி தன்னுடைய தஸ்தவேஜியை எடுத்துக்காட்டி அதை தெளிவுபடுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறான். அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாத நிலைமையிலும் அவன் இருக்கிறான். அவனுக்கு அதனால் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருப்பதால் சர்க்கார் விதியை தெளிவாக கொடுக்கவேண்டும். கிராமங்கள் பூராவும் லேவாதேவிகாரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். அதனால் விவசாயிகளுக்கு நாம் பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறேன். மத்திய சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறது என்றும் நாம் அவசரப்பட வேண்டாம் என்றும் சொல்லுகிறார். அதற்குள் நாலில் ஒரு பங்கை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலித்து விடமுடியும். ஆனால் கூடிய சீக்கிரத்தில் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போகிறது என்று சொல்லுகிறார். கூடிய சீக்கிரம் என்றால் அது ஒரு வருஷமும் ஆகும் இரண்டு வருஷங்களும் ஆகும். அதற்குள் கிட்டத்தட்ட பூரா தொகையும் வசூலாகிவிடும். கடைசியில் பார்க்கப்போனால், உபரியாக எழுதி வாங்கிய கடன் தொகைதான் மிச்சப்படும். உண்மையில் கொடுத்த பணம் பூராவும் வசூலாகியிருக்கும். அதனால் இந்தச் சட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டு வந்தும் பிரயோசனமில்லை. அதனால் இந்தச் சட்டத்தை இன்னும் ஒரு வருஷத்திற்கு ஒத்தி வைக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. அத்தகைய சட்டம் வந்த பிறகு இதை நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். வசூல் செய்வதற்கும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே நாங்கள் கொடுத்த

[Sri M. Kalyanasundaram]

திருக்கக்கூடிய திருத்தங்கள் அதற்கு பொருத்தமாக இருக்கும். இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்தை அப்படியே ஒத்துக் கொண்டால் கடனைக் குறைப்பதற்கு இல்லாமல் அக்கிரமமாக வாங்கிய கடனை வசூலிப்பதற்கு வசதி ஏற்படுகிறது. அதனால் என்னுடைய திருத்தத்தை வற்புறுத்துவதற்கு வருந்துகிறேன்.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ After clause 4, insert the following as clause 4-A :—

“ 4-A. *Scaling down of debts.*—(1) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of court to the contrary all debts payable by an agriculturist shall be scaled down in accordance with the provisions of this section.

(2) Any debt relating to arrears of rent for land shall be scaled down to the rent due for the year preceding 1st October 1953.

(3) Any other debt due from an agriculturist shall be scaled down to an amount not more than the actual amount borrowed by the agriculturist and simple interest not exceeding $5\frac{1}{2}$ per cent per annum :

Provided however that if an agriculturist has paid an amount equivalent to the principal actually borrowed plus $5\frac{1}{2}$ per cent simple interest per annum, the agriculturist shall not be liable to pay any further amount.

(4) For the purpose of scaling down an agriculturist shall be entitled to lead evidence to establish the actual amount borrowed by him, notwithstanding anything contained in a document executed by him in favour of the creditor.

(5) No sums in excess of the amount scaled down in accordance with this section shall be recoverable from an agriculturist or from any land or interest in land belonging to him, and the principal outstanding, or interest or total amount outstanding referred to in sub-section (4) shall not exceed the sum arrived at after scaling down as provided in this section.

Explanation.—Where a debt has been renewed or included in a fresh document executed whether by the same debtor or by his heirs, legal representatives or assigns or by any other person acting on his behalf or in his interest and whether in favour of the same creditor or of any other person acting on his behalf or in his interest, the principal originally advanced together with such sums, if any, as have been subsequently advanced as principal shall alone be treated as the principal sum repayable under this section.”

The amendment was declared lost.

Sri M. Kalyanasundaram demanded a poll. The division bell was rung and Members came in.

MR. SPEAKER :—“ If division is asked incessantly, the Speaker has got the power to call upon the members who challenged the division to rise in their places, and may, after counting them, declare the result of the division.

[23rd February 1955]

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I do not press for a division. The Hon. Speaker may put the question to the vote of the House and decide it by voices.”

12-50
p.m.

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ After clause 4, insert the following as clause 4-A :—

“ 4-A. *Scaling down of debts.*—(1) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of court to the contrary all debts payable by an agriculturist shall be scaled down in accordance with the provisions of this section.

(2) Any debt relating to arrears of rent for land shall be scaled down to the rent due for the year preceding 1st October 1953.

(3) Any other debt due from an agriculturist shall be scaled down to an amount not more than the actual amount borrowed by the agriculturist and simple interest not exceeding $5\frac{1}{2}$ per cent per annum :

Provided however that if an agriculturist has paid an amount equivalent to the principal actually borrowed plus $5\frac{1}{2}$ per cent simple interest per annum, the agriculturist shall not be liable to pay any further amount.

(4) For the purpose of scaling down an agriculturist shall be entitled to lead evidence to establish the actual amount borrowed by him, notwithstanding anything contained in a document executed by him in favour of the creditor.

(5) No sum in excess of the amount scaled down in accordance with this section shall be recoverable from an agriculturist or from any land or interest in land belonging to him, and the principal outstanding, or interest or total amount outstanding referred to in sub-section (4) shall not exceed the sum arrived at after scaling down as provided in this section.

Explanation.—Where a debt has been renewed or included in a fresh document executed whether by the same debtor or by his heirs, legal representatives or assigns or by any other person acting on his behalf or in his interest and whether in favour of the same creditor or of any other person acting on his behalf or in his interest, the principal originally advanced together with such sums, if any, as have been subsequently advanced as principal shall alone be treated as the principal sum repayable under this section.” ” ”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—“ May I know how long the House is likely to sit.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Even if a few more minutes are required, we will sit and finish the Bill.”

23rd February 1955]

Clause 5.

MR. SPEAKER :—" The motion is—

' That Clause 5 do stand part of the Bill.' "

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I move the following amendment :—

' After sub-clause (3), insert the following as sub-clause (4) and renumber the existing sub-clause (4) as sub-clause (5) :—

" (4) Any agriculturist entitled to make such deposit may before the date on which any instalment is due apply to the Court having jurisdiction under sub-section (1) for an extension of the time for making the deposit of the whole or any portion of such instalment and the Court may after notice to the creditor extend the time for payment of such instalment or part thereof for such period as it thinks fit." "

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (1), for " for recovery of the debt ", substitute " for recovery of the entire debt ".' "

The amendment was duly seconded.

SRI V. BALAKRISHNAN :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (1), line 4, after the word " decree " insert the words " or into any court of insolvency ".' "

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—" In sub-clause (1) after the words ' as the case may be ' insert the words ' or send the amount by M.O. '."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment."

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (2), for the " the Court shall pass an order ", substitute " the Court shall after giving notice of the deposit to the creditor, pass an order ".' "

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move the following amendment :—

' In sub-clause (2), for " if the amount deposited is the correct amount ", substitute " whether the amount deposited is the correct amount or not. If the amount deposited is insufficient to cover the instalment concerned, he may deposit the deficit amount within the time provided in section 4 and apply to the Court to record full satisfaction of the said instalment and the Court shall pass an order accordingly, giving notice of the application to the creditor ".' "

The amendment was duly seconded.

[23rd February 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ I move the following amendment :—

‘ Omit sub-clause (3). ’ ”

The amendment was seconded.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (2), after the words “ amount deposited ”, insert the words “ or sent by money order. ” ’

Sri K. C. Gopalan Unni seconded it.

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ I move the following amendment :—

‘ In sub-clause (3), item (c), after the words “ amount deposited ” insert the words “ or sent by money order. ” ’

SRI K. C. GOPALAN UNNI :—“ I second the amendment. ”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ I move the following amendment as new clause 5-A :—

“ After clause 5, insert the following new clause :—

“ 5-A. Where in a debt due from an agriculturist the agreement is to pay in kind then the agriculturist shall have option to repay the debt in accordance with the provisions of this Act either in cash or in kind. ” ”

S. RAMALINGAM :—“ I second the amendment. ”

MR. SPEAKER :—“ Both the clause and the amendments are now before the House for discussion. ”

SRI P. K. GOPALAKRISHNAN :—“ There is always the possibility of a creditor refusing to receive payments in instalments. So, the debtor must be given an opportunity or option of sending the instalment amounts by money order also.

“ In Clause 5, the debtor is given the option to deposit any of the instalments as provided for in Clause 4 into the court having jurisdiction to entertain a suit for recovery of the debt. For that, debtors will have to engage lawyers and all poor debtors may not be able to do so. So, debtors must also be given an option to remit the instalments to their creditors by money-order also. ”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ With reference to this clause, I just wish to say one word. In some cases, in the first instance, I believe it is in cases where no decree has been passed, Courts will have jurisdiction to receive the deposit. It is possible

23rd February 1955] [Sri M. Narayana Kurup]

that in some cases Courts which pass a decree may transfer the decree to other Courts where execution proceedings are pending. In such cases, the Courts which execute the decrees must also be allowed to receive the deposit."

* SRI M. KALYANASUNDARAM :—" நான் இந்தத் திருத்த 1 p.m. தத்தைக் கொடுத்திருப்பதற்கு நோக்கம் விவசாயிகளுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான். அதுவும் குறிப்பாக குத்தகை பாக்கி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் விவசாயிகள் விரும்பினால் தானியமாகவோ அல்லது ரொக்கமாகவோ கொடுக்க வழியிருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் இருக்க வேண்டிய பார்த்தால் அவர்கள் இஷ்டப்படி தானியமாகவோ, ரொக்கமாகவோ கொடுக்கும்படி வசதி செய்யப்படவில்லை. கோர்ட்டில் பார்த்து எப்படி தீர்ப்பு அளிக்கிறார்களோ அப்படித்தான் நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. கோர்ட்டில் ரொக்கமாகக் கட்டவேண்டுமென்று தீர்ப்பு அளித்துவிட்டால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன ஆகும் என்று யோசித்துப்பாருங்கள். அதுவும் சில வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு மூட்டை நெல் இருபது இருபத் தொரு ரூபாயாக இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு பத்துப் பதினோரு ரூபாயாகக் குறைந்துவிட்டது. ஆகவே விவசாயிகள் ரொக்கமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அதனால் பல தகராறுகளுக்கு இடமேற்படும். அதோடு அன்றைக்கு பத்து மூட்டைகளை விற்பனைக் கூடிய கடனுக்கு இன்றையதினம் விவசாயி இருபது மூட்டைகளை விற்கவேண்டி வரும். ஆகவேதான் தானியமாக ஒப்பந்தப்படி இவ்வளவு மூட்டையை அளந்து விடுகிறேன் என்று சொன்னால் விவசாயிகள் அதற்கு அனுமதிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தோடு இந்தத் திருத்தத்தைக் கொடுத்திருக்கிறேன். இதை சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" I want further to know supposing it is a decree executed in this State, but passed in another adjoining State, can the debtor apply there and get satisfaction."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" Sir, I made a mistake in moving my amendment. I shall withdraw it."

MR. SPEAKER :—" He can withdraw when we come to voting."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" With regard to my amendment regarding deposit, the clause says, 'an agriculturist may deposit the amount into any court having jurisdiction with regard to the debt'. The debt may mean the entire debt or an instalment that is due at the time of depot. To make it clear, I want to say 'recovery of the entire debt'. It is only in a court having jurisdiction with regard to the entire debt that a deposit or any instalment can be made.

" Even now, when there is a decree-debt, if a small amount is paid, part satisfaction is recorded. Here in clause 2, unless the correct amount is deposited, the petition will be dismissed. That would be a hardship to the debtors. If any amount is deposited let it be accepted and part satisfaction to that extent be recorded. Later on if the deficit amount is again deposited, another application may be put in and then full satisfaction of the instalment concerned may be recorded.

[Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar] [23rd February 1955]

"It is stated in this clause, the Court shall dismiss the application if the applicant is not an agriculturist. If he is not an agriculturist, there is no room for his depositing the amount. Therefore, that is unnecessary.

"If the liability is not a debt, where is the opportunity for him to deposit any amount under this Bill? Therefore, sub-clause 3 is unnecessary, and, therefore, I have proposed the omission of it.

"When a deposit is made, the creditor should be informed of it and notice should be given to him. Under the Transfer of Property Act, with regard to deposit of mortgage amount, until notice is given to the mortgagee interest will not cease to accrue. Therefore for interest to cease to run, notice of the deposit also should be given to the creditor and my amendment makes provision for it."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'As for the point mentioned by Mr. Gopalakrishnan with reference to sending by money-order and all that, I may say this Bill does not affect the other forms of payment at all. This is for the purpose of a person depositing in a Court to make the position beyond a doubt that he tendered the amount. All the other forms of legal tender are still available to any debtor. This specifically provides for personal tendering.

"Then as regards execution in respect of a decree, it was argued that any amount paid or deposited should be taken as part satisfaction. We are not annulling the provisions of the Civil Procedure Code. When the amount is deposited under the provisions of the measure, it would bring to the notice of the Court, that the decree cannot be executed for another one year. For that purpose this provision is made.

"Another doubt raised by Sri Krishnaswamy Ayyangar was whether 'debt' means the entire debt or not. There is absolutely no necessity to include the entire debt. It may lead to difficulties. So far as mortgages are concerned the principal alone is taken into consideration for redemption. Therefore 'debt' is all right here.

"With reference to the new amendment which has been proposed, in respect of suits and decrees, we have given powers to the Courts to give more liberal terms in respect of all those things pointed out by Sri S. Ramaingam. We want to give to the debtor under the circumstances of the case more liberal terms for repayment which the Courts may do under the new sub-clause.

"The only other amendment is that of Sri Kalyanasundaram, about payment in kind. Even now payment in kind is not prohibited; if under the contract he is entitled to pay so, he may tender only in kind and say 'I have tendered 1/4th' and it should be taken as part satisfaction. Therefore we should not complicate matters by putting in 'in kind'. It will lead to further difficulties. Then, who will decide the standard of the grain to be tendered, its quality and all those things? Therefore, instead of solving the problem we will be creating further problems. I am sorry I cannot accept any of the amendments proposed."

23rd February 1955]

MR. SPEAKER :—" The question is—

' After sub-clause (3), insert the following as sub-clause (4) and renumber the existing sub-clause (4) as sub-clause (5) :—

" (4) Any agriculturist entitled to make such deposit may before the date on which any instalment is due apply to the Court having jurisdiction under sub-section (1) for an extension of time for making the deposit of the whole or any portion of such instalment and the Court may after notice to the creditor extend the time for payment of such instalment or part thereof for such period as it thinks fit." "

The amendment was carried.

The amendment of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri V. Balakrishnan was, by leave of the House withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In sub-clause (1), after the words " as the case may be", insert the words " or send the amount by money order " "

The amendment was lost and the other amendments to sub-clauses (2) and (3) were by leave withdrawn.

The amendments of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar were, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri M. Kalyanasundaram was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' That clause 5 as amended do stand part of the Bill.' "

The motion was carried.

Clause 6.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—" I move that—

' For the existing clause, substitute the following :—

" 6. Effect of an order under section 5 : An order passed by a Court under section 5 shall be deemed to be an order relating to the execution, discharge or satisfaction of a decree within the meaning of section 47 of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908)." "

SRI G. NARAYANASWAMI NAIDU :—" I second the amendment, Sir."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" I move that—

' After clause 6, insert the following new clause :—

" 6-A. Any application or any appeal under this Act by an agriculturist shall be exempted from payment of any fees under the Court Fees and Suits Valuation Act." "

SRI S. RAMALINGAM :—" I second the amendment, Sir."

[23rd February 1955]

1-10
P.m.

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Clause 6 relates to appeals and it reads ‘ An appeal shall lie from an order passed by a Court under section 5.’ Only an order passed by a Court having original jurisdiction is appealable. There is no provision for appeal against an order passed by a Court having small cause jurisdiction; there can only be a revision. As such, if the Court referred to in section 5 is a Court with small cause jurisdiction, there cannot be an appeal against its order. But clause 6 provides for appeal even in cases where there can be no appeal. Under clause 6 an order passed by a Court with small cause jurisdiction under section 5 is deemed to be an order within the meaning of section 47 of the Code of Civil Procedure, and is made appealable. But that should not be. In order to indicate this, I have moved my amendment.”

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—“ Sir, I beg to submit that there is a fallacy in the argument of Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar. Section 47 of the Civil Procedure Code is a provision relating to judgment-debtors and their representatives on the one side and the judgment-creditors and their representatives on the other side. Once a dispute has arisen between a judgment-creditor and a judgment-debtor, the position is they are regarded as though they are parties to a original suit. When once a suit comes under section 47 of the Civil Procedure Code, an order passed under that section is always appealable and there is no distinction between small cause suit and original side suit.

“ So far as the amendment of Sri M. Kalyanasundaram is concerned, I submit that the cost involved is not very much. Under the present Court Fees Act, a petition under Section 47 costs only twelve annas, and an appeal on the petition also costs only twelve annas. Under the proposed Court Fees Bill which is coming up before this House for consideration shortly, the cost is enhanced only by four annas. The cost to the party is very little and therefore it is not worth while considering the amendment.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“ The previous speaker presumed that in all cases of execution, it is execution on the original side. There are executions on the small cause side also. Therefore his observation with reference to section 47 of the Code of Civil Procedure is not correct.

“ A doubt that arises in my mind is whether there are decrees in panchayat courts and village courts and what the effect will be in such cases. I wish to know whether those courts also are governed by the Civil Procedure Code.”

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்கள் கொடுத்திருக்கும் திருத்தம் ரொம்ப சாதாரணமானது. கடன்பட்ட விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறபோது, கோர்ட்டிலே அவர்களிடமிருந்து வரி விதிக்காமல், அவர்களுடைய மனுக்கள் கவனிக்கப்படவேண்டும். கோர்ட்டு கட்டணம் அவர்களுக்கு தள்ளிக்கொடுக்கப்படவேண்டும். லேவா தேவிக்காரர்கள் தொல்லைப்படுத்தும்போது சர்க்காராவது கடன்பட்டவர்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டும். அந்தத் தொகை ரொம்ப அதிகமல்ல. 12 அணாவிலிருந்து ஒரு ரூபாய் வரையில் தான் சர்க்கார் தள்ளிக்கொடுக்க

23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, இச்சட்டத்தின்படி ஒரு விவசாயி ஒரு மனு அல்லது அப்பீல் செய்துகொள்ளும்போது, கோர்ட் கட்டணம், 'ஸ்ட் வாலயுவேஷன்' சட்டத்தின்படி செலுத்தவேண்டிய கட்டணம் தன்விக் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதையும் அரசியல் பிரச்சனையாக சர்க்கார் கருதி அலட்சியம் செய்தாலும், ஒப்புக் கொண்டாலும் அதைப்பற்றி கவலையில்லை."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I am sorry I am unable to accept Sri Kalyanasundaram's amendment. The very sanctity of an application or appeal will go, if no court-fee is payable. After all the small sum of twelve annas or one rupee is not a grant burden. When he gave notice of the amendment, evidently he was under the impression that it will be the *ad valorem* fee. Even after knowing that it will be only twelve annas or one rupee, he is pursuing it perhaps for the sake of consistency.

" As regards Sri Krishnaswamy Ayyangar's amendment, I do not want that even for small causes, people should go to the High Court. That will be putting them to more expenditure. It is purposely put in that there will be an appeal even in small cause suits."

The amendment moved by Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar was, by leave, withdrawn.

The amendment moved by Sri M. Kalyanasundaram was put and lost.

Clause 6 was put and carried.

Clause 7.

SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—" Sir, I move—

" Add at the end of sub-clause (1) the words " provided this shall not apply to all transfers made to any co-operative society including a land mortgage bank registered or deemed to be registered under the Madras Co-operative Societies Act, 1932 (Madras Act VI of 1932)." "

The amendment was duly seconded.

SRI K. PARTHASARATHY :—" Sir, I move—

" For the figures, letters and word " 1st October 1953 ", substitute the figures, letters and word " 5th December 1953 ". " "

The amendment was duly seconded.

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" Sir, I move—

" After sub-clause (2), insert the following :—

" (3) When the property of an agriculturist debtor is brought to sale in execution of a decree of one creditor, every other creditor of the said debtor be entitled to apply for rateable distribution, whether his claim has matured into a decree or not." "

The amendment was duly seconded.

[23rd February 1955]

* SRI K. PARTHASARATHY :—“ Mr. Speaker, Sir, my amendment is that the presumption as to transfer of immovable property of a debtor should take effect only in respect of transfers effected after 5th December 1953 because that is the date on which the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Ordinance, the first legislation on this subject, came into effect. The Ordinance came as a surprise and even the Members of this House knew about it only on the morning of 5th December 1953. Therefore, no debtor could have anticipated it and transferred his immovable property prior to that date with the intention of defrauding his creditors. The date of 1st October 1953 is, according to me, not necessary and is rather unjust. We are making a presumption against persons who may have entered into transactions bona fide in the usual course. There may be no harm in putting the date as 1st October 1953 in some other clauses. Probably this date was copied from the Madras Agriculturists Relief Act (Act IV of 1938). In that Act the date is put as 1st October of 1937 because the Moratorium Bill which preceded that Act was published on that date. Since the Ordinance, the first legislation on this subject, was promulgated on 5th December 1953, I think there is every reason for the Government accepting my amendment.”

1-20
p.m.

* SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ Sir, my amendment is only to implement the desire of the Government to exempt debts due to co-operative Societies from the operation of this Bill. Clause 7 of the present Bill is similar to Section 6 of Act V of 1954. According to clause 7 of the present Bill and Section 6 of Act V of 1954, any transfer of immovable property made by a debtor after the 1st October 1953 will be considered to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor. As per Section 53 (1) of the Transfer of Property Act, the onus of proof is on the creditor who impugns the validity of the transfer. But as per clause 7 of the present Bill, the burden of proof is on the transferor. If this clause is made applicable to a transfer of immovable property by a debtor, a mortgage executed by an agriculturist in favour of a co-operative society or a Land Mortgage Bank also will come within the purview of this clause. Then, all such transactions will become void. Realising this difficulty even last year when Act V of 1954 was passed, some co-operative societies took up the matter with the Registrar of Co-operative Societies and the latter addressed the Government on this subject. The Government were kind enough to send a reply to the Registrar as early as the 3rd August 1954 wherein they stated that they were in general agreement with the view expressed by the Registrar and that as Act V of 1954 was due to expire by February 1955, they did not see any reason why they should either amend the Act or give any special exemption to co-operative societies alone. In that communication the Government have further stated that if it is considered expedient to extend the period of operation of Act V of 1954, suitable action will be taken by them on the question of amending Section 6 of that Act. Now, a similar clause has been

23rd February 1955]. [Sri P. B. K. Raja Chidambaram]

incorporated in the present Bill. So, I request the Government to accept my amendment and give the protection which they want to give in the case of debts due to the co-operative societies."

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" Sir, my amendment is with respect to rateable distribution. A certain class of creditors will be prohibited from filing a suit or a petition for execution under the present Bill. But certain other classes of privileged creditors will be able to bring the property of the debtor to Court-auction. In such a case, the one particular class of people who are not able to file a suit or execute their decrees will be hard hit. Therefore, to treat all the creditors alike I have brought in this amendment."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—" Sir, I am afraid that though the intention of the framers of this clause is unquestionable, this is one of the clauses likely to lead to great hardship. The previous speaker pointed out some difficulty whether we should give the co-operative societies and others a preference. That is one question to be considered. Now, if a judgment-debtor privately alienates property for debts due or debts which are exempt under this Bill, the validity of such action will be impugned under clause 7 (1). That means that the creditors will be compelled to go to Court, pay court-fee and incur loss with the result that an additional burden will be cast on the judgment-debtor in order to get over the difficulty. Therefore, though the debts are exempt under this Bill, in order that the creditor might collect them or get at the property, a suit will have to be filed and a decree executed. Then only he will get the benefit of sub-clause (2). That is the indirect result of trying to protect a general class of creditors. Then, another question may arise in this connection. Suppose a creditor alienates all his property in favour of the creditors who are not governed by this Bill. Then, what is to happen? Therefore, I request the Government to consider this matter and bring in a suitable amendment so that it may not only be helpful to the creditors generally but also it may avoid additional burden on the debtor by way of suits and execution proceedings."

* SRI S. PANCHAKSHARAM :—" Sir, I support the amendment moved by my hon. Friend Sri Parthasarathy. The reasons adduced by him are quite valid. The moratorium came on the 5th December 1953. Nobody could have even dreamt that any such measure would be brought into force. It came as a surprise to all of us. Therefore, to declare by this provision that all transfers effected from the 1st October 1953 to the 5th December 1953, the date of coming into force of the moratorium, should be presumed to be invalid or to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor will be clearly an injustice done to a bona fide transferor. It will be really an attempt to help a particular set of people. Therefore, the date '1st October 1953' should be changed into '5th December 1953'. As a result of this, I do not think it is necessary that the date '1st October 1953' wherever it occurs elsewhere should be changed."

[Sri S. Panchaksharam] [23rd February 1955]

"Secondly, there are certain words in this clause which are redundant. The intention of the Government is that transfers effected after the 1st October 1953 must be presumed to be invalid or to have been made with intent to defeat or delay the creditors of the transferor. Therefore, the words 'in any suit or other proceeding with respect to such transfer' may be deleted."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—'Sir, I do not think that it is necessary to accept the amendment of the hon. Member Sri Rajachidambaram. Even with reference to the arguments put forward by my hon. Friends Sri Parthasarathy and Sri Panchaksharam, I want to point out that clause 7 does not make the transaction void as such. It is only voidable and it is open to anybody to go to a Court of Law and impeach the validity of such a transaction. In impeaching the validity of such a transaction, ordinarily the presumption was in favour of the alienee and it was for the creditor who wanted to impeach it to prove that it was a fraudulent transaction. But, here, in view of the moratorium and in view of the protection given in respect of certain debts and the protection not being given in respect of certain other debts, the presumption is that such a transaction has been effected with intent to defeat or delay the creditors of the transferor. Of course, it is open to a Court on the facts available to it to come to the conclusion that it is not a fraudulent transaction and that it is a genuine one. Therefore, when it is a question of the co-operative society or the Land Mortgage Bank, that very circumstances itself will be enough to show that the transaction was bona fide. But, after all, even Land Mortgage Banks and co-operative societies are managed by individuals. In those cases too, there might be collusion between persons in management thereof and the debtor and they might have taken the property in sale for the discharge of debts. Even there, the Court will have to go into the question whether the transaction was a fraudulent one or not. Therefore, clause 7 does not make a transaction void as such. It is only voidable; it is only liable to be impeached in a Court of Law. After all, the Court will have to come to a conclusion on the facts available whatever may be the initial presumption. In these circumstances, the co-operative societies need not be exempted from the provision in this Bill. After all, they have been given exemption in regard to the collection of dues. Some relations or friends of the debtor in management of these societies should not take advantage of this provision and see that their properties are screened from the reach of the other creditors. Therefore, I am sorry I am unable to accept the amendment of the hon. Member Sri Rajachidambaram.

"With regard to the other point, the date '1st October 1953' is found in the Moratorium Act and the Ordinance. I do not think that we should change it now.

"With regard to the point raised by my hon. Friend Sri Virupaxshiah, I have already stated that I cannot agree with him because the entire relief that we have granted under this Bill will be taken away if we allow application for rateable distribution."

23rd February 1955]

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, I am sorry that the Hon. Minister was not correct when he said that 1st October 1953 was the date adopted in the Moratorium Act. I will read section 6 of the Madras Indebted Agriculturists (Temporary Relief) Act, 1954. It says—

1-30
p.m.

“ Every transfer of immovable property by a debtor entitled to the benefit of section 3 or section 4, made after the commencement of the ordinance and before the expiry of a year from the commencement of this Act. . . . ”

“ The only reference is to the commencement of the Ordinance. The date of the Ordinance is 5th December 1953.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ I am sorry I was under the impression that this date was adopted in the Moratorium Act. If 5th December 1953 is the date of the Ordinance, I am prepared to accept the amendment that it should be 5th December 1953.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Though, of course, it is a matter of small interval, yet we have to consider one point. We have fixed 1st October 1953 as the particular date with respect to debts—the Moratorium Act was actually passed on that date—in certain clauses of this Bill and, therefore, as a logical step, it should stand as it is and it need not be changed.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, I submit that the argument of the hon. Member cannot carry weight. We are conferring benefit on certain classes of people for a period before 1st October 1953.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I do not think that there is any harm in having the present date viz., 1st October 1953. After all, in any event, it is open to anybody to go to a Court of law and put forward argument about the date of the Ordinance. Therefore, let the date stand as it is.”

MR. SPEAKER :—“ Is the hon. Member, Sri Rajachidambaram, pressing his amendment? ”

SRI P. B. K. RAJA CHIDAMBARAM :—“ Sir, I was good enough to move the amendment because the Government have, in black and white, stated that they were quite in agreement with the object of the amendment and that they were taking necessary steps in that direction. But now I am really surprised at the views of the Hon. Minister for Finance about the working of the Co-operative Societies. So, there is no use in my pressing the amendment.”

The amendment of Sri Rajachidambaram was, by leave of the House, withdrawn.

The amendment of Sri K. Parthasarathy was, by leave of the House, withdrawn.

[23rd February 1955]

The amendment of Sri S. C. Virupakshiah was, by leave of the House, withdrawn.

Clause 7 was put and carried.

Clause 8.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move the following amendment :—

‘ In line 3, for the words “ for payment of money ”, substitute the words “ in respect of a debt ”. ’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ In line 3, for the words “ for payment of money ”, substitute the words “ in respect of a debt ”. ’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 8 as amended was put and carried.

Clause 9.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“ Sir, may I know for how long are we going to sit now. I am not sure whether we will be able to finish the Bill before 2 o'clock. As the Hon. Leader of the House has explained that we should pass this Bill immediately and send it for the assent of the President, let the House be adjourned now and we shall **reassemble** at 3 or 4 p.m.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ We shall meet again at 4 o'clock.”

DR. K. B. MENON :—“ Why can't we postpone it till tomorrow.”

MR. SPEAKER :—“ To-morrow is a non-official day.

“ Now we shall consider Clauses 9 and 10 as there are no amendments to them.”

Clause 9 was put and carried.

Clause 10 was put and carried.

MR. SPEAKER :—“ The House will now adjourn for lunch and meet again at 4 o'clock this afternoon.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—4 p.m.)

Clause 2.

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That Clause 2 do stand part of the Bill. ’ ”

22nd February 1955]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg to move the following amendments :—

‘ In item (b), Explanation I, after the word “ interest ” in lines 4 and 6, insert the words “ or as a result of a partition ”.

and

In item (b), Explanation II, after the word “ creditor ”, insert the words “ or as a result of a partition ”. ’ ’

SRI R. KRISHNAN :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ For the figures, letters and word “ 1st October 1953 ”, wherever it occurs in this clause, substitute the figures, letters and words “ 31st October 1953 ”. ’ ’

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In item (a), line 3, after “ building ”, insert “ and include Uukudiar as defined in the Malabar Tenancy Act (Act XIV of 1930) and agricultural labourer ”. ’ ’

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In item a, line 3, after the word “ building ”, insert the words “ will include agricultural labourers ”. ’ ’

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ For item (a) (i), substitute the following :—

“ (i) any person who has been an absentee landlord on the 1st October 1953.” ’ ’

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ For item (a) (i), substitute the following :—

“ (i) any person liable to pay land revenue (which shall be deemed to include peshkush and quit rent) exceeding one hundred and fifty rupees per annum in any year after 1952-53 in delta areas of the State and three hundred and fifty rupees in non-delta and in dry areas of the State in any year after 1952-53.” ’ ’

The amendment was duly seconded.

[23rd February 1955]

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In item (a) (i), for the words “ one hundred and fifty ”, substitute the words “ two hundred and fifty ”. ’ ”

The amendment was duly seconded.

SRI M. MANICKASUNDARAM :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ Add at the end of item (a) (i) the words “ not inclusive of the land revenue due on a land which is under usufructuary mortgage ”. ’ ”

The amendment was duly seconded.

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In item (a) (iii) for the words “ six hundred ”, substitute the words “ one thousand and two hundred ”. ’ ”

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I beg to move the amendments standing against my name—

‘ In item (a) (iii), for the words “ six hundred ”, substitute the words “ one thousand two hundred ”. ’ ”

and

‘ In item (a) (iv), for the words “ twenty thousand ” substitute the words “ thirty thousand ”. ’ ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I second the amendments.”

SRI K. PARTHASARATHY :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In Explanation II under item (a) (vi), in line 2, omit the words “ though an agriculturist ”. ’ ”

The amendment was duly seconded.

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In Explanation II under item (a) (vi), for the words, figures and letters “ who though an agriculturist 1953 ”, substitute the words, figures and letters “ who was an agriculturist on or before, 1st October 1953 ”. ’ ”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I second the amendment.”

23rd February 1955]

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ After the existing Explanation II under item (a), insert the following Explanation :—

“ Explanation III.—Agricultural labourer means a labourer who lives on wages earned by working on any agricultural or horticultural land and who does not fall in the category mentioned in items (i) to (vi) in Section 2 (a).” ’ ’ ’

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In item (a), after Explanation II, insert the following :—

“ Explanation III.—The provisions of this Act shall apply to agricultural labourers who reside in a particular area for more than 180 days :

Provided that the term agricultural labourer shall include ‘ pannayals ’ and other labourers working in the lands or doing any other work connected with the land.” ’ ’ ’

SRI S. RAMALINGAM :—“ Sir, I second the amendment.”

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR :—“ Sir, I beg to move the amendments standing against my name—

‘ Add at the end of item (a) the following :—

“ For the purposes of this Act ‘ Agriculturist ’ includes ‘ agricultural labourer ’ also,”

and

Omit item (b) (i).” ’ ’

The amendment was duly seconded.

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In item (b), line 1, after “ in cash or kind ”, insert “ not exceeding Rs. 500 ”.’ ’

The amendment was duly seconded.

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In item (b), line 4, before the words “ or otherwise ”, insert the words “ in any insolvency proceedings ”.’ ’

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In item (b), line 4, after the word “ otherwise ”, insert the words “ including a debt under adjudication before the competent authority ”.’ ’

The amendment was duly seconded.

[23rd February 1955]

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

“ Add at the end of item (b) (iii) “ or a commission of any other offence falling under the Indian Penal Code”. ”

The amendment was duly seconded.

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, I beg to move the amendment standing against my name—

‘ In item (b), after sub-item (v), insert the following :—

“ any liability due to a person the value of whose property on the 1st October 1953, including the principal amount of the debt or debts, did not exceed five thousand rupees :

Provided that for the purpose of this clause, the household utensils furniture, wearing apparel, jewellery or other personal belongings of the creditor shall not be regarded as property.” ’

The amendment was duly seconded.

4-10
p.m.

SRI K. P. GOPALAN :—“ I move the following amendment :—

‘ Add at the end of item (b) the following :—

“ Provided that in cases where the debt is due to the accumulation of rent due from a tenant to a landlord, this Act shall apply only to the rent due to the year prior to 1st October 1953.” ’

The amendment was duly seconded.

SRI N. K. PALANISAMY :—“ I move the following amendments :—

‘ In item (b), Explanation I, for ‘ 1953 ’ wherever it occurs substitute ‘ 1954 ’.

Add at the end of item (b), the following as Explanation I and renumber the other Explanations :—

Explanation I.—The amount of a debt shall be the amount actually borrowed for bona fide reasons. In case when such amount is disputed, the decision of any non-official body that may be recognized by the Government in this behalf will hold good.” ’

The amendment was duly seconded.

SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—“ I move the following amendments :—

‘ In Explanation I under item (b), lines 4 and 6, after “ his ”, insert “ or their ”. ”

‘ In Explanation II under item (b), for “ among the heirs ”. substitute “ among a debtor, his co-parceners or joint debtors, their heirs”. ”

‘ In Explanation II under item (b), line 3, omit “ or a debtor” ’

23rd February 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

In Explanation II under item (b), line 3, for "or a creditor" substitute "or among a creditor, his co-parceners or joint creditors, their heirs, legal representatives or assigns".

The amendment was duly seconded.

SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—" I move the following amendment :—

' After item (b) (vi), insert the following items :—

" (vii) any liability arising under obligations in the nature of a trust as defined in Chapter IX of Indian Trusts Act, 1882.

(viii) any liability for unpaid purchase money while the vendee is in possession and enjoyment of properties.

(ix) any liability arising out of breach of warranty of title of properties.

(x) any sum payable exceeding Rs. 1,000 to any Nidhis or Banking Companies incorporated under the Indian Companies Act.

(xi) any sum payable by way of costs alone under a decree passed by any court, civil or revenue.

(xii) any liability due to a person, who is not liable to pay land revenue (which shall be deemed to include peshkush and quit-rent) not exceeding Rs. 50 per annum in any year after 1952-53.

(xiii) any liability payable to any Religious Institution or Charitable Endowment as defined in Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act."

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment."

SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—" I move the following amendment :—

' After item (b) (vi), insert the following item :—

" (vii) any debt secured solely on the security of house property situate in a Municipality or a Panchayat Board limits."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER :—" Both the Clause and the amendments are now before the House for discussion."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Sir, the Hon. Ministers for Finance and for Land Revenue expressed, both on the floor of this House and at the meetings of the Select Committee, that they wanted to help the middle class debtors and poor peasants as far as possible. An agricultural labourer is not included in the definition of ' agriculturist ' provided for in Clause 2 of this Bill and as such he is not entitled to the benefits conferred on the agriculturists in

[Sri T. C. Narayanan Nambiar] [23rd February 1955]

this Bill. Similarly, an ulkudidar is also not included in the definition of 'agriculturist'. An agriculturist is defined in this Bill as 'a person who has an interest other than interest as a simple mortgagee in any agricultural or horticultural land not being a land appurtenant to a residential building'."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" I have given notice of an amendment and I have not been called to move it."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member could have brought this fact to my notice when I called hon. Members to move their amendments one by one. Anyhow, the hon. Member may move his amendment now."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" I move the following amendment :—

' After item (b) (vi), insert the following items :—

" (vii) any mortgage debt secured on house property in a Municipal town or Panchayat area;

(viii) any vendors' lien on property sold by him and enjoyed by the vendee or his alienee or his heirs;

(ix) any debt due to a Joint Stock Bank; and

(x) any sum paid to institutions in section 2 (b) (i) and (ii) above by a surety or guarantee on behalf of his principal." "

SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" I second the amendment."

MR. SPEAKER :—" The hon. Member Sri T. C. Narayanan Nambiar may now resume his speech."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" The purpose of my amendment is to include ulkudidars also under the definition of 'agriculturist'. An ulkudidar is the owner of an ulkudi and an ulkudi is defined in the Malabar Tenancy Act as a hut constructed by the landlord or by the tenant in a portion of land. An ulkudidar is also defined as a tenant under the Malabar Tenancy Act. But an ulkudidar will not come under the definition of 'agriculturist' given in this Bill because he has got the right only on the ulkudi which is situated in any portion of a land on which a house is constructed either by the landlord or by the tenant. Under the definition of 'agriculturist' in this Bill, an ulkudidar will not be considered to be an agriculturist and suits can be filed against him for recovery of debts. The very purpose of bringing forward this Bill will be defeated if my amendment is not accepted.

" Members of the House will be surprised to know that these ulkudidars get themselves mortgaged to their landlords. They will get some small amounts in advance, say Rs. 100, and contract to work for such and such a period at such and such rate of wages which will usually be very low. If an ulkudidar is not brought

23rd February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

within the purview of the definition of 'agriculturist' he will be sued against for his debts and get evicted, and the right of ulkudi will be taken away from him.

"As regards inclusion of agricultural labourers in the definition of 'agriculturist' given in the Bill, it may be argued by Hon. Ministers that six categories of agriculturists have been excluded in the matter of enjoyment of benefits conferred by this Bill. In my amendment, I have stated that an agricultural labourer means a labourer who lives on wages earned by working on any agricultural or horticultural land and who does not fall in the category mentioned in items (i) to (vi) in clause 2 (a) of the Bill. I hope, Sir, there will be no objection to accept my amendment."

* Sri M. P. SUBRAMANYAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பிரிவில் யார் விவசாயிகள், யார் விவசாயி அல்லாதவர்கள் என்பதைப்பற்றி விளக்கம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 1952-53-க்கு பிறகு ஏதாவதொரு ஆண்டில் எந்த விவசாயி ரூ. 150-க்கு மேல் நிலவரி செலுத்தியிருக்கிறானோ அந்த விவசாயி இந்த சட்டத்தின் பாதுகாப்புக்கு தகுதி உடையவனல்ல. என்னுடைய திருத்தம் இந்த பிரிவில் ரூ. 150 என்றிருப்பதை ரூ. 250 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்பதே. மற்றொரு திருத்தம் நேரடியாக விவசாயம் செய்கிறவர் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் செலுத்தும் நிலவரியை கருத்தில் கொள்ளாமல் அவர்கள் யாவரும் இந்த சட்டத்தினால் பலனடைய செய்யவேண்டுமென்பது. அதாவது நிலவரியை கணக்கில் எடுக்காமல் நேரடியாக விவசாயம் செய்யாதவர்களை இந்த சட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் விவசாயிகளாக கருதக்கூடாது என்பதே.

“இந்த சட்டத்தின் முக்கிய பகுதிகளையும் அவைகளின் கருத்துக்களையும் பார்ப்போமேயானால் கடன்பட்டவர்களில் விவசாயி, விவசாயி அல்லாதவர் என்று பாகுபடுத்தி விவசாயிக்கு மட்டும் நிவாரணம் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தை கொண்டே இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது எனலாம். இதற்கு ஆதாரமாக இந்த பிரிவினுடைய உட்பிரிவுகள் அமைந்துள்ளன. எந்த ஒருவன் ஆண்டு ஒன்றுக்கு வியாபாரத்தில் ரூ. 20,000-க்குமேல் கொள்முதல் செய்து அதனால் விற்பனை வரி கட்ட வேண்டியவனாக இருக்கிறானோ அவனும், ஆறு மாதத்திற்கு ரூ. 900-க்கு மேல் வருமானம் வந்து அதற்காக உத்தியோகவரி கட்டுகிறானோ அவனும், தன் குடியிருப்பு வீட்டை தவிர்த்து மற்ற வீடுகளுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 600-க்குமேல் வாடகை மதிப்பு உடையவனும் வீட்டு வரி கட்டுகிறானோ அவனும், வருமானவரி கட்டுகிறவனும் இந்த சட்டத்திற்காக விவசாயி என கருதப்படமாட்டான். ஆகவே விவசாயமல்லாத மற்றத் துறைகளில் கணிசமான வருமானம் வரும் ஒருவனுக்கு இந்த சட்டத்தின் பாதுகாப்பு அவசியமில்லையென அரசாங்கம் கருதுகிறது. அப்படியானால் விவசாயி என்று மட்டும் வைத்துக்கொண்டு நிலவரி வரம்பை எடுத்துவிடலாம். அல்லது ரூ. 150-ஐ ரூ. 250 ஆக உயர்த்தவேண்டும். ஏனென்றால் ரூ. 250 ஆண்டு ஒன்றுக்கு நிலவரி செலுத்தக் கூடியவன் ஒரு பெரிய நிலப்பிரபு என்றோ பணக்காரன் என்றோ கூறிவிட முடியாது. அவனும் மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சார்ந்தவனே. இல்லையானால் நேரடியாக விவசாயம் செய்கிறவர்கள் சிறிய விவசாயியாக இருந்தாலும் அல்லது பெரிய விவசாயியாக இருந்தாலும் உண்மையான விவசாயி எனக் கருதி இந்த மசோதாவின் பலன் கிட்டும்படி செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக வீட்டு வாடகையை பொறுத்த திருத்தம். ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 20,000 வருமானம் வியாபாரம் கொள்முதல் செய்து விற்பனை வரி கட்டக்கூடியவனுக்கு மசோதாவில் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருமானவரி கட்டும் அளவுக்கு அதாவது ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 3,500க்கு மேல் போகாமல் விவசாயமல்லாத மற்றத் துறைகளில் நிகர லாபம்

[Sri M. P. Subramanyam] [23rd February 1955]

கிடைத்தாலும் அவனுக்கும் சட்டத்தில் பாதுகாப்பு உண்டு. விவசாயம் செய்யாமல் உத்தியோகம் பார்க்கும் ஒருவனுக்கு மாதம் ரூ. 150 உத்தியோகத்தால் வருமானம் கிடைத்தாலும் அவனுக்கும் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஒருவன் தன்குடியிருப்பு வீட்டிலாத மற்ற வீடுகளுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 600 அதாவது மாதம் ரூ. 50-க்குமேல் வாடகை பெற்றால் அவனுக்கு பாதுகாப்பு கிடையாது. மற்றத் துறைகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு விவசாயமல்லாத துறையில் ஒருவன் ரூ. 150 வரை வருமானம் உள்ளவனாக இருந்தாலும் பாதுகாப்பு உண்டு. இது எப்படி நீதியாகும்? ஆகையினால் இதை மாதம் ரூ. 150 என்று கணக்கிட்டால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 1,800 வீட்டு வாடகை மதிப்பு என வரம்பை உயர்த்த காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நான் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தில் ரூ. 1,200 என்றுதான் குறிப்பிட்டுள்ளேன். ஆகவே இதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டுமேன். ஒப்புக்கொள்ளவில்லையானால் ஒரு சிலருக்கு அநீதி இழைத்ததாக முடியும். உதாரணமாக ஒரு விவசாயி இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான் என வைத்துக்கொள்வோம். அவனுக்கு வீட்டு வாடகை ரூ. 600 ஆண்டு ஒன்றுக்கு கிடைப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும் வீட்டு வரி ரூ. 100 போக ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 500 தான் வருமானம். ரூ. 150 நிலவரி கட்டும் அளவுக்கும் ஒரு விவசாயி இருந்தால் அவனையும் நான் குறிப்பிட்டுள்ள விவசாயியும் சம பொருளாதார நிலையை உடையவர்கள் என எப்படிக் கொள்ளமுடியும். மேலும் இந்த வகையில் அவன் முழுக்க, முழுக்க விவசாயத்தையே நம்பி வாழக் கூடியவனாக இருக்கலாம். ஆனால் மற்றத் துறைகளில் வியாபாரம், உத்தியோகம் இவைகளை முக்கிய வருவாயுள்ள தொழிலாகவும், விவசாயத்தை இரண்டாவது முக்கியம் வாய்ந்த வருவாயுள்ள தொழிலாகவும் கொண்டுள்ளவனாக இருக்கிறான். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சமீப காலமாக அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ள சில புதிய திட்டங்களின் காரணமாய் பல உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமப் புறங்களில் குடியிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆத்தூர் தாலுகா, பெத்தனயக்கன்பாளையம் கிராமத்தில் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்ட அலுவலகம் நிறுவப்பட்டிருப்பதால் அங்கு வேலை செய்யும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வீடு கிடைக்கவில்லை. பிறகு அந்த வட்டார டிப்டி கலெக்டர் தரையில் உள்பட நாங்கள் வீதி வீதியாக சென்று வற்புறுத்தி விவசாயிகள் குடியிருந்த வீட்டை காலி செய்து கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டோம். அந்த விவசாயி தன்னுடைய மாடுக்கொட்டையில் குடியிருக்க நேரிகிறது. இது மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் அவனுடைய வீட்டுக்கு ரூ. 50-க்குமேல் மாதம் வாடகை கிடைத்தால் அவன் இரண்டு ஏக்கர் புஞ்சை நிலம் உடையவனாக இருந்தாலும் இந்த சட்டத்தில் பாதுகாப்பு கிடையாது.

“1938 கடன் நிவாரண சட்டத்திலேயே வீட்டு வாடகை வரம்பு ரூ. 600 என நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது வரம்பு ரூ. 600 என்றால் இப்பொழுது ரூ. 1,200 மிகப் பெரிய தொகை என்று சொல்லி விடமுடியாது. ஆகவே தன் குடியிருப்பு வீட்டைத் தவிர மற்ற வீடுகளுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 600-க்கு மேல் வாடகை வரக்கூடியதாக இருந்தால் என்பதை ரூ. 1,200-க்குமேல் என்று திருத்தவேண்டும்.

“என்னுடைய திருத்தங்கள் மிகவும் ஞாயமானவை. இவைகளை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

4-20
P.m.

* SRI N. GOPALA MENON :—“ Mr. Speaker, Sir, I was a little taken aback when the hon. Member Sri Narayanan Nambiar was seeking to condemn the Bill on the ground that ulkudidars are not included in this Bill. This Bill provides for some sort of relief to agriculturists. Ulkudidar, if he would kindly refer to the definition in the Malabar Tenancy Act, is a person who is an occupant of a hut built on a land belonging to the landlord. He is in

23rd February 1955] [Sri N. Gopala Menon]

the position of a tenant and he has interest only in the super-structure and he is not a person with interest in the land as such. This Bill would apply only to agriculturists who have got an interest in land. If the wide definition of Mr. Nambiar is to be applied for a person who is an occupant of a house, he must also get relief.

“ Then, Sir, the other plea that he was making was that agricultural labourer must also come within the ambit of this Act. Why then should factory labourers not come within the ambit of this Bill and why should every person who is indebted be not entitled to some relief? But, it is not the scope of this Bill. This enactment is for the purpose of giving some relief to agriculturists, meaning thereby, persons who have an interest in land and who come within the definition of an agriculturist. This is not a Bill seeking to give relief to all persons who are either agricultural labourers or factory labourers or persons who do not own anything. Therefore, it would be well if we confined ourselves within the four corners of the scope of the Bill and not enter into generalisations regarding persons who are indebted and who may need relief in other ways.”

* SRI P. RANGASWAMY REDDIAR :—“ Mr. Speaker, Sir, the one definite improvement of the Bill after passing through the Select Committee is the omission of small creditors. This has been mentioned at page 4 of the printed report, ‘ as this provision will lead to the raising of irrelevant issues about the extent of properties possessed by a creditor, it has been omitted altogether ’. This is the reason given by the Select Committee.

“ Again, by an amendment, the hon. Member Sri Balakrishnan wants to have the same provision in the same phraseology. But I want to give some relief to the small poor creditors by introducing an amendment. The debts due to those people who pay a kist not exceeding Rs. 50 per annum may be exempted. I do not think this would be a great hardship.

“ Then, the definition of the word ‘ debt ’ is unduly widened and comprises all sorts of liabilities. The object of the present Bill is clear and that is to exclude certain liabilities. For instance, under item (b) (iii), any liability arising out of a breach of trust is excluded. If this principle is accepted, I think liabilities arising under obligations of trust as defined in the Indian Trusts Act can be also specifically mentioned. People who commit breach of trust with respect to their rights under a fiduciary capacity also should be excluded from the definition of ‘ debt ’.

“ So far as unpaid purchase money is concerned, suppose a person sells his properties and the properties are handed over possession to the vendee and the purchaser is enjoying the usufructs, but all along has not paid the price. Such liabilities should be definitely excluded from the definition of ‘ debt ’. Otherwise, it would work great hardship for the person who had parted with the property and relief would be given unduly to a person who does not deserve encouragement or relief.

[Sri P. Rangaswamy Reddiah] [23rd February 1955]

"Then regarding liability arising out of breach of warranty of title of properties. In certain cases long after the purchase of immovable properties, the vendee finds no title with his vendor and then is deprived of the possession of the property by a third person who has a superior title or better title.

4-30
P.m.

"After losing possession, he has remedy in law to sue his vendor for damages. For the loss of his property, it is but just that that person should be recouped at once. Suits are filed at times by some persons falsely, vexatiously and frivolously. Such persons not only lose their suits, but the courts ask them to pay the cost to their opponents. In suits wherein a decree for costs alone or for a decree of a similar nature, it is but just that the costs should be paid at once. Such persons need not be given protection by including them under the definition of debt.

"Religious institutions might have lent money. If they are to prosper and thrive, they should not be prohibited by Statute from realising the debt due to them. Whether religious institutions should be excluded from the purview of this Bill is a matter for the Government to consider.

"With these words, I commend my amendments for the acceptance of the House."

* SRI P. S. KRISHNASWAMY AYYANGAR :—"Any liability arising out of a breach of trust is excluded from the definition of debt. My amendment includes along with breach of trust other offences coming under the Indian Penal Code. If the amendment is not accepted, it will create an impression in the mind of criminals that, whenever a new legislation is passed for the benefit of a particular class of people, they also will be included in that class and thereby get the benefit intended for that class. That impression should not be allowed to gain ground. Therefore, I have moved the amendment.

"Explanation I, under clause 2 (b), refers to debt which has been renewed or included in a fresh document executed after 1st October 1953. The words 'acting on his behalf' occurring in lines 4 and 6 mean acting on behalf of the debtor alone. But any other person may execute the document on behalf of his heirs also. Just as the original debtor may have authorized agents, his heirs also may have authorized agents for executing documents on their behalf. In the Explanation provision has been made for execution of documents on behalf of the debtor alone. My amendment seeks to include the execution of documents on behalf of his heirs, legal representatives or assigns also.

"Explanation II deals with debt which has been split up among the heirs, legal representatives or assigns of a debtor or creditor. As it is worded, it brings in only the heirs of the original debtor. The partition may be between the original debtor and others. When we say 'his heirs', we imply that he is dead. There may be partition between the original debtor and his co-debtors or between

23rd February 1955] [Sri P. S. Krishnaswamy Ayyangar]

him and his co-parceners. But this explanation provides for cases of partition only among the heirs of the original debtor or the heirs of the original creditor. The partition may take place with the original debtor or the original creditor as one of the parties to the partition. Such cases also should be brought in under this Explanation and I have moved an amendment to that effect."

* SRI K. PARTHASARATHY :—" Mr. Speaker, Sir, my amendment to Explanation II, under clause 2 (a), is very simple and it makes the Explanation read well. The Explanation reads : ' The provisions of this Act shall not apply to any person who though an agriculturist was not an agriculturist on the 1st October 1953.' My amendment deletes the words ' though an agriculturist '. Even after deleting these words, the Explanation makes sense. The introduction of the word ' agriculturist ' twice seems to confuse.

" So far as the definition of ' debt ' is concerned, I submit that the provision is unduly wide. As was remarked by an hon. Member decree for mere, costs will be a debt? It may well be that liabilities intended by the Government to be excluded from the definition of ' debt ' are also included. This is so because, as I have already submitted, the Government have taken the definition of ' debt ' from Act IV of 1938 and introduced it here. The definition of that word in Act V of 1954 is very good, because it restricts the kinds of liabilities coming under the term ' debt ' limiting the liabilities under a contract express or implied. Here the definition is very wide—any liability in cash or kind, secured or unsecured, payable a contract or decree or order of a Court, civil or revenue, or otherwise. Howsoever a liability may arise, it will become a debt unless it comes within the six categories of exemption specified as a result of the words ' or otherwise ' included here. For example, a person wants to sue for damages for malicious prosecution or there is a decree for damages for malicious prosecution. It is a liability which has ripened into a decree. That also will be a debt, and the decree holder will be prevented from realising the fruits of his decree. I do not think the Government ever contemplated that in such a case the decree holder should be prevented from realising the fruits of his decree. I only wish to submit that the definition is unduly wide, embracing more things than what the Government intend. I hope suitable action will be taken to rectify this, by deleting the words ' or otherwise '."

* SRI M. MANICKASUNDARAM :—" மன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஒருவருடைய நில வரியை நிர்ணயிக்கும்போது அவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் அனைத்துப் போக்கியதாரர் செலுத்தும் தொகையை அந்த சுவான்தாரர் நிலவரியில் சேர்க்கக் கூடாது என்பது என்னுடைய திருத்தம். இப்பொழுது சர்க்கார் ரூ. 150 வரையில் வரி செலுத்தக் கூடியவரை விவசாயி என்று கருகலாம் என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவன் ரூ. 160-க்குமேல் வரி செலுத்தி அவன் தன்னுடைய பூமி பூராவையும் மற்றொருவருக்கு போக்கியம் செய்து வைத்திருந்து அதன் பலனை கடன் கொடுத்தவர் அடைந்துவந்து பட்டா மட்டும் பூமியின் சொந்தக்காரர் மேல் இருந்தால் அப்படிப்பட்ட பூமி

[Sri M. Manickasundaram]

[23rd February 1955]

சொந்தக்காரரையும் விவசாயி என்று கருத வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஏனென்றால் பட்டாதான் இவர் பேரில் இருக்குமே தவிர அந்த பூமியின் பலனை கடன் கொடுத்தவர்தான் வட்டிக்காக அனுபவித்து வருவார். அவன் தன்னுடைய சொந்த நிலத்தை அனுபவிக்கா விட்டாலும் அவன் பேரில் பட்டா இருப்பதால் அவன் இந்த சட்டத்தின்கீழ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் விவசாயி என்று விளக்கத்தின்கீழ் வர மாட்டான். நிலவரி அவன் பேரில் இருந்து அவன் வரி கட்டாவிட்டாலும் குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்து வாழ்க்கை நடத்தினாலும் அவனுடைய நிலத்தின் வரி ரூ. 160 என்று வைத்துக்கொண்டு அவனை ஒரு பெரிய பட்டாதார் என்று கருதி அவனுக்கு இப்பொழுது சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் சலுகை கிடைக்காமல் போய்விடுகிறது. அதனால் அவன் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறான். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். குத்தகை எடுத்து விவசாயம் செய்தால் விவசாயி என்று சர்க்கார் கருதப்படுவதாக இருக்கிறது. அதனால் ரூ. 160 வரி செலுத்துகிறவன் நிலத்தை மற்றொருவனுக்கு போக்கியம் செய்திருந்தும் அதன் பலனை அவன் அனுபவித்துவராமல் போக்கியதாரரால் வரி செலுத்திவந்தால் அந்த நில சொந்தக்காரனை விவசாயி என்று கருதாமல் அவனுக்கு இந்த சட்டம் பாத்தகம் செய்திருது என்பதை குறிப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிறேன். ஆகையினால் நில வரியை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும்போது அவன் போக்கியத்திற்கு கொடுத்ததுபோக பாக்கி இருப்பதைத்தான் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். வட்டிக்காக அனுபவிக்கக்கூடிய நிலத்தை பூராவும் கடன் கொடுத்தவர் கணக்கில் சேர்க்க விட்டுவிடவேண்டும்.

“கடன் கொடுத்து எழுதி வாங்கும்போது ஒரு குறித்த ஆண்டிற்குள் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று எழுதி வாங்கிக்கொள்வார். அதனால் எழுதிக்கொடுத்த காலத்திற்குள் கடனை கொடுத்துவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டுவிடும் என்று கருத முடியாது. அந்த மாதிரி பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். அவைகளை யெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“அடுத்தபடியாக நில வரியை ரூ. 150 என்று நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். கனம் நண்பர் எம். பி. சுப்ரமணியம் குறிப்பிட்டதுபோல் புஞ்சைப் பிரதேசங்களிலும் விவசாயிகள் இருப்பார்கள். அதனால் வரியை நிர்ணயம் செய்யும்போது ரூ. 250 என்று நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளை கூடுமான வரையில் சர்க்கார் ஆலோசனைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.”

SRI S. PANCHAKSHARAM:—“Sir, my hon. Friend Sri Krishnaswamy Ayyangar referred to Explanations I and II to the definition of the word ‘debt’. He has drawn particular attention to the fact that where there were renewals by different members of a coparcenary after partition, they would not be protected by Explanation I. The words ‘renewed or included in a fresh document . . . by any other person acting on his behalf or in his interest in favour of the same creditor’ may perhaps, to some extent, cover a case where a debt has been renewed by different members of a family after partition. But it is better to make it clear by referring to it as a debt ‘renewed as a result of partition’.

“With reference to Explanation II, an amendment is more necessary than in the case of Explanation I because the words ‘by any other person acting on his behalf or in his interest . . .’ do not find a place there. Explanation II reads—

‘Where a debt has been split up after the 1st October 1953 among the heirs, legal representatives or assigns of a debtor or a creditor and fresh documents have been executed in respect of different portions of the debt, each of the different portions shall be a debt for the purposes of this Act.

23rd February 1955] [Sri S. Panchaksharam]

We may imagine cases where there is partition in the creditor's family as well as in the debtor's family. The creditor's family, after partition, may take more than one document from the same debtor or the members of a debtor's family after partition, may execute more than one document in favour of the same creditor. Whatever may be the nature of the case, such splitting up and execution of more than one document in favour of the creditor or debtors must be protected. As it is, the provision refers only to splitting up of the debt and execution of documents by the heirs, legal representatives and assigns of a debtor. Therefore, the Explanation requires to be clarified with reference to partitioning of debts either in the creditor's family or in the debtor's family.

"One more suggestion which I make to the Hon. the Leader of the House is this. The definition of the word 'agriculturist' is so wide that it includes persons who are not residents of the State but who own lands in this State and persons who are not residents of the State but who are agriculturists outside the State, that is, who own agricultural or horticultural lands outside the State. I do not think that our State is going to be so generous as to extend the provisions of this Bill to people who are not residents of this State or people who have no interest in agricultural or horticultural lands in this State. No other State has thought of giving relief to agriculturists in the matter of repayment of their debts in easy instalments. Therefore, I think that we should confine the relief granted under this Bill only to people who are residents of the State and who have an interest in an agricultural or horticultural land situated in the State of Madras."

SRI N. K. PALANISAMY :—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் மூன்று திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். இன்ஸால்வென்ஸி கேஸ்களில் இருக்கும் கடனையும் இதன்கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். ஏற்கெனவேயுள்ள கடன் நிவாரணச் சட்டத்தில் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் கொடுக்கப்படவில்லை. மூன்று தவணை என்று இருப்பதால் ஒருவாறு வாங்கிய கடனைக் கட்ட முடியும். இந்த மாதிரி நிலைமைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

"1953-ம் வருஷத்திற்குப்பின் வாங்கிய கடனையும் இதன்கீழ் கொண்டு வரவேண்டும். ஏனென்றால் ஆயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கியிருந்தால் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு எழுதி வாங்கியிருப்பார்கள். அதனால் விவசாயிகள் அப்படி வாங்கிய கடனையும் கொடுக்கும்படியாக ஏற்படும். அப்படி எழுதிக்கொடுக்கிறாயா அல்லது கோர்ட்டில் இரண்டாயிரம் ரூபாய்க்கு தவிர செய்வேன் என்று வற்புறுத்துவார்கள். இப்பொழுது பல இடங்களில் ஒன்றுக்கு இரட்டிப்பு என்று எழுதி வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதனால் 1953-க்குப் பிறகு வாங்கிய கடனையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

"அடுத்தபடியாக ஒருவருடைய கடனை நிர்ணயம் செய்யும்போது அவருடைய சொத்து என்ன, வருவாய் என்ன, அவருக்கு paying capacity இருக்கிறதா என்பதை கண்டு அதை அனுசரித்துதான் எவ்வளவு கடன் என்பதை நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். சமீபத்தில் ஹைதராபாத்தில் விவசாயிகளுக்கு என்று ஒரு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அதில் 1953-ம் வருஷத்திற்குப் பிறகுதான் கடனை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்:

"The paying capacity of the debtor shall, for purposes of this Act, be deemed to be 60 per cent of the value of the property of the debtor."

[Sri N. K. Palanisamy] [23rd February 1955]

அதாவது ஒருவருக்கு பத்தாயிரம் ரூபாய் சொத்து இருந்து அவர் எட்டாயிரம் ரூபாய் அல்லது ஒன்பதாயிரம் ரூபாய் கடன் வாங்கி இருந்தால் 100-க்கு 60 சத விகிதம் கடன் என்று நிர்ணயம் செய்துவிட்டு பாக்கியை ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். அதன்படி இல்லாமல் நாம் 50 சத விகிதம் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம். ஒன்பதாயிரம் ரூபாயில் நாலாயிரம் ரூபாய் ரத்து செய்துவிட்டு ஐயாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்யலாம்.

‘The Punjab Debt Conciliation Boards have met with a fair amount of success having reduced the debts at least by three annas in the rupee on an average and by 23 per cent in the case of secured debts.’

“ஆகவே இம்மாதிரி முறையை நாமும் கையாளலாம்.

4-50 p.m. “அடுத்தபடியாக நியாயமான கடனைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஒரு Conciliation Board-ஐ ஏற்படுத்தி அவைகளைக் கண்டுபிடிக்கலாம். 1953-ல் சென்ட்ரல் பராவின்ஸ், பீஹார், வங்காளம் முதலிய மாகாணங்களில் இந்த மாதிரியான போர்டை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மாதிரம் இப்படிச் செய்யும்படியாக உங்களைக் கேட்க வில்லை. ஏற்கெனவே பீஹார், ஹைதராபாத் போன்ற இடங்களிலும் இம்மாதிரியாகச் செய்திருக்கிறார்கள். இதை சபையினர் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற மாகாணங்களில் இம்மாதிரியான சனகர்யங்கள் விவசாயிகளுக்குச் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறபோது இந்த ராஜ்யத்தில் மட்டும் அவ்வாறு செய்வதற்கு ஏன் வசதி இல்லை என்று கேட்கிறேன். காலையில் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேசும்பொழுது இம்மாதிரி நியாயமான கடன் எது, அநியாயமான கடன் எது என்று கண்டு பிடிப்பது மிகக் கஷ்டமாகப் போகும் என்று சொன்னார். அவர்கள் அப்படித்தான் சொல்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். ஏனென்றால் அவர்களுடைய கொள்கை லேவாதேவிக் காரர்களுக்கு உதவி செய்வதுதானே தவிர ஏழை எளிய விவசாயிகளுடைய கடன் தொல்லையை ஒழித்து அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க உதவி செய்வதாக இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததிலிருந்து கருத முடியாது. இப்படிப்பட்ட மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நான்கு தவணைகளில் கடனைத் திருப்பித் தந்துவிடவேண்டுமென்று விவசாயிகளைத் தன்ப்படுத்துவதைவிட சர்க்கார் ஒரு ஆர்டினஸ் போட்டு 24 மணி நேரத்திலே அவர்கள் வாங்கியிருக்கும் கடனை எல்லாம் திருப்பித் தந்துவிட வேண்டுமென்று சொல்லிவிட்டால்.

“உண்மையாகவே விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டுமென்று விரும்பினால் சர்க்கார் ஸ்பெஷல் தாசில்தாரையோ, ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், அல்லது சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் இவர்களைப் போட்டு அவர்களுக்கு இருக்கும் கடன்களை எல்லாம் நன்கு பரிசீலனை செய்து நியாயமான கடனை மாதிரம் திருப்பித் தரும்படியாகச் செய்யவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இந்த மசோதாவினால் பிரயோஜனம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு நான் என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த இரண்டாவது பகுதியின்கீழ் நான்கு திருத்தங்கள் என்பேரில் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் விளக்கி நான் ஏன் அவற்றைக் கொடுத்திருக்கிறேன் என்பதையும் கனம் மந்திரி அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“முதலாவதாக, என் 12-வது திருத்தத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அதில்,

For item (a) (i) substitute the following :—

“(i) any person liable to pay land revenue (which shall be deemed to include peshkash and quit-rent exceeding one hundred and fifty rupees per annum, in any year after 1952-53

23rd February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

in delta areas of the State and three hundred and fifty rupees in non-delta and in dry areas of the State in any year after 1952-53.”

என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்திற்கு அவசியம் என்ன வென்பதைப்பற்றி நான் ஏற்கெனவே பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். நீராரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலத்தையும், காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலத்தையும் ஒரே விதமாக நாம் கொள்ளக் கூடாது. அங்கு கிடைக்கும் வருமானத்திற்கும் இங்கு கிடைக்கும் வருமானத்திற்கும் நிறைய வித்தியாசம் உண்டு. நீராரம்பப் பிரதேசத்தில் சாகுபடிச் செலவு மிக்ககுறைவு. ஆனால் காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் சாகுபடிச் செலவு மிக அதிகம். வருமானமும் அப்படியே வித்தியாசம். ஆகவேதான் ஒருவருக்கு காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் நிலம் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு கடனும் மிக அதிகமாகவே இருக்கும். இது உண்மையா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுமென்றால் நான் நாளைக்கே கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் பேரிலும், கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் பேரிலும் 350 ரூபாய்க்கு மேல் கிஸ்தி கட்டக்கூடிய நிலத்தை கிரயம் செய்து பட்டா மாற்றத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்திரம் வாங்குவதற்கு ஆகும் செலவையும் நானே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்திரம் எழுதுவதற்கான எழுத்துக்கூலியையும் நானே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பத்திரம் பதிவு செய்வதற்கான கட்டணத்தையும் நானே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். இது சம்பந்தமாகக் கணக்குப்பிள்ளைக்கு எழுத்துக்கூலி எவ்வளவு கொடுக்கவேண்டுமென்றாலும் நானே கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் இந்த நிலங்களை ஒரு வருஷம் இரண்டு வருஷங்களுக்கு வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்து பார்க்கட்டும். அதற்குப் பிறகு அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள நிலங்களில் சாகுபடிச் செலவு என்ன ஆகிறது, அதில் கிடைக்கக்கூடிய வருமானம் எவ்வளவு, சர்க்காருக்குக் கட்டும் கிஸ்தி போக மிஞ்சக்கூடியது எவ்வளவு என்பதை எல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

“தொன்றுதொட்ட காலம் முதற்கொண்டாக அந்தக் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கவனிக்க மறுத்தால் நான் என்ன சொல்வது? கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் ஒரு காடாரம்பப் பிரதேசத்திலிருந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அவரது தகப்பனர் ஒரு விவசாயிதான் என்று சொன்னாலும்கூட அவர் ஒரு விவசாயி ப்ளஸ் மணி லெண்டர். கனம் நிதி அமைச்சரும் கூட ஒரு விவசாயி ப்ளஸ் வக்கீல்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“மந்திரியும்கூட.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ஆம். அவர் மந்திரி ப்ளஸ் விவசாயி பிளஸ் வக்கீல். (சிரிப்பு) அதைப்போலத்தான் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் தங்களை விவசாயி என்று சொல்லிக்கொண்டாலும்கூட விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய தொல்லைகள் எதையும் அவர்கள் கண்டிலர், அனுபவித்திலர்.

“இன்றைய தினம் ஏதோ பரம்பரை பரம்பரையாக தங்கள் குடும்பம் விவசாயம் செய்துகொண்டு வருவதினால் காடாரம்பத்திலுள்ள விவசாயிகள் தங்களை ‘விவசாயிகள்’, என்று அழைத்துக்கொள்ளுகிறார்களே, தவிர, உண்மையில் தங்களை விவசாயிகள் என்று அழைத்துக்கொள்ள அவர்கள் பெருமைப்படுவதேயில்லை. பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்வதற்கும் கொஞ்சங்கூட இடமில்லை. ஒரு மனிதன் நமக்கு விரோதமாக இருந்தால் அவனை ஒழித்துக்கட்ட வேறு எந்தக் காரியத்தையும் செய்ய வேண்டிய தில்லை. அவனுக்கு நன்மை செய்கின்றதைப் போலவே அவனை என்னும் படி செய்துகொண்டு காடாரம்பப் பிரதேசத்தில் கொஞ்சம் நிலத்தை வாங்கி அவன்பேரில் எழுதி வைத்துவிட்டால் போதும். அவன் அந்த நிலத்தில்

[Sri V. Balakrishnan] [23rd February 1955]

விவசாயம் செய்து, கடனை வாங்கி சாகுபடி செய்து ஒவ்வொரு வருஷமும் நஷ்டம் அடைந்துகொண்டே வந்து கடைசியில் இதனாலேயே நொந்து போய் மாண்டுவிடுவான். அதில் துளிக்கூடச் சந்தேகமில்லை. ஏனென்றால் இந்த நிலைமையிலேதான் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளின் இன்றைய தினம் சொல்லொணாத கடன் தொல்லையினால் உள்ளம் அரிக்கப்பட்டு அரிக்கப்பட்டு மாண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு எல்லாம் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள 350 ரூபாய்க்குக் குறைவாக கிஸ்தி கட்டுகின்ற விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் அனுசூலம் கிடைக்குமென்ற முறையில் நான் திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இதைகனம்மந்திரி அவர்கள் நன்கு கவனித்து ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்றும் நம்புகிறேன்.

“அதுமட்டுமல்ல. இன்றைய தினம் அரசாங்கத்திற்குப் பணம் வேண்டுமென்றால் உடனே பெரிய விவசாயிகளின் தலையில்தான் கையை வைக்கிறார்கள். குறிப்பாக இன்றைய தினம் ஒவ்வொரு விவசாயியும் என்னென்ன வரிகள் கட்டிக்கொண்டு வருகிறார் என்று பாருங்கள். லாண்டு ரெவினியூ, சர்சார்ஜ், வாட்டர் டாக்ஸ், பெட்டர்மெண்டு டாக்ஸ் என்று பல பல பிரிவுகளின்கீழ் அவன் கந்தரயம் கட்டிக்கொண்டு வருகிறான். அப்படி சொல்லமுடியாத வரிப்பளுவினால் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் இந்தச் சட்டத்தின்மூலம் கொஞ்சம் சலுகை கொடுங்கள் என்றால் கனம் மந்திரிமார்களுக்கு அவர்களுக்கு உதவிச் செய்ய மனம் இரங்கவில்லை. ஆகையால் காடாரம்பப் பிரதேசத்திலுள்ள விவசாயிகளுக்காவது சிறிது சர்க்கார் கருணை காட்டமாட்டார்களா என்ற நம்பிக்கையில் தான் இந்தத் திருத்தத்தைப் பிரேரேபித்திருக்கிறேன்.

“அடுத்ததாக, என்னுடைய 13-வது திருத்தத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். அதில்,

‘After item (b) (vi), insert the following items:—

“(vii) any mortgage debt secured on house property in a Municipal town or panchayat area;

(viii) any vendor's lien on property sold by him and enjoyed by the vendee or his alienee or his heirs;

(ix) any debt due to a joint stock bank;

(x) any sum paid to institutions in section 2 (b) (i) and

(xi) above by a surety or guarantee on behalf of his principal;”

என்று கொடுத்திருக்கிறேன். இவை எல்லாம் எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டன என்பதை இப்பொழுது ஒவ்வொன்றாக விளக்குகிறேன்.

“ஒருவர் டவுனில் ஒரு வீடு வைத்திருக்கிறார். அவருக்கு வீட்டின் பேரில் ஒருவர் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுத்திருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த வீட்டை எப்பொழுதும் கடன் வாங்கியிருக்கிறவர் விற்றுவிட முடியாது. வீட்டை எப்பொழுது விற்றாலும் பணம் கிடைத்துவிடும். அதனால் கடன் கொடுத்தவர்களுக்கு வீட்டின் பேரில் பணம் கொடுத்திருப்பதினால் பயமில்லை. கொடுத்த கடனுக்கும் வட்டி வராமல் அல்லது பூரா பணமும் தேவைப்பட்டால் உடனடியாகப் பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கடன் வாங்கியவரை நிர்ப்பந்தித்தால் கொஞ்சம் நிலமிருந்தால் அவருடைய பணம் வாங்கி மூன்று ஆண்டு ஆகி விடும். ஆகவே வீட்டை வைத்துக் கடன் வாங்கியிருக்கிறபடியானால் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய சக்தி யிருக்கிறபடியால் கேட்ட காலத்தில் பணம் பெறுவதற்கு தடையிருக்கக்கூடாது. ஆனதால் இந்த திருத்தம் (முதல் பகுதி) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவரும் டவுனிலுள்ள வீட்டிலிருந்து வருமானம் வந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது கடனைக் கொடுக்காமல் கடன் கொடுத்தவரை தொல்லைக்குட்படுத்தக்கூடாது. இந்தச் சட்டத்தின்படி அனு

23rd February 1955]

[Sri V. Balakrishnan]

கூலம் எடுத்துக்கொண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குப் பின்னர்தான் கொடுப்
பேன் என்று சொல்லக்கூடாது. அவரை இந்தச் சட்டத்திலிருந்து
விலக்கிவிடவேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோள்.

“ அடுத்த 8-ம் பிரிவைப் பார்ப்போம். ஒருவர் ஒரு வீட்டை மற்றொரு
வருக்கு விற்கிறார். அந்த வீட்டின் விலை ஆயிரம் ரூபாய் என்றால் அந்த
வீட்டை வாங்கியவர் 250 ரூபாயை முதலில் கொடுத்துவிட்டு பாக்கியை
இரண்டொரு மாதங்களில் தருவதாகச் சொல்லி 750 ரூபாய்க்கு ஒரு கடன்
பத்திரமும் எழுதிக்கொடுக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இன்றைய
தினம் அவர் வீட்டிலும் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு, வீட்டை அனுப்பவித்து
கொண்டு நான் மூன்று வருஷங்களில் மூன்று தவணைகளில்தான்
அந்த 750 ரூபாயைத் தருவேன் என்று இந்தச் சட்டப்படி சொன்னால்
அது நியாயமாகாது. அவர் கடன் வாங்கியது வீட்டிற்காக. பணமாகக்
கூடயில்லை. வாங்கியது வீடு. அதற்குக் கொடுக்கவேண்டிய பணத்தின்
ஒரு பகுதியைப் பின்னர் தருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு இன்றைக்கு
அதனைத் தவணைகளில்தான் தருவேன் என்று சொன்னால் அது கொஞ்சம்
கூட நியாயமேயாகாது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவரையும்
இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கி விடவேண்டுமென்பதற்காகவே இந்தச்
திருத்தம் (13-ல் எட்டாவது பிரிவு) கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Joint
Stock Bank-ல் பணத்தை ‘டெபாசிட்’ பண்ணியிருக்கிறார்கள்.
குறிப்பிட்ட வருஷங்கள் கழித்து, டெபாசிட் காலம் முடிவடைந்தவுடன்
பணம் டெபாசிட் செய்தவர்களுக்குப் பணத்தை வட்டியுடன் திரும்பிக்
கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. Current deposit-க்கு பணம் வாங்கு
கிறார்கள். அதேபாங்கு பணத்தை கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். பாங்கு கொடுத்த
பணத்தை மூன்று தவணையில் வாங்க வேண்டுமென்று சட்டம் இயற்றினால்
அவர்கள் டிப்பாசிட்டுக்கு Current செக், கெடு தவணைப் பணம் எப்
படி கொடுப்பது. 1937-ம் வருஷத்தில் எந்த விதமான கடன் வசதியும்
இல்லாமல் போய்விட்டது. கடன் வசதி இருந்தது என்று நினைத்துக்
கொண்டு பேசுவது தப்பு. பணம் பாங்குகள் டிப்பாசிட்டுக்கு கேட்கும்
போது கொடுக்காவிட்டால், அவர்களை Insolvent-க்கு கொண்டு
வர முடியும். அப்படி ஏற்பட்டால் பாங் மூட வேண்டும். இதுதான்
Credit போய்விடு மென்று சொல்லலாம். கிராம வாசிகளுக்கு
1937-38-ம் ஆண்டு சட்டம் வந்த காலத்திலே பணம் கொடுப்பாரில்லை.
அதை நான் வரவேற்கிறேன். உண்மையாகவே கிராமவாசிகளுக்கு செள
கரியம் செய்யவேண்டுமென்றால் தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கும்
முறையையே எடுத்துவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக
கடன் கிடைப்பதற்கு வழி செய்யவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் கடன்
கொடுக்கும் முறைக்குத் தடை விதிக்க வேண்டும். என் திருத்தத்
தை ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் பாங்குகளின் மூலமாக ஏற்படும் கொடுக்கல்
வாங்கல் முறை நகரத்தில் போய்விடும். Joint stock பாங்கிலிருந்து
கொடுக்கப்பட்ட பணத்தை அரசாங்கத்தார்கள் வாங்குவதற்கு அனுமதிக்க
வேண்டும்.

‘ Any sum paid to institutions in section (2) (b) (i) and (ii) above by a
surety or guarantee on behalf of his principal. ’

சர்க்காருக்கு கொடுக்கவேண்டிய கடன்கள், கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குக்
கொடுக்கவேண்டிய கடன்கள் ஆகியவைகளை இம் மசோதா கட்டுப்படுத்தாது
என்று சொல்லப்படுகிறது. வாஸ்தவம். பொதுப் பணங்களைக் கட்டுப்படுத்து
வதில் நியாயம் கிடையாது. சர்க்காருக்குச் சேரவேண்டிய பணம் திரும்பி
வந்தால்தான் அரசாங்கம் நடக்கும். அதற்கு எந்த விதமான தடையும்
இருக்கக்கூடாது. அதைப்போலவேதான் கூட்டுறவு சங்கங்களின் பணமும்
திருப்பிக் கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று சொல்வது வாஸ்தவம். அதைத்
தவிர இன்னொரு விஷயத்தையும் சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டும்.

“ நானும் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களும் சிநேகிதர்கள் என்ற
காரணத்தினால் என்னுடைய அவசியமான தேவைக்கு சொசைடியில் நான்
கடன் வாங்கும்போது ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் ரூ. 500-க்கு

[Sri V. Balakrishnan]

[23rd February 1955]

ஜாமின் எழுதிக்கொடுக்கிறார். சொசைடிகாரர்கள் அந்த 500 ரூபாயை என்னிடமிருந்தும் வசூலிக்கலாம், நான் கொடுக்கத்தவறினால் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களிடமிருந்தும் வசூலிக்கலாம். எனக்கும் ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியத்திற்கும் மனஸ்தாபம் ஏற்படுகிறதென்று வைத்துக்கொள்வோம். அதோடு என்னுடைய பொருளாதார நிலைமை சரியாக இல்லாததால் நான் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்கமுடியவில்லை. சொசைடி ஸ்ரீ எம். பி. சுப்ரமணியம் அவர்களிடமிருந்து அந்தப் பணத்தை வசூல் செய்துவிடுகிறார்கள். ரூ. 150-க்கு கீழ் கிஸ்தி கட்டக்கூடிய ஸ்ரீமான் எம். பி. சுப்ரமணியம் ரூ. 500 கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. அவர் சொசைடிகுப் பணத்தைக் கட்டிவிடுகிறார். பணத்தைக் கண்ணாஸ்கூட பார்க்காத அவர் ஜாமின் பத்திரத்தில் கையெழுத்துப் போட்டார் என்ற காரணத்திற்காக அவர் பணத்தை எனக்காகக் கட்டவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்டவருக்கு பணத்தை அனுபவித்த நான் இந்தச் சட்டப் பிரசாரம் மூன்று வருஷத் தவணைகளில் பணத்தை திருப்பித் தருகிறேன் என்று சொன்னால் அதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? சொசைடியில் கடன் வாங்கிய ஒருவர் பணத்தை சொசைடிகுக் கட்டாமல், ஜாமின் கையெழுத்துப்போட்டவர் அந்தப் பணத்தை சொசைடிகுக் கட்டினால், அப்பொழுது ஜாமின் நின்றவர் பணத்தை அனுபவித்தவரிடமிருந்து பூராதொகையையும் வாங்கிக்கொள்வதற்கு பூரண உரிமை இருக்கவேண்டும். பொறுக்கு கமிட்டி யிலிருந்துவந்த மசோதா அதை தடுக்கிறது. என் திருத்தம் அத் தடையை நீக்குகிறது.

“ என்னுடைய 14-வது எண்ணுள்ள திருத்தமானது :

‘ In item (b) line 4, before the words “ or otherwise ”, insert the words “ in any insolvency proceedings ”. ’

மேற்படி திருத்தத்தை நான் தவறுதலாகப் பிரயோகித்துவிட்டேன். அது இன்சால்ட்மென்ஸியைப் பற்றியது. நேற்று மந்திரி அவர்கள் என்னுடைய திருத்தத்தைத் தள்ளிவிட்டார்கள். ஆகையால் அதை இப்பொழுது நான் பிரேரிக்கவில்லை. மிக சீக்கிரமாக அதை நான் வாபஸ் வாங்கிக்கொள்கிறேன்.

“ என்னுடைய 22-வது எண்ணுள்ள திருத்தமாவது :

‘ In item (b), after sub-item (v), insert the following ; -

“ any liability due to a person the value of whose property on the 1st October 1953, including the principal amount of the debt or debts, did not exceed five thousand rupees ;

Provided that for the purpose of this clause, the household utensils furniture, wearing apparel, jewellery or other personal belongings of the creditor shall not be regarded as property. ”

இது ரொம்பவும் முக்கியமானது. அசல் மசோதாவில் இது இருந்தது. பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஏதோ காரணத்தினால் இது நீக்கப்பட்டுவிட்டது. 1937-38-வது வருஷத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட விவசாயி கடன் நிவாரண மசோதாவில் ஒரு ஷரத்து இருக்கிறது ; “ ரூபாய் 5,000-க்குக் கீழ் ஆஸ்தி வைத்திருக்கக்கூடியவர் கடன் கொடுத்திருந்தால் அதை வாங்கிக்கொள்வதற்கு தடை இருக்கக்கூடாது ; அதை வாங்கிக்கொள்ளலாம் ” என்று அம் மசோதாவில் இருந்தது. அதையொட்டித்தான் சென்ற வாரம் அசல் மசோதாவில் இருந்ததை பொறுக்குக் கமிட்டியில் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு என்ன காரணம். கட்சி வளரும், விவகாரம் ஏற்படும் என்கிறார்கள். அப்படியென்றால் இப்பொழுது மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்களே, அதனால் விவகாரம் ஏற்படாதா, கட்சி வளராதா? அதையெல்லாம் நீக்கிவிடுவதுதானே. முதலில் இருந்த

23rd February 1955] [Sri V. Balakrishnan]

அந்த ஷரத்தை நீக்கியதனால் சர்க்கார் யார் தலையில் கைவைக்கப் பார்க்கிறார்கள்? நாதியற்ற, சமூகத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்ட விதவை அம்மாக்களின் தலையில் கை வைக்கும்படியாக இம் மசோதா இருக்கிறது. என்னுடைய பகுதியில் பெரிய பெரிய சமூகத்தினரைச் சேர்ந்த விதவைகள் ஏதோ தங்கனிடமுள்ள 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் ரூபாய் பணத்தை கிராமங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குச் சொற்ப வட்டிக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த வட்டிப் பணத்தை வைத்து அவர்கள் ஜீவனம் நடத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலுள்ளவர்களுக்கு வட்டிப் பணமும், அசலில் எட்டிலொரு பகுதியும், இச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்து நான்கு மாதங்களில் வந்துவிடுகிறது. ஆனால், திடீரென்று ஒரு முக்கியமான தேவைக்கு, வாழ்க்கைத் தேவைக்கு, குடும்ப அவசியத்திற்கு பணம் வேண்டுமென்றால், கடன் கொடுத்த பணத்தை உடனடியாக வாங்கமுடியாது. அதற்கு இம் மசோதாவில் என்ன வழி இருக்கிறது? மூன்று நான்கு வருஷங்கள் வரை அவர்கள் காத்திருக்க முடியுமா? ஏதோ அவசரச் செலவுக்கு மொத்தப் பணம் வேண்டுமென்றால், அவர்களுக்குப் பணம் கிடைக்க வழி இருக்க வேண்டியது அவசியமல்லவா? ஆகவேதான் அவர்களுக்குச் சலுகை காட்ட வேண்டுமென்று 1937-38 ஆண்டு சட்டத்தில் ஏற்பாடு இருந்தது. அதுபோலவே செலக்ட் கமிட்டிக்கு விடப்படுவதற்கு முன் இம் மசோதாவில் வழி செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், என்ன காரணத்தினாலோ இப்பொழுது அதை எடுத்துவிட்டார்கள். மந்திரிகளுக்கு விதவைகளின் பேரில் ஏதாவது வருத்தம் உண்டா? மந்திரிகளின் பேரில் விதவைகள் குற்றங்குறை சொல்லிவிட்டார்களா? அதனுல்தான் விதவைகளுக்கு எந்த வசதியும் இம்மசோதாவில் செய்து தரக்கூடாது என்று முதலில் சேர்ந்திருந்ததை இப்பொழுது எடுத்திருக்கிறார்களென்று நினைக்கிறேன். இது பெரும் தவறு. நம் நாட்டில் சமூகத்தினால் புறக்கணிக்கப்பட்டு, எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் கொடுக்கப்படாமல், எந்த விதமான சலுகையும் இல்லாமல் விதவைகள் வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் ஒரு சாதாரண வெள்ளைப் புடவையுடன்தி.” . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Sir, we all know 9 p.m. what the hon. Member is discussing. I do not think such elaboration is permissible.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, I was not able to hear what the Hon. the Minister for Finance was saying.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“ Sir, everybody knows the hon. Member Sri V. Balakrishnan's knowledge about widows. It need not be elaborated upon in such great detail. That is what I am saying.”

* SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, my knowledge of widows did not arise yesterday or to-day; it arose fifteen years ago when I was the President of the Widow Remarriage Society of Pudukottai. Since the Hon. the Finance Minister also knows the troubles of widows I would very earnestly and sincerely invite the Hon. the Finance Minister to join me in my efforts to save the widows from trouble under this Bill. ஆகையினால் நான் சொன்ன விஷயங்களையெல்லாம் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆலோசனை செய்து, இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள விதவைகளின் கஷ்டங்களையும், அவர்களுக்கு இம் மசோதாவில் யாதொருவிதமான சலுகையும் செய்துகொடுக்காத காரணத்தினால் ஏற்படும் தொல்லைகளையும் அனுசரித்து, சர்க்கார் ஆவன செய்யவேண்டும். இப்பொழுது நான் விதவைகளைப்பற்றி நிதி மந்திரிக்கு அதிகம் சொன்னால், 'It will be carrying coal to Newcastle' என்பதுபோல் ஆகும். ஆகவே, இவ் விஷயத்தில் கனம் மந்திரி அவர்கள் கருணை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.”

5-7
p.m. * SRI R. KRISHNAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ വകുപ്പിന് രണ്ട് ഭേദഗതികളാണ് ഞാൻ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. കന്നു കർക്കശ്ശാശിവാലികളെക്കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണ്. മറെറൊന്ന് 1953 ഒക്ടോബർ 1-ാം തീയതി എന്ന് വ്യക്തികളെ ഉൾപ്പെടുത്തി 31-ാം തീയതി എന്ന് മാറണമെന്നാണ്. ശ്രീ ഗോപാല മേനോൻ കർക്കശ്ശാശിവാലികളെ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനെ എതിർക്കുകയുണ്ടായി. കർക്കശ്ശാശിവാലികളെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് വ്യവസായശാശിവാലികളെ ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൂടാ എന്ന് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു. ഈ രണ്ട് കൂട്ടരേയും ഒരുപോലെ കണക്കാക്കുന്നത് ശരിയല്ല. തൃക്കിയെ മാത്രം എത്രയെങ്കിലും ജീവികണവരും, തൃക്കിയെ ആത്രയെങ്കിലും കടം വാങ്ങുകയും വീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് കർക്കശ്ശാശിവാലികൾ. തൃക്കിയിൽ ആലായം കിട്ടുകയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് കടം വീട്ടാൻ സാധിക്കും. തൃക്കി മോശമായാൽ അവർ കടക്കാരാകും. കർക്കശ്ശാശിവാലികളും അവർക്ക് വീടോ പറമ്പോ വല്ലതുമുണ്ടെങ്കിൽ അതെല്ലാം പണയമെടുത്തിരിക്കാമെന്നിട്ടുണ്ട്. അവരെക്കൂടി ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണമെന്ന് അദ്ദേഹം ജെ. പി. ചെമ്പുപാലം.

“ഇനി രണ്ടാമത്തെ ഭേദഗതിയെക്കുറിച്ച്, കുട്ടോമ്പർ 1-ാം തിന്യതി എന്നുള്ളത് കുട്ടോമ്പർ 31-ാം തിന്യതി ആക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഭേദഗതി. കുട്ടോമ്പർ 16, 17 തിന്യതികളിലായിരിക്കും ആദ്യത്തെ വിളയുടെ പാദം അടയ്ക്കേണ്ടത്. കുട്ടോമ്പർ 31-ാം തിന്യതി എന്ന് ഭേദഗതി ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ കുട്ടോമ്പർ മദ്ധ്യത്തിൽ കൊടുക്കേണ്ട പാട്ടത്തിന്റെ ബാല്യത്തിൽനിന്നുകൂടി കൃഷിക്കാരന് രക്ഷ കിട്ടും. കന്നടാചാര്യനുള്ള പാട്ടം മാബറിൽ കന്നി 30-ാം തിന്യതിക്കകമാണ് കൊടുക്കേണ്ടത്. അത് കുട്ടോമ്പർ മദ്ധ്യത്തിലാണ് വരിക. അതുകൊണ്ട് കുട്ടോമ്പർ 31-ാം തിന്യതി എന്നാക്കുകയാണെങ്കിൽ കന്നിവിളയ്ക്കുകടി ബാധകമാകുന്നതാണ്. അതാണ് ഈ ഭേദഗതിയുടെ ഉദ്ദേശം. അത് സിദ്ധിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിക്കുന്നു.”

* SRI S. C. VIRUPAKSHIAH :—“ Mr. Speaker, Sir, my amendment is a very simple one. It is almost the same as one of the amendments of the hon. Member Sri V. Balakrishnan which presses for exemption for any debts secured solely on house property situated in municipal and panchayat board areas. This is a point which is analogous to a provision found in the Debt Relief Act of 1938. As the house property is situated in a municipal or panchayat board area, it will not affect the agriculturists if such a provision is included in the Bill and I hope that this amendment will be accepted.”

5-10
p.m. SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இந்த மசோதாவில் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். தெளிவாகவும் விளக்கியுள்ளார்கள். இந்த மசோதாவில் அவர்களுடைய கடன் நிலையைத் தீர்ப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். விவசாயத் தொழிலாளர்கள் பூராவும் விலக்கப்பட வேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான் இப்படி அவர்கள் சேர்க்கப்படாமல் இருக்கிறார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவில் நடக்கும் விவசாய மாநாடுகளில் யார் யார் தலைமை வகிக்கிறார்கள் என்றால் பூண்டி வாண்டையாரும், நாடி முத்துப் பிள்ளை போன்ற பெரும் நிலச்சவாந்தார்கள் கூடி . . . ”

MR. SPEAKER :—“ஸ்ரீ நாடிமுத்து பிள்ளை இறந்துவிட்டாரே.”

SRI S. RAMALINGAM :—“ சுதேசமித்திரன் ஆசிரியர் தலைமை வகித்தார் என்று மாத் திரம் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற விஷயங்களில் மாத் திரம் விவசாயத் தொழிலாளர்களை ஒதுக்கித் தள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் இந்தத் திருத்தத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

* **SRI M. KALYANASUNDARAM** :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களை, ஏற்கெனவே நிலச்சுவாந்தார்கள் நிலத்திலிருந்து விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தி

23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் அவர்களுக்கு ஒருவிதமான சலுகையும் அளிக்கவில்லை. அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய ஆடுமாடுகளை ஜப்தி செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. முன்பு யார் யார் இருந்தார்களோ அவர்கள் இருக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அதிகம் நான் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இன்னும் இரண்டொரு விஷயம் இருக்கின்றது. விவசாயத் தொழிலாளர்களை இச் சட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விதிவிலக்குகள் கோவாப்பரேடிச் சொசைடிக்கு இருப்பதை ஆதரிக்கிறேன். ஆட்சேபிக்க வில்லை. கோவாப்பரேடிச் சொசைடி மூலமாக கடன் கொடுப்பது மிகவும் சொற்பமாக இருக்கிறது சர்க்கார் விவாசயிகளுக்கு அதிகமானத் தொகையைக் கொடுத்து மேலும் மேலும் உதவி செய்ய வேண்டும். கோவாப்பரேடிச் சொசைடிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. மேலும் மேலும் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய முறைகளைக் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, while discussing this clause dealing with definitions, I am afraid that almost every Member had a particular clause in his mind and was trying to argue in favour of that clause. But quite apart from that, some Members pressed that agricultural labourers also should be included in the category of persons for whom relief is sought in this Bill. It is not as if, Sir, the Government have got no sympathy for agricultural labourers. But there is difficulty in including them in the category of persons for whom relief is sought in this Bill. Further, Government thought that there is no necessity for including them in this category. That is why I am opposing that suggestion. If the suggestion is accepted, any person can claim that he is an agricultural labourer and it is very difficult to prove whether he is an agricultural labourer or not. Suppose a person does agricultural work for a week casually. Should he also be called an agricultural labourer or should only permanent servants employed on land be classed as agricultural labourers? Among the people employed on land, there are also people employed during certain periods as seasonal labour. So, it will be very difficult to classify agricultural labourers. Another difficulty in identifying agricultural labourers is that we do not have any registers or documents to show whether a particular person is an agricultural labourer or not. Apart from these facts, there is no necessity also and that is why we did not include them in the Moratorium Act also. The agricultural labourer does not own any property and there is no question of proceeding against his property for any debt. The system of sending persons to jail for non-payment of debts has been made very costly and no creditor will be foolish enough to deposit Rs. 30 or Rs. 40 every month for sending a person to jail for non-payment of debts as provided for in the Civil Procedure Code. Such a thing is not at all prevalent. So, the inclusion of non-agricultural labourers in the category of persons for whom relief is given in this Bill is unnecessary except for the fact that we want to express our sympathy for their difficulties. I do agree that there are hard cases where people after lending money to agricultural labourers treat the latter as

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

almost slaves. There are also cases where people even without giving agricultural labourers money treat them as slaves. That problem has got to be looked into and sufficient relief should be given. But that cannot be done by including them in the definition of 'agriculturist' given in this Bill, and saying that we are helping them. By doing so, as a matter of fact, we will not be giving them any relief at all.

" Then, Sir, the question of including ukudidars in the definition has been raised. The Malabar system of tenancy is not known to me very much. But, the hon. the Member Sri Gopala Menon has very effectively answered the point raised. The very name 'ulkudi' is used only with reference to residence and not with reference to cultivation. It cannot be stated that an ukudidar is having an interest in land. He is permitted only to reside in a particular place and that is all and nothing more. I do not think that an ukudidar should be included in the definition of 'agriculturist'.

" With reference to limiting the benefits sought to be given in this Bill to persons paying a land revenue not exceeding Rs. 150, some persons may say that the limit of Rs. 150 prescribed is very high and that it should be reduced to Rs. 100. Some others may say that the limit should be raised to Rs. 250. After all we take a general view of things and we have fixed the limit of Rs. 150 as representing an agriculturist having sufficient property. Even if we fix 250 as the limit, then some persons paying Rs. 250 may feel aggrieved and ask for fixing Rs. 500 as the limit. In this connexion, Sir, the hon. Member Sri Balakrishnan wanted to make a distinction between people living in dry areas and those living in wet areas. He gave such a description that it looked as if owning lands in dry areas was a burden. If that be so, it would be better then that persons owning lands in dry areas get rid of their lands as early as possible rather than keep that liability. They should welcome their property being taken away either by execution of decrees or by executing documents at their own cost and transferring their lands to some other persons who are willing to undertake that liability. The entire argument was put forward by the hon. Member for the purpose of saying that people in dry areas would be very glad to get rid of their lands. I do not think that we should give such people protection to carry on their burden for any time more. According to the argument of the hon. Member, the sooner the people who own 20 or even 30 acres of land in dry areas get rid of their lands the better it will be for them. After all, what is the position? In wet areas, persons paying Rs. 150 as land revenue will be owning 10 or 12 acres of land. In ordinary dry areas wells are sunk and thottam cultivation is carried on and the landlord who pays kist of Rs. 150 at the rate of Rs. 1-8-0 on an average per acre will have 100 acres of land. (Interruption.) I know that the maximum rate is Rs. 2-10-0 per acre and the minimum rate Re. 0-8-0 per acre and for an average land it

23rd February 1955] [Sri C. Subramaniam]

may come to Rs. 1-8-0 per acre. Therefore, a person paying Rs. 150 as kist will be owning 100 acres of land and a person owning such an extent of land and with a few wells sunk in it is in a much better position than a person possessing 10 or 12 acres of land in wet areas, and especially if he is able to raise commercial crops in his land he will be able to almost mint money. Therefore, taking that into consideration, I do not think we should make a distinction between the persons living in dry areas and those living in wet areas.

5-20
P.M.

“Reference was made to small creditors. Some hon. Members welcomed the omission while others said, ‘No, no’. Especially the hon. Member Sri Balakrishnan representing widows said that it should have been preserved and they should have been properly protected. After all, once we say the limit is Rs. 5,000 or any limit, the enquiry to find out whether a particular person owns Rs. 5,000 or a little more by itself would involve so much expenditure. So much so, that itself will create another liability for which another relief Act will have to be brought in. And no cost on that account should be burdened on the debtor. I do not think it is advisable to classify between creditor and creditor and small creditor and big creditor. The Joint Select Committee did well to abolish that discretion.

“As far as definition of debt is concerned, very many hon. Members said that many other things should be taken out of this category of debt for which exemption is given. I do agree that where we are wiping out the debt or scaling down the debt, we should be very careful that all the categories mentioned by hon. Members should be included. But now what we are doing is not scaling down or wiping out of the debt, but only making provision for payment in easy instalments and postponement of payment of the debt. I do not think there should be any great hardship as feared by hon. Members. There will be only very few cases where an agriculturist would have borrowed purely on the security of house property. If he had no credit on his lands and if he had utilized his own house property, surely some relief should be given if he happens to be an agriculturist. Simply because he used his own dwelling house for the purpose of getting credit, I do not see why he should be taken out of this Bill. So also in respect of very many other categories mentioned by hon. Members. I am afraid it is not necessary.

“Then regarding religious institutions. Of all, the hon. Member Sri Rangaswami Reddiar pleaded for the excluding of debts due to religious institutions; it is not that I am objecting that religious institutions should not thrive. They could collect their dues in instalments and no great harm will be done either to them or to religion, if we give relief to the indebted agriculturist. On the other hand, I am sure the religious institutions will flourish better and religion will spread better.

[Sri C. Subramaniam] [23rd February 1955]

" Another point made was with reference to usufructuary mortgage by the hon. Member Sri Manickasundaram. The mortgagee is interested in the land only so far as cultivation goes and he does not pay that kist included for the purpose of finding out whether he gives Rs. 150 under the definition in this Bill. We cannot have it both ways. After all, there is no difference between a simple mortgagor and usufructuary mortgagor and I do not think we can make a distinction between the two and exclude the kist paid by him in computing the sum of Rs. 150.

" The hon. Member Sri Palanisamy pleaded hard for insolvents. I am afraid he is taking interest in a class which cannot be helped in any way. He wants to get rid of his liabilities and assets and he wants to start a new life. He should not be again dragged into the picture. However much, we may try to help him, it won't be possible to make him pay all the debts, even if we say that the debt be paid in instalments or postponed. I do not think his lot will be improved. The only result will be that his property will be in the hands of the Official Receiver for some years more.

" Another argument advanced by the hon. Member was that in Hyderabad the paying capacity, is taken as 60 per cent of the assets, available with him and anything above that is written off. Therefore, a person is induced to borrow more and more above 60 per cent of his assets; and a thrifty man who saves will have to pay while a spend-thrift who borrows and spends recklessly over and above 60 per cent gets relief. As between the thrifty and the spend-thrift debtor, should we prefer the spend-thrift and give relief? I do not think that basis is adopted in any other State and I do not think we can adopt that. The quantum of debt and quantum of assets available should not be the test for giving relief.

" I do not think, Sir, I should refer to the various other things and in view of my explanation, I am sure, hon. Members would agree that all the other amendments are unnecessary. As far as the Government amendment is concerned, as Mr. Panchaksharam has said, it becomes necessary that after a partition the debt is renewed and so the Government have brought this amendment. I would request the House to accept the amendment. I am not able to accept any of the other amendments.

" The hon. Member Sri Ramalingam asks why ' 1st October ' and why not ' on or before 1st October '. I do not think we should give such a wide scope. He should have been an agriculturist on 1st October and that is the condition-precedent. We have fixed the other limit as 1953 and I think we have adopted 1953 as a safe period. Therefore, I do not think we can accept his amendment."

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—" Mr. Speaker, Sir, the Hon the Finance Minister was demonstrating so very

23rd February 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

effectively in words his sympathy for the agricultural labourers and also the ulkudidars. It is just like a proverb in vogue in my place: “പേട് വേരുകൾക്കു വേരുകൾക്കു കോവിലകത്തു” that is, when bags of paddy are taken to the place, the bearers will say, it belongs to Pokkar. Pokkar is the name of a Mussalman farmer. Paddy is said to belong to that of the agriculturist, but it is carried to the place. In the same way, the sympathy is always for the labourers and poor people, but actually it is never translated into action.

“The Hon. Minister was pointing out two difficulties. One is that seasonal labour . . .”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“After all, it was a reply and the hon. Member cannot make a speech again.”

* SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR :—“By way of personal explanation, Sir. Two difficulties were brought forward: (1) it is a seasonal labour and (2) there is no documentary evidence. But in the case of ulkudidars there is clear documentary evidence to show that he is an ulkudidar and so that difficulty does not arise in that case. Another point to reject my amendment was made by quoting the hon. Member Sri Gopala Menon who has more effectively fought against the interests of ulkudidars. I most humbly submit that during the time of the discussion of the Malabar Tenancy Act my hon. Friend Sri Menon fought against the inclusion of ulkudidar as a tenant, but still he was defeated. He has got a personal interest and it can be proved . . .”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“It is not a question of personal interest and perhaps it is very easy to retort Mr. Nambiar that he has also personal interest. I do not think we should put forward such arguments. After all, the word ulkudi itself suggests that the person concerned has no interest in the land at all. I do not think he can come anywhere near the definition of ‘agriculturist’. That being so, I do not think it correct for Mr. Nambiar to have indulged in an attack against Mr. Menon that he has personal interest and all that. It is all quite unnecessary. We are all trying to do our best; to whatever section we may belong in society, we form one House and we are trying to do our best for the benefit of society. In spite of the argument put forth by Mr. Nambiar, leaving alone Mr. Gopala Menon, I am perfectly convinced that there is no case to include ulkudidar in this Bill.”

* SRI N. GOPALA MENON :—“This is carrying on political propaganda and I hope the Hon. Finance Minister will not be influenced by it. The taluk of Ponnani from which constituency I come is the only taluk in the whole of Malabar in which there are a large number of ulkudidars. In the taluk from which Sri T. C. Narayanan Nambiar hails, there are not as many ulkudidars as in Ponnani. Therefore I can realise the position of ulkudidars

[Sri N. Gopala Menon] [23rd February 1955]

better than Sri Narayanan Nambiar. If he wants to carry on propaganda that I am fighting against *ulkudidars*, I also can carry on propaganda not in this House but elsewhere."

* SRI M. P. SUBRAMANYAM :—" Sir, in one of my amendments I suggested that the term 'agriculturist' should not include absentee landlord. The Hon. Minister for Finance has not replied to that point and I would like to know his opinion.

" In my other amendments, I proposed that for excluding a person from the definition of 'agriculturist', the land revenue payable by him should be raised to two hundred and fifty rupees and the annual rental value of any property or house tax in any half-year on which a person is liable to assessment should be raised to one thousand and two hundred rupees. I would like to know how he justifies this limit of six hundred rupees, when for purposes of assessment to profession tax the limit is put at more than nine hundred rupees."

* SRI V. BALAKRISHNAN :—" The Hon. Finance Minister has not at all replied to my amendment proposing to add four more items to the list of exclusions from the definition of 'debt'.

" With regard to the statement about the lands being a burden in dry areas, he is logically right. He said that if it was really a burden, the people could as well get rid of that land. But they are too poor to meet even the expenses of conveyance. I would like to tell him that sentimental attachment to ancestral land is much stronger than temporary suffering. They are living in the hope that some bright day will dawn for them.

" As regards land revenue, the fact is in Pudukkottai the minimum is about five rupees and the maximum about ten rupees per acre for wet and not one rupee and two rupees respectively. It may be so in Coimbatore."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I have nothing to say. I do not think I can accept any of the amendments."

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (b), Explanation I, *after* the word 'interest' in lines 4 and 6, *insert* the words 'or as a result of a partition'."

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER :—" The question is—

' In item (b), Explanation II, *after* the word 'creditor' *insert* the words 'or as a result of a partition.'"

The amendment was put and carried.

The following amendments were, by leave, withdrawn :—

' Omit Explanation II under item (a) (vi).

23rd February 1955]

In item (b), line 4, *before* the words “ or otherwise ” *insert* the words “ in any insolvency proceedings ”.

Add at the end of item (b) (iii) “ or a commission of any other offence falling under the Indian Penal Code ”.

It item (b), *after* sub-item (v), *insert* the following :—

“ any liability due to a person the value of whose property on the 1st October 1953, including the principal amount of the debt or debts, did not exceed five thousand rupees :

Provided that for the purpose of this clause, the household utensils, furniture, wearing apparel, jewellery or other personal belongings of the creditor shall not be regarded as property.”

In Explanation I under item (v), lines 3 and 6, *after* “ his ” *insert* “ or their ”.

In Explanation II under item (b), *for* “ among the heirs ”, *substitute* “ among a debtor, his co-parceners or joint debtors, their heirs ”.

In Explanation II under item (b), line 3, *omit* “ or a debtor ”.

In Explanation II under item (b), line 3, *for* “ or a creditor ”, *substitute* “ or among a creditor, his co-parceners or joint creditors, their heirs, legal representatives or assigns ”.

After item (b) (vi), *insert* the following items :—

(vii) any mortgage debt secured on house property in a municipal town or panchayat area;

(viii) any vendor's lien on property sold by him and enjoyed by the vendee or his alienee or his heirs;

(ix) any debt due to a Joint Stock Bank;

(x) any sum paid to institutions in section 2 (b) (i) and (ii) above by a surety or guarantee on behalf of his principal.”

All the other amendments were put and lost.

Clause 2 as amended was put and carried.

Preamble and Clause 1.

SRI S. RAMALINGAM :—“ I have forgotten to give notice of amendment. Anyway, I can speak on the Preamble and the Short Title. I suggest that the Preamble and Short Title be amended as follows :—

Preamble.

“ Whereas it is expedient to enable the creditors, who were prevented from proceeding against agriculturists by Act V of 1954 to recover the debts in sure instalments;

Short title.—This Act may be called the Madras Creditors (Recovery of Agriculturists Debts) Act, 1955.' "

The Preamble and clause 1 were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—
That the Bill be passed into law.”

MR. SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955, as amended, be passed into law.’ ”

5-38
p.m.

* SRI K. P. GOPALAN :—“ മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, ഈ ബില്ലിനെക്കുറിച്ച് ഈ അംഗസഭയിൽ ചില സംഗതികൾ മാത്രം പറയണമെന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നു. ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷിക്കാർക്കും, പ്രത്യേകിച്ചും ഉൾനാടുകളിലെ കൃഷിക്കാർക്കും, ഈ ബില്ലു കൊണ്ട് വലുതായ ഗുണഭോക്താക്കൾക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കാൻ യാതൊരു നിയുത്തിയുമില്ല. മാത്രമല്ല, ഈ ബില്ല് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഒരു വൊതുറയെത്തന്നെ പ്രത്യേകമായി എടുക്കുന്നിരിക്കുന്നു. ഇന്നാട്ടിലെ കർഷകരായ കൃഷിക്കാരോട് ഗവണ്മെന്റിന് അനുഭാവമുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുന്ന രംഗത്തിലാണ് ഈ ബില്ല് കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. പക്ഷെ യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ നിയമംകൊണ്ട് എന്തൊരു സാധ്യതയൊന്നും പരിശോധിച്ചാൽ കടം കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക് ഒരു നിശ്ചിത തുകയെത്തിച്ചതിൽ മുഴുവൻ കടവും മടക്കിക്കിട്ടുന്നതിനുള്ള ഒരു ഉറപ്പ് കൊടുത്തിരിക്കുകയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. കടം വാങ്ങിയിട്ടുള്ള ആളുകൾക്ക് വീട്ടാൻ നിവൃത്തിയില്ലെങ്കിൽ കടം കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആളുകൾ തന്നെ ചില വിട്ടുവീഴ്ചകൾ ചിലപ്പോൾ ചെയ്യാനുള്ള പതിവ് നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ട്. ഈ ബില്ലിൽ അതുപോലുമില്ല. കടം മുഴുവനും ഒരു പൈപോലും കറയാതെ ഒരു നിശ്ചിത തുകയെത്തിച്ചതിനുള്ള ഈടാക്കിക്കൊള്ളാമെന്ന് ഉറപ്പു കൊടുത്തിരിക്കുകയാണ്.”

“നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തിലെ (കോംപസിറ്റ് ബ്ലോക്കിലെ) കൃഷിക്കാർ ഏകദേശം 150 കോടി ഉറപ്പിക കടമുണ്ടെന്നാണ് കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ കടക്കാരിൽ 30 ശതമാനവും ചെറിയ കൃഷിക്കാരാണ്. ചെറിയ കൃഷിക്കാർ ഇന്ന് കടക്കൊണ്ടു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുന്നുണ്ട്. രാത്രിയിൽ ഉൾനാടുകളിലെ സാമ്പത്തികഘടനയ്ക്കു തന്നെ പലിയെ ഉടപ്പുനൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതു ഗവൺമെന്റും അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ്. കൃഷിക്കാരുടെ ഇരു കടമെല്ലാം ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതു് രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തികതയ്ക്കു് വളരെ ആപശ്യമാണ്. മൊലികമായ ഈ വസ്തുത മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടാണ് എനിക്ക് പക്ഷത്തുള്ള മെമ്പർമാർ പല നല്ല ദേശാതികളും ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു്. നിഷ്കാശ്യം വശാൽ ഈ ദേശാതികളാൽത്തന്നെ ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. പ്രത്യേകത്തിൽ കൃഷിക്കാരെ പ്രാദേശികാധിപികളാക്കട്ടെ ഒരു ബില്ലാണിതു്. കൃഷിക്കാരുടെ കടക്കളെ സംബന്ധിച്ചു വിപുലമായ ഒരു ബില്ലു കൊണ്ടുവരാനു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് ബഹുമാനപ്പെട്ട ധനകാര്യ മന്ത്രി പറയുകയുണ്ടായി. ഗവണ്മെന്റ് അങ്ങനെയൊരു ബില്ലു കൊണ്ടുവരുന്നപക്ഷം തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റ് ആ ബില്ലു് എന്നു കൊണ്ടുവരമെന്നുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് യാതൊരു വിവരവുമില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അതിനെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. ഈ നാട്ടിലെ കൃഷിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ മുഖ്യമായ ഒരു കാര്യമാണ് വാരം, പെട്ടാ ബാങ്കുകളെ സംബന്ധിച്ചും പ്രോഗ്രേസുകളെ സംബന്ധിച്ചും കരണപാക്കുന്നു നടത്താനുള്ള യാതൊരു വ്യവസ്ഥയുമു് ഈ നിയമത്തിലില്ലെന്നുള്ളതു്. മുഖ്യന്റെ രണ്ടിരട്ടിയും മൂന്നിരട്ടിയും പലിശ കൊടുത്തും വീട് പുരയിടവും പണയംവച്ചും, കടം വീട്ടാനും മീടിവിതം കഴിക്കാനും മാത്രം കാണാതെ നരകിക്കുകയാണ് ഇന്നാട്ടിലെ ചെറിയ കൃഷിക്കാർ. ഇത്രയും വിപുലമായ ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിനുശേഷവും കൃഷിക്കാർക്ക് അനുകൂലമായ ഒരൊന്ന നല്ല ദേശാതിയും ഗവണ്മെന്റ് സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ല. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി പറയുമ്പോലെ രാഷ്ട്രീയമായ പ്രചാരവേലയ്ക്കു് വേണ്ടിയല്ല ആങ്ങൾ ഈ ദേശാതികൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്കുതന്നെ അറിയും ഇന്ന് ഉൾനാടുകളിലെ കടക്കാരുടെ

23rd February 1955]

[Sri K. P. Gopalan]

സ്ഥിതി എന്താണെന്ന്. സാധാരണ കൃഷിക്കാരെ നില എന്താണ്, കർഷകത്തൊഴിലാളികളുടെ നില എന്താണ് എന്ന നാം അല്പം ചിന്തിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. കടം വീട്ടുക എന്നത് കൃഷിക്കാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മലിനമായ ഒരു പ്രശ്നമാണ്. ഈ രാജ്യത്തെ ഏതൊരു ഗവർണ്മെന്റും ശരിയായി ഭരിക്കണമെന്നുള്ളവക്കും കൃഷിക്കാരെ കടത്തേ സംബന്ധിച്ചു യോഗ്യമായ ഒരു നടപടി എടുക്കാനെ സാധ്യമല്ല. ഈ ബില്ലിനെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള ഈ മജിസ്ട്രേറ്റ് സംസ്ഥാനത്തിലെ കൃഷിക്കാരെക്കുറിച്ച് ചിന്താലമായിട്ടുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റേ ഫലമായിട്ടാണ്. എങ്കിലും എനിക്ക് ഈ മന്ത്രിമാരുടെ മുഖാമുഖം അസന്ദർശമായി പറയാനുള്ളത് ഈ ബില്ലുകൊണ്ട് പാവപ്പെട്ട കൃഷിക്കാർക്ക് യാതൊരു ഗുണവും ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നില്ലെന്നാണ്. കടക്കാരെ അനവധി ഹരജികൾ ഇതിന്റെ ഫലമായി കോടതികളിലേക്ക് പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമത്തിന്റെ ഫലമായി കടക്കാർ കൃഷിക്കാരെ കേന്ദ്രം കൊടുത്ത് വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് പോവുകയാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു എത്രയും കരുതുക എന്നിച്ച് മലബാറിൽനിന്ന് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തവണകൾ വേർതിരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കൃഷിക്കാരന് കടംവീട്ടാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. മൂന്നുകൊല്ലംകൊണ്ടു കൊടുക്കണമെന്ന വ്യതിരിക്തത്വം പുതു കൊടുക്കണമെന്നില്ലാ മാത്രമല്ല. അതാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും കൃഷിക്കാരെ എത്രയും കരുതുക എന്നിച്ച് കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കടം മടക്കിക്കൊടുക്കേണ്ട എന്ന വീക്ഷണം കൃഷിക്കാർക്കില്ല, കടമെത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് കൃഷിക്കാർ കടം വീട്ടാൻ സാധിക്കാതെ വന്നിട്ടുള്ളത്. ഈ ബില്ലിന്റെ ഭവിക്കുള്ള കർഷകത്തൊഴിലാളി ഗവർണ്മെന്റുനെയായിരിക്കുമെന്ന മാത്രമെ ഞാൻ പറയുന്നുള്ളൂ.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“What is the use of repeating the same arguments in Malayalam?”

* SRI K. P. GOPALAN :—“ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്ക് മലയാളം മനസ്സിലാകുന്നില്ലെങ്കിലും ഇവിടെ മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ സംസാരിക്കുവാനുള്ള അവകാശവും എനിക്കുണ്ട്. മന്ത്രിക്ക് അതിനെ തടയാൻ സാധ്യമല്ല. സാധ്യമായ കൃഷിക്കാരെ പൂർവ്വാധിപിക്കാനുള്ള ഒരു ബില്ലാണിതെന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ. നമ്മുടെ ഉൾനാടുകളിലെ കൃഷിക്കാർ ഇതുകൊണ്ട് യാതൊരു ഗുണവും കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് എന്റെ പ്രസ്താവം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.”

* SRI M. NARAYANA KURUP :—“Sir, one cannot be very enthusiastic about this Bill. It has revealed how halting and unimaginative the approach of the Government is towards vital problems. We are told that the Government, as in the case of many other important problems, are aware of the problem of rural indebtedness. We have been told time and again that agrarian reform is an urgent thing, that the Government know that there are poverty and inequality in the country and that they are out to set right all these things. Even to-day very sympathetic words were uttered by the Hon. the Finance Minister. But we know that honeyed words break no ice. Now, our agriculturists would not be worse off if this Bill has not been passed. Even when the definitions of ‘agriculturists’ and ‘debts’ were discussed, the Mover of the Bill rightly said that the Government were a little liberal in regard to these definitions because the scope of the Bill or the benefits of the Bill were so narrow and restricted that the question of their distribution over a wider area was immaterial. Again, we are told that the problem of rural credit must wait. This is only one phase of the problem, we agree. But our grievance is that the main phase of the problem remains always a passing phase with this Government. As I said, the benefits conferred by this Bill, are very few. Only a small section of the people are benefited. The list of far-reaching reforms in regard to vital problems

5-40
P.M.

[Sri M. Narayana Kurup] [23rd February 1955]

that the Government have been placing before this House is a very long one. We hope that they will begin to tackle the vital problems one after another at an earlier stage because the proof of the pudding is in the eating of it."

5-48
p.m.

* SRI M. KALYANASUNDARAM:—"கணம் சபா நாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிவிட்டு நாளைக்கு வெளியே போய் விவசாயிகளுக்கு பெரிய சலுகை எதுவும் செய்துவிட்டதாக கணம் மந்திரி அவர்களாலும் துணிந்து சொல்லிக் கொள்ள வாய் இருக்காது. அவர்களைச் சார்ந்த கட்சிக்காரர்களுக்கும் இருக்காது என்பதை முதலிலேயே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

"இது எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த பிரச்சினையும் அல்ல. இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லா விவசாயிகளுடைய முக்கியமான பிரச்சினையாகும். அவர்கள் இன்றைய தினம் சொல்ல முடியாத கடன் பளுவினால் துன்பப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு நாம் இந்த மசோதாவின் மூலம் பாதுகாப்பு செய்து விட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. அதற்குப் பதிலாக லேவாதேவிகாரர்களுடைய உரிமைகளும், நலன்களும் தான் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாவின்படி நான்கு தவணைகளுக்குள் கடனைத் திருப்பித் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டு அதனால் விவசாயிகள் தான் ரத்தக் கண்ணீர் வடிக்கும்படியான நிலைமை வரப் போகிறதே தவிர அவர்களுக்கு வேறு எவ்விதமான பலனும் இருக்கப் போவதில்லை.

"அடுத்தபடியாக சர்க்கார் கடனைத் திருப்பித் தருவதற்கு இதில் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களே தவிர, விவசாயிகளுக்குக் கடன் வசதி அளிக்க எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. இன்றைக்கு சர்க்கார் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கும் கடன் உதவி மிகவும் சொற்பம். நான் காலையிலேயே புள்ளி விவரம் கொடுத்திருக்கிறேன். 3% கூட இருக்காது. கோவாப்பரேடிவ் பாங்கின் மூலமாகக் கொடுக்கக்கூடிய உதவி 3% ஆக இருக்கும். அதுவும் கடன் தேவைப்படுகிற விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பதில்லை. செல்வாக்குள்ளவர்களுக்கும் பணக்காரர்களுக்கும் தான் கிடைக்கிறது. அவர்கள் அதனை வாங்கி ஏழை எளியவர்களுக்கு அதிக வட்டிக்கு விட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே பெரும்பாலான தனி நபர்கள்தான் இன்றையதினம் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து வருகிறார்கள். இப்படிக் கொடுக்கக்கூடிய கடன்களையெல்லாம் ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். கிராமப் புறங்களில் சென்று பார்த்தால் ஒன்றுக்கு ஒன்றை வட்டி வாங்கப்படுகிறது தெரியும். ரிசர்வ் பாங்கு புள்ளி விவரமும் கொடுத்திருக்கிறேன். ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைகளிலும் சென்று பார்த்தால் தொழிலாளர்கள் தாங்கள் வாங்குகிற சம்பளத்தை அப்படியே கடனுக்கும் வட்டிக்கும் கொடுத்துவிட்டு திரும்ப கடன் வாங்கிக் கொண்டு வருகின்ற பரிதாபக் காட்சி நன்கு தெரியும். கிராமப் புறங்களில் நூறு ரூபாய் கடனுக்கு வட்டி ஒரு மூட்டை நெல், 9% என்று எழுதிவாங்கப்பட்டு வருகிறது. இன்றைக்கு இரண்டு மூட்டை நெல் வசூலிக்கக்கூடும். இப்படி அநியாய வட்டி பல யிடங்களிலும் வாங்கப்படுகிறது. இதைத் தடுக்க தக்க ஏற்பாட்டைச் சர்க்கார் செய்யவேண்டும். என்னைக் கேட்டால் கிராமங்களிலுள்ள எல்லா லேவாதேவிகாரர்களும் ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று கூடச் சொல்வேன். சட்டத்தை மீறக் கூடிய லேவாதேவிகாரர்களை மிகக் கடுமையாகத் தண்டிக்கவும் வேண்டும். இதற்காகச் சர்க்கார் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவதில் சர்க்கார் கொஞ்சம் கருணையோடேயே நடந்துகொள்ள வேண்டும். இதில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு அல்ப சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது கோர்ட்டார் விரும்பினால், அதுவும் விவசாயி மனுச் செய்து கொண்டால் நான்கு தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்பது கொஞ்சம் அதிகமாகச்

23rd February 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

செய்ய வழியிருக்கிறது. ஆகவே இது விஷயத்தில் கோர்ட்டார் கொஞ்சம் கருணையோடு நடந்து கொள்ளும்படியாக சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் சர்க்கார் சொல்லலாம். 'நாங்கள் எப்படி கோர்ட்டு விவகாரங்களில் தலையிடமுடியும்? ஏற்கனவேயே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் நாங்கள் தலையிடுவதாகப் புகார் செய்வதோடு அம்மாதிரியாகத் தலையிடக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது இதில் எப்படி தலையிடுவது?' என்று கேட்கலாம். ஆனால் நல்ல காரியத்தைச் செய்வதில் ஆட்சேபணை செய்யமாட்டார்கள். ஆகவே இவ்விஷயத்தில் தாராளமாக இருக்கக்கூடிய அம்சத்தை சர்க்கார் வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" Sir, the Government do realize that the problem of the agriculturists is a very important problem and we are trying our best to solve it. I do agree that this Bill does not, in any way, solve the problem of rural indebtedness even though it may give temporary relief to a certain extent. Certainly it does not solve the problem of rural credit. Unless we solve the problem of rural credit, the problem of indebtedness cannot be solved. One is linked with the other. As I have already pointed out, this morning, a Committee had already been appointed and it had submitted its report. It is a very interesting report and I would request all hon. Members who are interested in this problem to go through it. Then only we would know the enormity of the problem and we would also try to find solution for it. I may assure hon. Members especially those sitting in the Opposition that we are as much interested in the rehabilitation of the agricultural industry and in relieving the agriculturists as anybody else so that they may carry on their avocation in the best manner possible. But that cannot be done by short-circuit method. It has to be done in the proper manner and proper way. And that is why we want the co-operation of all right-thinking persons not only in this House but also outside this House. I thank the various hon. Members who took a very lively interest in the discussion on this Bill and made very useful suggestions and but for their good and valid criticisms, perhaps we would have missed to remedy many shortcomings. We are able to look into them and rectify them properly. I once again thank all the hon. Members who participated in this discussion and even though for purposes of politics we might accuse each other, I hope there would be co-operation forthcoming from all the hon. Members in the task of solving the problems which are facing our country. I thank you, Sir, and also all hon. Members." (Loud applause.)

MR. SPEAKER :—" The question is—

'That the Madras Indebted Agriculturists (Repayment of Debts) Bill, 1955 (L.A. Bill No. 2 of 1955), as amended, be passed.'"

The motion was carried and the Bill was passed.

MR. SPEAKER :—" The House will now adjourn and meet again at half-past eight of the clock to-morrow."

The House then adjourned.

5-50
p.m.